

SAS Dizisi No: 23
©Copyright: Libraire Plon/Tay Kitapçılık ve
Ticaret Limited Şirketi 1984 Dr. Şevki Bey Sokak.
10/3 Türbe-Istanbul Telefon: 528 43 84

Gerard de VILLIERS SAS PAROLA MATADOR

TAY YAYINLARI

Orijinal adı: OPERATION MATADOR

Türkçesi:

Billur ERKEL

Dizgi: Pano Grafik/Film: Gümüş Reprodüksiyon

Baskı: Gündüz Ofset/Kapak Baskısı: Seçil Ofset

I . BÖLÜM

Roy Slockton içki kadehini sehpanın üstüne bıraktıktan sonra, ıslık çalarak hayranlık dolu bir anlamla karısına seslendi.

— Harika görünüyorsun, sevgilim!

Karısı Jane birkaç adım öne çıkarak siyah İskarpinlerinin ince topuklarını fildişi renkli halıya batırdıktan sonra kocasının tam önünde durdu ve bir manken ustalığıyla kendi çevresinde birkaç dönüş yaptı. Elbisenin etekleri havalanınca kadının uzun bacakları ortaya çıkmıştı. Jane Stockton son bir dönüşle kendisini kanepenin üstüne, kocasının tam yanına bıraktıktan sonra eğilerek dudaklarına hafif bir öpücük kondurdu.

— Thank you, darling! Beş yüz dolara patlayan bir delilik yaptık!

Öğleden sonra Beverly Hills'te alışveriş yapmaya çıktıklarında Jane, Rodeo Drive'daki Saint-Laurent'nin

indirimli satışlarından yararlanmak istemişti. İndirimli de olsa Saint-Laurent'de ufak bir kumaş parçası bile bir altın fiyatına satılırdı.

— Vergisiyle birlikte dört yüz seksen yedi dolar, diye düzeltti Roy Stockton.

Central Intelligence Agency'de yıllar boyu " d u r u m değerlendirme uzmanı" olarak çalışması ona kararlı olmayı öğretmişti. Elini, karısının damarları farkedilen dizine koyunca, bu temas duygularını harekete geçirdi. Roy Stockton çıplak tene dokunmaktan büyük bir haz duydu. Jane kocasını gülerek izliyordu. Roy Stockton karısına şaşkınlıkla bakarak:

— Çorap mı giyiyorsun? diye sordu.

— Hoşuna gitmedi mi? Bu akşam oldukça serin...

Güney California'da Huntington Beach'te ağustos akşamları genellikle serin olurdu. Roy Stockton'un Newport ile Long Beach arasındaki kiralık evi, I numaralı Coast Highway yoluyla kumsaldan ayrılıyordu. Gün batımından sonra Pasifik Okyanusu'ndan esen rüzgâr ısıyı düşürürdü. Ev, Roy Stockton'un bürosuna bir saatlik uzaklıktaydı, ama manzara Malibu'ninkinden çok daha nefis olduğu için Roy Stockton buna katlanabiliyordu.

Salonu ısıtmak için bütün Californlılar gibi onlar da şömine yakıyorlardı. Jane Stockton kanepeden kalkarak mutfığa doğru uzaklaşmıştı. Salona geri döndüğünde elinde kırmızı şarapla doldurulmuş iki kadeh vardı. Acemi bir geyşa gibi kocasının önünde eğilerek kadehleri ona uzattı.

— Château Haut-Brion, 1970. Şişesi, kırk yedi dolar. Kadehini karısının kadehiyle tokuştururken Roy Stockton'un mavi gözlerindeki pırıltıyı farketmemek imkânsızdı. Kırılmış saçları ve derinleşmiş yüz hatlarına rağmen, Roy Stockton elli yedi yaşını hiç göstermezdi.

— Birlikte güzel bir akşam geçireceğiz,sevgilim, dedi karısına.

Jane ile geçireceği ender hafta sonlarından birini yaşıyordu. CIA'daki uzun çalışma döneminden sonra, en güç projelerden birini değerlendirmekle görevlendirildiği için aylardan beri Long Beach ile San Diego ve Pearl Harbor ile Oahu arasında mekik dokuyup durmuştu. Şirket'in onu gönderdiği yer, Los Angeles'

taki Country Club'un tam karşısında, Century City.'nın cennetten farksız bürolarından biriydi. Ama Roy Stockton, zamanının büyük bölümünü uçaklarda ya da trenlerde geçirdiği için cennetin nimetlerinden pek yararlanamamıştı.

Tadını çıkara çıkara şaraplarını içtiler. Karşı taraftaki Coast Highway'in gürültüsü onlara dek erişemediği için eve huzur dolu bir sessizlik hakimdi. Hizmetçileri Lilian her şeyi hazırlamış ve bir saat önce evi terkederek onları başbaşa bırakmıştı. Brookhurst Street'in en sonuna kondurulmuş olan villa, kumsaldaki yalıyara varmadan önceki tek evdi. Roy Stockton kadehini masaya koyarak:

— Şöyle ateşli bir seks filmi seyretsek? dedi. Yeni bir film kiraladığını söylemişti.

Salonun bir köşesi, iki metre genişliğindeki büyük bir televizyon ekranıyla kaplanmıştı. Bu ekran, California'nın lüks eşyalarından sayılan bir videoya bağlıydı.

Jane ayağa kalkarak ekrana doğru yürüdü. Orada eğilince, kocası Jane'in dolgun kalçalarını hayranlıkla seyretti. Kırk iki yaşında olmasına rağmen karısı tazeliğinden henüz pek bir şey yitirmemişti. Kaseti videoya yerleştiren Jane, görüntüyü verecek düğmeye bastıktan sonra, geri dönerek kanepeye oturdu.

Ekran aydınlanınca ilk gördükleri bulanık bir resim oldu. Az sonra görüntü netleşince, Roy Stockton bir kadının dudaklarını bir erkeğin vücudunda, en olmadık yerlerde dolaştırdığını gördü. Kadın sarışındı. Erkeğin bedenini saran beyaz slipi ise erkekliğini açık bir şekilde belirginleştiriyordu.

Roy Stockton midesinin altında bir kıpırdanma hissetti. Kalp atışları hızlandı, damarlarındaki kanın dolaşımı çabuklaştı. Erkekliği ekrandaki dudaklar gibi bir inip bir kalkıyordu.

Karısının yanında acemi bir çocuk gibi davranmaktan korkuyordu. Jane ise beyaz ve düzgün dişlerini göstererek gülümsüyordu. Siyah gözlerine belli belirsiz

7

bir ışık hakimdi.

'— Bu filmi az önce aldım, dedi gülerek. Başbaşa bir akşam geçireceğimizi düşünerek seni eğlendireceğini ummuştum.

Eğlendirmek iyi seçilmiş bir sözcük değildi. Roy

Stockton kalp atışlarının üç kat fazlalaştığını hissediyordu. Bu haldeyken Jane ile yüz yüze gelmekten çekiniyordu. On sekiz yıllık beraberliklerinden sonra Jane artık seks yaşamlarının tekdüzeliğini yenmeye çalışıyordu.

Roy Stockton CIA'daki meslektaşlarına kendi taşkınlıklarından söz etmemeyi ilke haline getirmişti, ama kadınlara karşı da aşırı bir ilgisi vardı.

Geceye iyi bir başlangıç yapmışlardı. Roy Stockton bir elini Jane'in baldırına koyarak başını kanepenin arkasına itti. Ekranı aynı görüntü devam ediyordu. Jane'in yumuşak parmakları kaba etine değdiği zaman Roy Stockton hafif bir inilti çıkarmaktan kendini alamadı. Karısı kulağına eğilmiş:

— Aynı şeyi sana da yapmamı ister misin? diye soruyordu.

Roy Stockton o kadar şaşırmıştı ki, cevap bile veremedi. Jane uzaktan yönelme aygıtını alarak sesi açınca haz dolu iç çekişler odanın içini doldurdu. Karısının kolları bedenini sarınca Roy Stockton da bağırmıştı. Ekrandaki görüntü ise değişerek yerini, yakın plan cinsel temasa bırakmıştı. Roy gözlerini kapamak zorunda kaldı. Karısı bacaklarının arasına oturmuş, diliyle bedenini okşuyordu. Bu zevk anı henüz birkaç saniye sürmüş sürmemişti ki, evin havuz tarafından gelen bir ses Stockton'un dikkatini çekti. Sanki bir cam kırılmıştı. Duyduğu ses üzerine Roy Stockton irkiliverdi. Jane ise şaşırmıştı. Başını kaldırarak:

— Canını mı acıttım? diye sordu.

S

Roy Stockton duyduğu sese kulak kabartmakla meşguldü. Ama düş görmediğinden de emindi. Huntington Beach kalburüstü insanların yaşadığı bir mahalleydi ve polislerin sıkı gözetimi altında olduğu için de ev soyma olaylarına çok nadir rastlanırdı. Ama pazar akşamları serserilerin ne yapacağı belli olmazdı. Roy Stockton sesin nereden geldiğini kontrol etmek için ayağa kalkarak:

— Bir gürültü duydum, dedi. Bahçeden, oda tarafından geldi. Gidip bir bakayım.

Jane Stockton da rahatsız olmuş, ayağa kalkmıştı.

— Emin misin? diye sordu. Polis çağırayım mı?

— Gerek yok, dedi Roy Stockton. Önemli bir şey olduğunu sanmıyorum. Belki de kapı veya pencerelerden biri açık kalmıştır.

Roy Stockton ayağa kalkınca bir an duraladı.

Jane'in hali de ondan farksızdı.

— Seninle geliyorum, dedi.

Roy, oturması için karısını kibarca zorladıktan sonra:

— Hayır, sen burada kal, dedi.

Roy Stockton salondan çıkarak büro olarak kullandığı odanın bulunduğu koridoru geçti, sonra bir dolap kapağını açarak siyah otomatik Smith Wesson'unu çıkardı. CIA'nın bütün görevlileri ellerinin altında bir silah bulunduruyorlardı. Roy Stockton kendi silahına aylardan beri elini sürmemişti. Parmaklarını silahın üstünde sıkarak, namluya kurşun sürdü. Elindeki bu kocaman silahla komik bir görüntüsü olmalıydı. Ama Amerika'da kimin ne zaman ne yapacağı belli olmazdı, her an tetikte olmak gerekiyordu. Bir saat Önce televizyonda, Alabama valisinin grevin yanında yer almayanları, kendisine karşı çıkacak olanları öldürmeye teşvik eden konuşmasını dinlemişti. Evin öteki ucundaki odaya gitmesi için salondan

9

geçmesi gerekiyordu. Böylece Jane'in güvenlikte olup olmadığını bir kez daha kontrol etmiş olacaktı.

Jane'i bıraktığı kanepede bu kez boştu. Roy Stockton henüz telaşlanmamıştı, ama bir adım daha attıktan sonra aniden durdu. Omuzlarında müthiş bir basınç hissetmişti. Mide kasları da küçük bir cep gibi daraldıkça daralıyordu, ağzı kupkuru kesilmişti.

— Silahını hemen yere at! diyordu tanımadığı bir ses.

Jane Stockton salonun Öteki ucunda, dehşet içindeki yüz ifadesiyle ayakta duruyordu, ama Roy Stockton'un gözüne ilk çarpan karısının boğazına dayanmış ustura oldu. Usturayı tutan adam da iri bir hayvanı andırıyordu. Kolunu Jane'in beline dolayan adam, kadını kendine çekmişti. Roy Stockton adamın kalın bıyıklarını, yassı burnunu, yuvarlak ve küçük gözleriyle alnını kapatan yağlı kahkülünü farketmekte gecikmedi. Herhalde Meksikalıydı.

Roy Stockton otomatik silahı elinde olduğu halde ayaklan yere çivilenmiş, ne yapacağını bilemez bir

durumda olduğu yerde duruyordu. Ansızın tam karşısındaki kapıdan odaya giren üç adamı farkettti. Kot pantolonları, alacalı bulacalı gömlekleri ve bellerindeki kalın kemerleriyle, yeni gelenler de tıpatıp karısını sımsıkı saran adama benziyorlardı. Üç adam Roy Stockton'un tam karşısında durdu. Az önce konuşan, boğuk sesiyle:

— Silahını bırak! diye bir kez daha tekrarladı.

Roy Stockton silahını bırakmakla bırakmamak arasında bir an tereddüt edince, usturayı tutan el hafif bir hareket yaptı ve Jane Stockton'un beyaz gerdanında bir kan şeridi beliriverdi. Kadın actmın etkisiyle:

— Roy! diye bağırdı.

10

Amerikalı bir robot gibi silahını yere attı. Bunun üzerine Jane Stockton'u tutan adam kadını serbest bırakarak, hiç acele etmeden birkaç adım ilerledi ve silahı yerden aldığı gibi kemerine geçirdi. Seks filmi kocaman ekranda devam ediyordu ve davetsiz misafirler de bu müstehcen görüntüleri göz ucuyla izliyordu. Roy Stockton soğukkanlı olmaya çalışıyordu. Evde çok az para ve mücevher vardı.

Karısına yaklaşarak onu kolları arasına aldı. Jane Stockton'un boynundan sicim gibi kan akıyordu.

Roy Stockton karısının saçlarını okşayarak silahını alan adama:

— Ne istiyorsunuz? diye sordu.

Adam sağ elini uzatarak:

— Anahtarları, diye yanıtladı.

— Hangi anahtarlar?

Davetsiz misafir Stockton'u sessizce geri iterek büroya doğru yürüdü, bir yandan da kendisini izlemesi için Roy Stockton'a İşaret yapmıştı. Büroya girince duvardaki tabloyu çekerek yere fırlattı ve duvara yerleştirilmiş kasayı gösterdi. Roy Stockton'un bu kasayı açması söz konusu olamazdı. Meksikalı ona dönerek tekrar elini uzattı ve:

— Anahtarla şifre... dedi.

— Anahtarı işyerimde saklarım, dedi Stockton.

Ayrıca bu kasada para da yok.

Meksikalının vuracağını sandı, ama adam sadece "Kes palavrayı!" demekle yetinmişti.

Az sonra diğerk adamlar da odaya girdi. İçlerinden b i r i , Jane Stockton'u sürüklüyordu. Herkes tamam olunca, ilk gelen otomatik silahı kemerinden çıkararak Roy Stockton'a yöneltti ve:

— Yanılmıyorsam, küçük bir eğlenceye hazırlanıyordunuz, dedi. Çok iyi, biz de katılacağız. Karının hoşlanacağından da eminim.

1 1

Jane'i tutan adama başıyla bir işaret yapınca öteki, kadını dirseklerinden kavrayarak yüzükoyun koltuğun üstüne yapıştırdı. Diğeri de yaklaşarak Jane'i boynundan itip kadının yüzünü koltuğun minderine gömdü.

Üçüncü adam arkadan Saint-Laurent etiketli eteği kaldırdı ve çorabın jartiyerini açtıktan sonra siyah külotun dantelini buldu. Ellerinin yardımıyla külotu ikiye ayırdıktan sonra kemerini çözünce, pantolonu ve kırmızı donu bileklerine dek iniverdi. Roy Stockton şaşkınlıkla bağırarak öne ilerlemeye yeltendi, ama Smith Wesson'un namlusu göğsüne bastırılınca kımıldayan! adı.

— Bir adım daha atacak olursan, ölürsün! diyordu Meksikalı.

Jane Slockton ise başı koltuğa gömülü olduğu halde hıçkırarak ağlıyordu. Meksikalı adam çıplak karnını kadının kaba etlerine sürtmekle meşguldü. Kadını bileklerinden tutan adam arkadaşının hareket etmesini kolaylaştırmıştı. Roy Stockton karısına tecavüze hazırlanan adamın siyah kıllarla kaplı vücuduna bakıyordu.

Adamın bir anda tahrik olduğunu görmüştü. Karısı ise bağırarak istiyordu, ama tepesindeki adam Jane Stockton'un başını mindere gömdüğü için kadının sesi bile duyulmadı.

Karısının ırzına geçmekte olan yabancı, ellerini koltuğun iki kenarına dayamış, her hareketinde koltuğu titretiyor ve Jane Stockton da bu vahşi olayın etkisiyle inliyordu.

tki büküm duran kadın kırılmış bir bebeği andırıyordu. Irzına geçen geri çekilince, boynunu mindere gömen el. Jane Stockton'un başını yukarı kaldırdı. Kadının başı şimdi adamın kasıklarının hizasındaydı. Sol eliyle kemerini çözen adam donunu dizlerine dek indirdikten sonra Jane Stockton'un ağzını vücuduna doğru çekerek:

12

— Haydi! diye bağırdı.

Ama kadın hareketsiz duruyordu. Adam pantolonunun cebinden çıkardığı usturayı kadının boynunun birkaç santimetre yakınına dek uzattı. Az sonra usturanın ucu daha önce kesilen yerin Üstündeydi. Jane Stockton çaresiz kalmıştı. Adamın isteğini yapmak zorundaydı.

Roy Stockton bir an çıldırdığını zannetti. Gözleri, göğsünün üstüne dayalı silahla karısının bedeni arasında gidip geliyordu. İlerleyecek olursa adamın onu öldüreceğini biliyordu. Karşısındakilerle fiziksel olarak başetmesi olanaksızdı. Yine de bir adım öne attı. Fakat Meksikalı silahı Roy Stockton'un elmacık kemiğine öyle bir vurdu ki, darbenin verdiği acı Amerikalıyı hemen gerilettiler.

— Olduğunuz yerde kalın! diyordu Meksikalı.

Roy Stockton olanlara bir anlam verebilmek İçin tüm beynini çalıştırıyordu. Bu adamlar, pazar gecesi birayı fazla kaçırarak sarhoş olan "chicanos'lardan çok farklıydı.

O sırada koltuğun önünde ayakta duran adam haz dolu bir iniltiyle bedenini geri çekince Jane Stockton İsterik seslerle ağlayarak halının üstüne düştü. Silahlı adam elini bir kez daha uzatarak seslendi.

— Anahtarlar lütfen...

Roy Stockton cevap veremeyecek kadar şaşkındı. Vahşet yeniden başlıyordu. Jane Stockton'dan henüz yararlanmamış olan adam da harekete geçmişti. Jane Stockton'un çığlıkları duvarları bile titretiyordu, adam ise; soğukkanlılıkla hareketlerine devam ediyordu. Roy Stockton ellerini öne uzatarak ilerlemeye çalışınca silahın namlusu tekrar yüzüne çarptı ve zavallı adam duvara kadar sendeledikten sonra yüzünü elleri arasına alarak kin ve umutsuzlukla inlemeye başladı. Karısına tecavüz eden adamın nefes alışları hızlanmıştı. Az sonra

13

o da diğerleri gibi geri çekildi.

Kımıldayamayacak hale gelen Jane Stockton* un bütün bedeni tir tir titriyordu.

Meksikalı o boğuk ses tonuyla bir kez daha konuştu.

— Şimdi kasayı açacak mısınız?

Roy Stockton ciğerlerindeki havayı boşalttı. Adamlar

daha ne kadar İleri gidebilirlerdi? Ne olursa olsun sim saklayacak ve kasayı açmayacaktı.

— Para olmadığını size söyledim, dedi. Önemsiz birkaç evraktan başka bir şey yok.

— Yine de açacaksınız, dedi Meksikalı. Önümüzde uzun bîr gece var, beklemesini biliriz.

Roy Stockton doğrularak koltuğa oturmaya çalışan karısına baktı. Karısına tecavüz edenler İse ellerini göğüslerinde kavuşturmuş, bekliyorlardı. Tam bir kâbustu bu!

— O kasayı açmayacağım, dedi Roy Stockton.

Şef başını eğerek adamlarına döndü ve:

— Devam edin, diye emir verdi.

İkİ Meksikalı Jane Stockton'u koltuktan kaldırarak bir iskemleye oturttu. Üçüncü adam perdenin arkasında bir şeyler aradıktan sonra, elinde iki uzun sicimle geri döndü. Sicimlerden biriyle Jane Stockton'u iskemleye bağladı. Diğerini de kadının boynuna doladı. Sonra iskemlenin arkasına geçerek ipin iki ucunu avuçları içine aldı.

Roy Stockton içinde bulunduğu paniği yenmeye çalışıyordu. Adamlar blöf yapıyor olmalıydı. Sırrı ne pahasına olursa olsun saklayacak, zaman kazanacaktı. Eğer polisler evinin önünde yabancı bir araba görürse, kontrol etmek için mutlaka içeri gelirlerdi. Roy Stockton adamların ellerini şimdiden kelepçelenmiş olarak görüyordu. Meksikalının sesini bir sis perdesinin ardından şöyle bir duyabildi.

— Kasayı açmazsanız, karınızı boğmak zorunda

14

kalacağız.

Stockton cevap vermeden yutkundu. Adamın karısının boynuna paralel olarak açılmış bilekleri, ipi uçlarından sıkıyordu. Jane Stockton önceleri bu harekete tepki göstermedi, ama sonra boğuk bir sesle inleyince göğsünün üstüne düşen başı tekrar yukarı kalktı. Umutsuzca çırpınarak boynunu İpten kurtarmaya çalışıyordu.

Ama boşuna...

Boğazını sıkmaya devam eden İp etlerin arasında kaybolmuştu. Jane Stockton ağzını açarak hafifçe inledi. Gözbebekleri dışarı fırlamak üzereydi. Roy, karısının Ölmek üzere olduğunu anlayınca:

— Durun! diye bağırdı.

Şef adamlarına döndü:

— Durun!

Meksikalı ipi bırakınca Jane Stockton ciğerlerini havayla doldurdu. Terden sıırıslıklam saçları alınına yapışmış, ağzı açılmış, gözbebekleri irileşmişti. Bayılmamak için büyük bir mücadele veriyordu. Roy Stockton delilik sınırına yaklaşmak üzereydi.

— Benim kim olduğumu bilmiyorsunuz, dedi adamlara. Bu ülkenin en büyük federal kuruluşlarından birinin üyesiyim. Eğer devam ederseniz sizi cezalandıracaklardır.

Diğeri alayla gülerek başını öne eğdi ve:

— Yok canım! diye mırıldandı.

Sonra Jane'ın arkasındaki adamına bir işaret yapınca Meksikalı ipi öyle bir sıktı ki, Roy Stockton karısının yüz ifadesi karşısında ne yapacağını bilemedi. Adam bir an ipi serbest bıraktığında Jane Stockton vahşi bir çığlık attı:

— R...Roy!

Bu sözcük CIA ajanının kalbine bir kılıç gibi saplanmıştı. Elini cebine soktu. İstedığı tek şey vardı:

15

gitmeleri. Patronlar elbet anlayış gösterir, onu atfederlerdi. Roy Stockton bu düşüncelerinin doğru olmadığını biliyordu, ama bu adamlar artık evini terketmliydi.

— Alın, dedi. A l i n i Yeter artık!

— Kendiniz açın, dedi Meksikalı anahtar destesine bakarak.

Jane yeniden biraz nefes alabilmişti. Roy Stockton kasanın üç kilidini açarak ağır kapağı çekti, ama kalbi sıkışıyordu.

Meksikalı onu geri iterek kasaya yaklaştı. Üstteki raflardan birinde küçük bir para tomarı vardı. Adam onunla birlikte yanındaki kâğıtları da yere fırlattı. En üstte ise mühürlü bir zarf bulunuyordu.

Meksikalı zarfı alıp açınca, Roy Stockton kalp atışlarının hızlandığını hissetti. Mutlaka bir yanlışlık yapıyorlardı, o zarfı ele geçirmek isteyemezlerdi.

— Durun, dedi. Bu belgeler...

Meksikalı sol eliyle Roy Stockton'u iterek zarfın içindekileri çıkardı. Roy Stockton adamın gözlerindeki

ışığı farketmişti.

Kasanın kapağı hâlâ açıktı ve anahtarlar da üstündeydi. Hareketsiz duran diğer adamlar şefi izliyorlardı. şef bir baş işareti yapınca Jane Stockton'un arkasındaki adam ipin iki ucunu birden tüm gücüyle sıktı. Roy Stockton dehşet İçinde karısının şahdamarının şiştiğini, gözbebeklerinin patlayacakmış gibi dışarı fırladığını ve ağzının da hafifçe aralandığını gördü. Jane Stockton ölmek üzereydi. Roy Stockton vahşi bir çığlıkla bir adım öne ilerledi. Telefon edip şerifi çağırmalıydı. Meksikalı ise hiç acele etmeden ona yaklaşarak otomatik silahın namlusunu Roy Stockton'a çevirdi.

Arka arkaya üç patlama sesi duyuldu. İlk kurşun Roy Stockton'un boynunu delip geçti, diğer ikisi de göğüs kafesini parçaladı. Roy Stockton karısına son bir kez bakamamıştı bile. Jane Stockton'un boynundaki İp artık gözükmiüyordu. Kadının boynu göğsünün üstüne düştü, gözleri kanlandı. Siyahlaşmış dili ağzından sarkıyordu.

Meksikalı cebinden çıkardığı mendille Smith Wesson'un namlusunu temizledikten sonra silahı yere fırlattı. Diğer adamlar sürgülü kapıyı açmış, arka arkaya dışarı çıkıyorlardı. şef de onları izledi. Çıkmadan önce salonda oynamaya devam eden seks filmine şöyle bir göz attı. Sarı zarfi elinde sımsıkı tutuyordu. Roy Stockton'un Buick'inin arkasına park ettikleri kamyonete bindiler. şef direksiyona geçmişti.

İssız Brookhurst yolunu geçerek, Adams Avenue' den sola saptılar. Sonra batı yönünü izleyerek San Diego Otoyolu'na dek yol aldılar. Beyaz kamyonet az sonra Los Angeles'a çıkan yola sapmıştı. şoför halinden memnundu. Jane Stockton'u boğazlayan arkadaşına dönerek:

— İyi misin? diye sordu.

öteki terli ellerini birbirine sürterek:

— Bir bira içsem iyi olacak, diye yanıtladı.

— Az sonra dururuz, dedi şef.

Saatte elli beş mili aşmamaya dikkat ederek bir süre daha yol almaya karar verdi. şimdi durmak tehlikeli olurdu. Jane Stockton'u düşündü. Kadından yararlanmamakla büyük bir aptallık etmişti.

II . BÖLÜM

İrving Blackjack sıkıntılı gözlerle gri denizi ve beyaz köpüklerin arasında sivrilen adacıkları izliyordu. Kuzey Pasifik'in bu bölümünde hava genellikle çok kötü olurdu, ama İrving Blackjack Glomar Explorer'ın camlı bölmesi ardında kendini güvenlikte hissediyordu. Masanın üstündeki telefonlardan biri çaldı. Bu telefon, Century Plaza ile yapılan bütün konuşmaları otomatik olarak şifreleyen kırmızı bir cihaza bağlıydı. Century Plaza, Matador projesinin yönetildiği ana merkezdi ve Los Angeles'tan beş bin kilometre uzaklıktaydı. Ahizeyi kaldırarak:

— Blackjack konuşuyor, dedi.

Harekâtın gidişini gözlemekle görevli üç denetleyiciden biriydi. Glomar Explorer'ın kaptanı bile, İrving Blackjack'in her söylediğine boyun eğmek zorundaydı. Telefonda duydukları üzerine İrving Blackjack'in yüzündeki kan çekiliverdi. Oturduğu iskemleden fırlayarak:

— Ama bu olanaksız! diye bağırdı. "Clementine" iki saat önce dalışa geçti! Her şey yolunda gidiyor, hava da düzeldi. Biz...

Telefonun öteki ucundaki ses İrving Blackjack'i susturdu. Emir, başkandan sonra en büyük otorite olan Milli Güvenlik şefinden geliyordu. Emre uymamak söz konusu olamazdı. Telefon kapanmıştı. İrving Blackjack başını öne eğerek dişlerinin arasından:

— Kahrolun! diye homurdandı.

18

Gözleri takvim yaprağına takıldı. Günlerden 5 Temmuz'du. Yaz ortasında olmalarına rağmen güçlü bir rüzgâr esiyordu. Gökyüzü gri bulutlarla kaplıydı. Ama Pasifik yine de durgun sayılırdı. Bulundukları nokta, Hawaii Adaları'nın yedi yüz elli mil kuzeybatısındaydı. Her şeyi durdurarak geri dönmeleri gerekiyordu. Bu haberi duyunca Glomar Explorer'da çalışan yüz kırk görevli öfkeden deliye dönecekti.

Yeşil telefonlardan birini açarak harekât başkanı Jim Clark'ı aradı.

— Jim, dedi. Ben Blackjack. Harekâtı durdurmamız gerekiyor. Hortumu yukarı çekip Clementine'i tekneye alacağız.

Jim Clark'ın savurduğu küfürleri duymamak için

ahizeyi kulağından uzaklaştırmak zorunda kalmıştı.

*

Pasifik'in derinliklerindeki hortum birkaç dakika hareketsiz kaldıktan sonra, ters yönde harekete geçerek yukarı çıkmaya başladı. Jim Clark İrving Blackjack'in bulunduğu kış güverteye fırtına gibi dalarak:

— Neler oluyor? diye bağırdı. Delilik bu!

Blackjack omuzlarını silkerek:

— Ben de sizden fazla bir şey bilmiyorum, dedi.

Belki de civarda Sovyet denizaltıları ya da gemileri dolaşıyor.

Jim Clark başını iki yana sallayarak:

— Saçmalamayın! dedi. Öyle bir şey olsa, radarlarda görürdük. Beş yüz millik daire içinde telaş edilecek hiçbir şey yok.

— öyleyse bir uydu olmalı.

— O da olamaz, diye Blackjack'in sözünü kesti Jim Clark. Yukardan, bizden başka kimseyi göremezler.

Bizden de zaten haberdarlar.

Blackjack kollarını iki yana açarak:

19

— Ne söylememi istiyorsunuz! diye bağırdı.

Langley'in harekâtı durdurma kararı vermesi İçin çok önemli bir nedeni olmalı. Herhalde bize de açıklarlar.

Jim Clark kapıyı çarparak dışarı çıktı. İrving

Blackjack yalnız kalınca elli dört metre uzunluğunda, on beş metre genişliğinde ve altı metre yüksekliğindeki Clementine'in kocaman boyutlarını düşündü, Clementine teknedeki yerini almak için hortumun yardımıyla yukarı tırmanıyordu. Yüzeye çıktığında, " M o o n p o o l " adı verilen özel havuza alınacaktı.

İrving Blackjack bunu İzleyen üç saat boyunca odasından çıkmadı.

Çok sonra karşısındaki kontrol tablosunda yeşil bir ışık yanınca, Moonpool'un kapaklarının Clementine üzerine kapandığını anlamakta gecikmedi. Az sonra Glomar Explorer yola koyulacaktı. Sarı ışıklar da yanmaya başladı, Clementine havuza girmişti. Az sonra Glomar Explorer durgun denizde yol almaya başladı.

Harekâtın ta başından beri üstlendikleri Havvahi

Adaları'ndan Maûi'deki Punoona Burnu'na geri dönüyorlardı.

İrving Blackjack başını elleri arasına alarak

gözyaşlarını tutmaya çalıştı. Beklenmedik bir emre boyun eğmekle, onca emek ve gayret boşa gitmişti! Oysa C I A her olasılığı göz Önünde tutmuş, Rus savaş gemilerinin saldırısını t karşı da önemli almıştı. Otuz bin ayak derinliğe dek, gizli sonarlar Glomar Explorer'ı gece gündüz gözlüyordu. Hawaii'deki dinleme istasyonu da Sovyet gemilerinin Pasifik'teki her, hareketini izleyerek Glomar Explorer'ı elektronik bir hatla koruma altında tutuyordu.

Yine de Washington Matador harekâtını durdurmak İçin emir vermişti. C I A tarihinde, bedeli en ağır ödenecek karar buydu.

20

Richard Berkins bulmaca çözmek için kullandığı kalemi bırakarak masanın üstünde kulakları tırmalarcasına çalan telefonun ahizesini kaldırdı.

— Good afternoon, burası CIA! dedi ilgisiz ses tonuyla.

Halkın İsteklerine her gün en az yirmi kez cevap vermek zorundaydı. Telefon edenlerin çoğu dalga geçmek amacıyla konuşuyordu, ama Richard Berkins yine de herkesi ciddiyetle cevaplardı. Amerika'nın her büyük şehrinden C I A ' y a telefon etmek mümkündü.

— Beni İyİ dinleyin, dedi telefondaki ses. Eğer patronlarınız Bay Stockton'un kasasındaki kâğıtları ele geçirmek istiyorlarsa, tam tamına beş milyon dolar ödemeleri gerekiyor.

— What?

— Bekleyin, bir şey daha... Karar vermek için sadece yirmi dört saatleri olduğunu söylemeyi de unutmayın. Yarın bu saatte sizi tekrar arayacağım.

— Hey bekleyin... Siz... K i m . . .

" K l i k ! " Telefon kapanmıştı. Richard Berkins bir süre camlı pencerenin ardından Air France'a ait 747'nin uluslararası Los Angeles Havaalanı'na inişini izledi. CIA'nın bu bürosu Century Boulevard'daki Tishman Building'in onİkinci katında, terminalin birkaç yüz metre üstünde bulunuyordu.

CIA görevlisi birkaç dakika tereddütte kaldıktan sonra, her konuşmayı banda alan teybin düğmesine bastı. Tanımadığı ses sakın, ölçülü ve alay etmediği açıkça belli olan bir tona sahipti. Verdiği ad, vahşice öldürülen kurbanın adıydı, ama Richard Berkins

öldürülenin C I A ' d a çalıştığını bilmiyordu.
Yine de şefine haber vermeliydi. Numarayı çabucak çevirerek saygılı ses tonuyla:

al

— İlginç bir haber aldım, efendim, dedi.
Banttaki konuşmayı telefona bağladı, ama karşı taraftaki daha fazla konuşmasına izin vermeden:
— Aman Tanrım! diye bağırdı. Hemen geliyorum.
Bu olaydan kimseye söz etmeyin. Beni duyuyor . musunuz, kimseye söz etmeyeceksiniz. Son derece gizli...
Telefondaki ses sinir krizine tutulmuş gibi bağıırıyordu.
Berkins telefonu kapattı, Downtown'dan Los Angeles'a gelmek için en az kırk dakika gerekliydi.
Bulmacasını biformek için yeterince zamanı vardı.
Daha yirmi dakika geçmemişti ki, şefi bürosuna daldı.

— O bantı dinlemek istiyorum, dedi.
Adam üstüste üç kez bantı dinledi. Sonra başını kaldırarak sakın bir ses tonuyla:
— Bu bantı sizden alacağım ve bu olaydan kimseye söz etmeyeceksiniz, dedi. Ülkenin güvenliğiyle ilgili bir sorun bu. Yarın çalışıyor musunuz?
— Evet, efendim.
— Çok iyi. Yarın aynı adama siz cevap verirsiniz. O vakte kadar biz de size gerekli bilgileri aktarmış oluruz.

I I I . BÖLÜM

CIA tarihinde hiçbir yuvarlak masa toplantısı bu denli kalabalık olmamıştı. Masadaki en önemli kişi, Matador harekâtı projesini ortaya atan, sedef kakmalı gözlüğü, kırılmış saçları ve sert yüz hatlarıyla Michael Sanders idi. Kansere yakalanmış bu adam, korkunç hastalığına rağmen Matador harekâtından vazgeçmeyi reddetmişti.

Toplantı, Langley'İN ana binasının altıncı katında, duvarları lambriyle kaplı büyük salonunda yapılıyordu. Odadaki tek dekor, Central Intelligence Agency'nİN baş harflerini belirten, kısaltılmış CIA yazısıydı. Alkol kullanmak yasak olduğu için Frank Thorpe Pepsi Cola içiyordu. Ayrıca masanın üstünde Amerika Birleşik Devletleri'nin son tutkularından olan yarım düzine Perrier şişesi de vardı.

Bütün gözler Michael Sanders'a çevrilmişti. Michael

Sanders toplantıya gelmeden önce bu önemli sorunu Amerika Devlet Başkan ile bizzat konuşmuştu.

— Bay Sanders, sizi dinliyoruz, dedi CIA başkanı.

Michael Sanders ellerini masasının üstünde kenetledikten sonra alçak ve anlaşılması oldukça güç sesiyle konuşmaya başladı:

— Başkan konuya çok kesin bir tavırla yaklaştı, dedi. Matador harekâtını ancak gizli tutarsak yürütebiliriz. Eğer çalınan belgeler halkın gözü önüne serilirse, kaybımız ne olursa olsun, harekâta derhal son vermemiz gerekecektir. Roy Stockton'un evindeki hırsızlık

23

olayından iki gün sonra harekâtı durdurduk. Glomar Explorer yarın Maui Adası'nda olacak.

— Bu belgelerin ne olduğunu öğrenebilir miyiz? diye sordu NSA başkanı.

— Elbette, dedi Michael Sanders. Çeşitli şirketlerin bu projedeki rollerini gösteren ve bu şirketlere yaptığımız mali ödemeleri belirten bir tutanak serisi... Hatta Bay Turner'ın kendi el yazısıyla yazılmış bir not da vardı...

— Aman Tanrım! diye iç çekti Milli Güvenlik Örgütü şefi. Daha fazla devam etmenize gerek yok. Telefonla fidye isteyen adamın dalga geçmediğinden emin misiniz?

— Yarın emin olacağız, diye cevapladı CIA başkanı. Bu belgeler hakkında ona soracağımız sorular var. Bay Sanders da yarın bizle birlikte olacak. Kendisi bir saat sonraki uçakla Los Angeles'a hareket ediyor.

— Adamın kişiliği üzerine bir bilginiz var mı? diye sordu Amerika Devlet Başkanı'nın yardımcılarında biri.

— Yok, efendim!

— FBI'a haber verdiniz mi?

— Hayır, efendim!

— Ya Los Angeles Polis Müdürlüğü'ne?

— Hayır, efendim. Herhangi bir patavatsızlık yapmamız çok tehlikeli olur. Matador harekâtını Şirket elemanlarından bile gizli tutuyorduk. Bu durumda FBI'a haber vermemiz aptallıkların en büyüğü olur. Zaten FBI'daki dostlarımız da aslında bizden pek hoşlanmazlar.

Uzun bir sessizlikten sonra NSA başkanı, Michael

Sanders'a dönerek:

— Sizin fikriniz nedir? diye sordu.

Michael Sanders cevap vermeden önce birkaç saniye sessiz kaldı, sonra:

— Eğer harekâtı sürdürmek istiyorsak, ödemeyi yapmaktan başka seçeneğimiz yok, dedi. FBI ya da yerel polisi bu olaya karıştırmak söz konusu olamaz. Zaten bu harekâtı bugüne dek gizli tutabilmek için epey uğraştık...

— Beş milyon dolar çok para... dedi Başkan'ın yardımcısı.

Kendisi haftada sadece sekiz yüz dolar kazanıyordu.

— Eğer bu harekâttan vazgeçersek, bu bize daha da pahalıya mal olur, dedi CIA başkanı. Bu proje yüzünden bütçemiz üç yıldan beri altüst olmuş durumda zaten...

Sessizlik bu kez daha uzun sürdü. Tüm gözler Rothmans'ını yakmakla meşgul olan Frank Thorpe'a çevrilmişti. Milli Güvenlik örgütü'nün temsilcilerinden biri:

— Bay Thorpe, bu sorunu çözümleyebileceğinize inanıyor musunuz? diye sordu.

— Eğer fidyeyi ödedikten sonra belgeleri ele geçireceksek, inanıyorum. Ama...

— Ama ne? diye sordu Başkan'ın yardımcısı.

— Bu cinayeti İşleyen adamların, belgelerin fotokopisini çekmemiş olmaları imkânsız, dedi Frank Thorpe. Biz fidyeyi ödesek de şantajlarını sürdüreceklerdir...

Sonra Matador projesinin sorumlusuna dönerek:

— Harekâtın ilk bölümünü gerçekleştirmek için ne kadar süre gerekiyor? diye sordu.

— Yolculuk üç gün sürecek, dedi Michael Sanders.

Harekâta başlayabilmemiz için de en az bir hafta gerekiyor. O da eğer hava iyi olur, derhal çalışmaya geçebilirsek... Kanımca üç hafta ancak yetecektir. Tabii bir de araştırma sorunu var.

Odaya yeniden sessizlik, çökmüştü. CIA'nın beyaz binası üstünde gökyüzü masmaviydi ve Maryland'deki ağaçlar tomurcuklanmaya başlamıştı. Odadaki adamlar-

25

rın hepsi soluklarını tutmak için büyük çaba sarfediyordu. Üç yıl boyunca projeyi gizli tuttuktan sonra, böyle bir sorunla karşılaşmak... CIA başkanı öksürerek boğazını temizledi, sonra:

— ödemeyi yapmalıyız, dedi. Bu konuda oylama yapmayı teklif ediyorum. Fidyenin ödenmesini isteyenler ellerini kaldırsınlar.

Amerika Devlet Başkanı'nın İki yardımcısı dışında, bütün eller tek tek havaya kalktı. CIA başkanı elini indirdikten sonra, gözlerindeki pırıltıyla:

— En doğru kararı verdik, dedi.

Başkan'ın yardımcılarında biri söz hakkı isteyerek:

— Beyefendi, dedi, az önce Ödeme yapmanın bir işe yaramayacağını, katillerin elinde fotokopi bulunduğunu söylediniz...

— Onu ben değil, Bay Thorpe söyledi, dedi başkan. Ama ben de onun fikrini paylaşıyorum.

— öyleyse?..

Frank Thorpe heykel gibi hareketsiz duruyordu.

Başkan'ın yardımcısı biraz daha Öne eğilerek:

— Bay Thorpe, düşüncenizi biraz daha açıkla mısınız? diye sordu.

Frank Thorpe kendinden on beş yaş küçük bu genç memura alay dolu bir bakışla bakarak:

— Elbette, dedi. Eğer elim kolum bağlı olmasa, bunu planlayan ve gerçekleştiren adamların işini, onların zararına olacak şekilde bitirirdim.

— Yani onları öldürür müydünüz? diye sordu genç memur.

Frank Thorpe cevap vermeden omuz silkmekle yetindi,.sonra cebinden çıkardığı fotoğrafları Başkan'ın yardımcısının önüne sürdü.

— Şu fotoğraflara bir göz atın, dedi. Cinayetin ertesi sabahı çekildiler.

Başkan yardımcısının zaten soluk olan yüzü daha da **26**

beyazlaşmıştı. Fotoğraflara baktıktan sonra onları masadakilere uzattı.

— Otopsi raporuna göre, Bayan Stockton'a üç ayrı adam tarafından tecavüz edilmiş, dedi Frank Thorpe. Sonra da kadını boğmuşlar.

Odadaki sessizlik birkaç dakika sürdü. Başkan yardımcısı, fotoğraflar elini yakacakmış gibi, onları masanın en uzak köşesine itmişti.

— Çok korkunç bir olay olduğunu kabul ediyorum, dedi. Ama kanunlara karşı gelemeyiz.

Frank Thorpe genç memuru küçümseyen gözlerle

süzerek:

— Bu durumda adamlarıma görev veremem, dedi.

— Peki ama ne istiyorsunuz?

Frank Thorpe hafifçe gülümseyerek:

— Anlaşma, dedi. Kongre üyelerinin bu proje hakkındaki hiçbir sorusuna cevap vermek istemiyorum.

Bu hakkı da bana ancak Beyaz Saray verebilir.

Yeniden sessizlik. Başkan yardımcısı artık ne cevap vereceğini bilmiyordu. Milli Güvenlik örgütü temsilcilerinden biri gergin havayı biraz yumuşatmak amacıyla:

— Bay Thorpe'un teklifi için bir oylama yapsak?., diye sordu. Ben kendisini destekliyorum.

Başkan'ın yardımcıları dışında herkes Frank Thorpe'un teklifini onaylamıştı. Milli Güvenlik örgütü temsilcisi söz alarak:

— Beyler, dedi. Bu durumda hemen yarın Başkan'ı görmem gerekiyor. Sorunu ona bizzat kendim açıklayacağım. Ne cevap vereceğini şimdiden tahmin edebiliyorum. Bay Thorpe, siz derhal harekete geçebilirsiniz. Frank Thorpe önündeki kâğıda çizdiği karalamaları bırakarak:

— Çok iyi, dedi. Hepimiz aynı fikirde olduğumuza göre, sorumluluğu üstüme alıyorum. Umarım her şey

27

yolunda gider. Tanrı yardımcımız olsun... *

**

Richard Berkins'in küçük bürosu bu kadar çok insanı bir arada hiç görmemişti. Berkins heyecanını güçlkle frenliyordu. O güne dek sadece adlarını duyduğu insanları göz ucuyla şöyle bir süzdü: Gordon Hawkins, CIA genel başkanının sağ koluydu. Gizli Eylem Bölümü Başkanı Frank Thorpe sigaraların birini söndürüp diğerini yakıyordu. Yerel Eylem Bölümü'nün batı sorumlusu Frank Danon ufak tefek bir adamdı. Üst denetleyici ve Frank Thorpe'un uçağıyla Langley'den gelen sayısını bilmediği bir yığın memurun yanında, hiç tanımadığı, adlarını bile duymadığı adamlar da vardı odasında.

— Saat kaçta arayacak?

Richard Berkins, Gordon Havvkins'in kendisine seslendiğini ancak birkaç saniye sonra anladı.

— Sanırım üç sularında.efendim! dedi. Dünkü gibi...

— Konuşmayı hoparlöre bağlarsınız, dedi Hav/kins.

Saat üçe beş vardı. Bir saatten beri herkes odadaydı. Telefon bir düzine hatla birlikte daha önce de pek çok önemsiz konuşmayı kaydeden teybe bağlanmıştı.

Telefon çalınca Richard Berkins ahizeyi kaldırarak:

— Good afternoon, burası C I A ! dedi.

Bir gün önceki ses hoparlörde patlayıvermişti.

— Haberi patronlarınıza ilettiniz mi?

Richard Berkins oldukça korkmuştu, cevap veremedi. Bunun üzerine Frank Thorpe bir adım öne çıkarak ahizeyi Richard Berkins'in elinden kaptı:

— Ben Central Intelligence Agency'nin başkanayım, dedi. Siz kimsiniz,?

Adam bu değişikliktan rahatsız olunca, telefonun öteki ucu bir süre sessiz kaldı. Ama yabancı hemen kendini toplayarak:

— Kim olduğunuz umurumda değil! dedi. Önemli olan parayı ödeyip ödemeyeceğiz... Yoksa küçük meselelerinizi halkın önüne sermemi mi istersiniz?

— Tartışmaya girmeden önce o belgelerin, sizde bulunduğundan emin olmak istiyorum, dedi Frank Thorpe.

O sırada içeri giren bir adam elinde tuttuğu kâğıdı Thorpe'un burnunun dibine dek sokarak:

— Pico Boulevard ile Sycomore Avenue arasındaki telefon kulübesinden konuşuyor, dedi.

Frank Thorpe ahizenin ağzını eliyle kapatarak:

— Derhal " A c i l e k i p " gönderin, diye karşılık verdi.

— Hey, diyen bir ses hoparlörden yükselmişti. Bu dalaverelerden hiç hoşlanmadım. Sizi sonra ararım. Telefonun kapanan sesi bütün odada yankılanmıştı. Herkes birbirini süzüyordu. Frank Thorpe başını sallayarak:

— Namussuz herifi diye homurdandı. Tehlikeye girmek istemiyor. Beklemekten başka çaremiz yok. Üç dakika sonra odaya biri daha girmişti. Yeni gelen o vakte kadar yandaki odalardan birinde, seslerdeki heyecan izlerini inceleyen "ses çözümleyici" aygıtın önünde nöbetteydi.

— Çok sakın bir adam, dedi. Blöf yapmadığı belli. Sadece kapatmadan önce biraz sinirlendi, o kadar...

— Teşekkürler.

Dakikalar geçiyor, ama telefon bir türlü çalmıyordu. Nihayet saat dörde çeyrek kala telefon bir kez daha

çaldı.

— Good afternoon, burası CIA, dedi Frank Thorpe.

— Benim, dedi yabancı ses. Size okumak istediğim bir şey var: Matador projesi, Sunowar Corporation 'adı altında tekrar başlatılacak. Bu yeni harekât...

— Devam etmenize gerek yok, dedi Frank Thorpe adamın sözünü keserek. Bu kadarı yeterli.

29

CIA'nın üsl kademedeki bir düzine yöneticisiyle Glomar Explorer'da çalışanların dışında, Matador projesinin ne olduğunu kimse bilmiyordu. Şimdi ise, Roy Stockton'da bulunan belgeler tanımadıkları bir adam tarafından ele geçirilmişti.

— Tatmin oldunuz mu? diye sordu telefondaki ses. Ödemeyi yapacak mısınız?

— Evet, dedi Frank Thorpe.

— Güzel. Varın sizi tekrar arayacağım. Parayı yüz dolarlık desteler halinde hazırlarsınız.

Hoparlörde yeniden bir "klik" sesi duyuldu.

Odadan ilk çıkan Matador projesinin sorumlusu Michael Sanders oldu. Sonra diğerleri de onu izledi.

Frank Thorpe ile Frank Danon koridorda bir ara yalnız kaldıklarında:

— Thorpe, dedi Frank Danon, sizden ne beklediğimizi biliyorsunuz, değil mi? Başkan, sözlü bildirisini bir saat önce bize gönderdi.

İki adam bir süre birbirlerine baktı. Bu tip alaylarda ne arşiv ne de hafıza kullanılırdı. Ancak sözlü bildirilerle hareket edebilirlerdi, onlar da bildiri yapan tarafından unutulur giderdi.

— Elbette, dedi Frank Thorpe anlamsız bir ses tonuyla.

Düzgün yüz hatlarından ne düşündüğünü anlamak mümkün değildi.

30

IV. BÖLÜM

Matko Linge, Ford'un birkaç metre ötesindeki telefon kulübesine belki yüzüncü kez baktı. Üç genç dakikalardır konuşup duruyordu. Araba, Hollyvood'un en ünlü müzik mağazasıyla, Sunset Boulevard'ın kuzey kısmındaki dükkânları barındıran küçük bir meydana park edilmişti. Asfalt cayır cayır yanıyordu. Meydanın öteki tarafından dükkânın dışına

taşan bir müzik sesi duyuluyordu. Ford'un Önünde aynı açık renk elbiseden giymiş, donuk mavi gözlü iki adam oturuyordu. Kısa kesilmiş saçları, ince kravatları, iri fakat temiz elleri ve boş bakışlarıyla sıkıntılı oldukları her hallerinden belliydi.

Haksız da değillerdi doğrusu!

Chris Jones ile Milton Brabeck CIA adına dünyanın pek çok yerinde adam öldürmüşlerdi. Bu işten zevk almıyorlardı, ama yine de görevlerini özenle yerine getirirler, sorgulamalarda çok kısa ve kesin metotlarla iş görürlerdi. Vücutlarının her tarafına yerleştirdikleri silahlarıyla ülkelerine düşman kesilenlerin hesaplarını görmeye her an hazırlardı. Ama işledikleri cinayetler her seferinde kanuni yollarla örtbas edilirdi. İki adamın arasında bir çanta duruyordu.

Gri Ford, Sunset Boulevard'ın Hollyvwood'un kuzey yönüne doğru çukurlaştığı yerde, telefon kulübesinin tam karşısındaydı. Saat akşamın beşi olmasına rağmen, bunaltıcı sıcak insana sıkıntı veriyordu. Ford'un arka koltuğunda kan ter içinde kalan Malko, gözlerinin

31

kapanmaması için büyük bir mücadele veriyordu.

Dokuz saat süren uçak yolculuğundan sonra, bu sıcak çekilecek gibi değildi. Air France'ın Boeing 747'lerinden biriyle Paris'ten Los Angeles'a gelirken Roissy'de duran uçaktan inerek alışveriş de yapmıştı.

Şehre varır varmaz bavullarını Beverly Hills Hotele bırakarak hemen dışarı çıkmıştı. Bu kez, CIA onu Liezen'deki şatosundan öyle bir kopartmıştı ki, Air France'ın Viyana-Paris uçağına yetişebilmesi için helikopter bile göndermişlerdi. Avusturya'nın merkezindeyse davet verme mevsimi yaşanıyor, ama yine de Malko CIA'nın teklifine hayır diyememişti.

Air France'm Los Angeles uçağından inen Malko'yu eski dostları Milton Brabeck ile Chris Jones karşılamışlardı.

Şimdilik, havalandırmaya rağmen arabanın içinde kavrulmakla meşguldüler. Hava kapalıydı ve yoğun bir sis, Los Angeles sokaklarını görünmez yapmıştı.

Hollyvwood'da bile güçlkle soluk alabiliyordu insan.

Malko tekrar esnedi. Hemen hemen iki aydan beri Amerika Birleşik Devletleri topraklarında görev almamıştı.

Koltukta, tam yanında kısa namlulu bir Ingram duruyordu. İki gorilin bedenleri de öylesine sifahla

doluydu ki, olduklarından çok daha şişman görünüyorlardı. Chris .Jones Smtth Wesson hayranıydı. Ceketinin altına çelik yelek giymişti. Milton Brabeck ise delicesine tutulduğu "44 Magnum" otomatığını asla yanından ayırmazdı.

Kulübedeki telefon çalmaya başladı.

Malko sıcaktan çok bunaldığı için telefonun çaldığını anlaması biraz zaman aldı. Sonra Ford'dan fırlayarak ahizeyi kaldırdı.

— Alo?

— Kimsiniz? diye sordu bir erkek sesi.

— Parola Matador! dedi Malko.

32

— Tamam, dedi ses. İstedğimiz şey yanınızda mı?

— Evet.

— Oyun oynamak yok ama...

— Hayır.

— Güzel... Bu andan itibaren kimseyle konuşmayacak, kimseyi aramayacaksınız. Anlaşıldı mı?

— Anlaşıldı.

— Arabanızda ses alıcı cihazı var mı?

— Hayır, yok.

— Umarım doğrudur, çünkü kontrol edeceğiz.

Doheny Drive'dan yavaş yavaş Olympic Boulevard'a inin. Yol boyunca biri sizi izleyecek. Eğer arabanızda anten varsa, sizi bir daha aramayacağız.

— Ya sonra? diye sordu Malko.

— Olympic'ten Downtown'a dek inin. Olympic ile Figueroa Street arasında, kuzeydoğu yönünde Arco benzin istasyonu var.Oradaki telefon kulübesinin yanına park ederek bekleyin. Sizi tekrar arayacağız.

— Çok bekleyecek miyim? diye sordu Malko.

— Kapa çeneni! diyen yabancı konuşmayı kesti, öfkeden kudurmak üzere olan Malko telefon kulübesinden çıktı. Bu üçüncü duraktı, ama sonuca yavaş yavaş yaklaşmakta olduğunu hissediyordu. Chris Jones uykudan kapanmak üzere olan gözleriyle Malko'ya dönerek:

— Bu sefer nereye gidiyoruz? diye sordu. Yoksa Kansas City'ye mi?

— Downtown Los Angeles, dedi Malko.

Malko arabaya bindi. Chris Jones dışarda kalmıştı.

Hafifçe gülümseyerek:

— Bir ricam var, dedi. Acaba çantayı açmamız mümkün mü? Sadece bir dakika...

— Neden?

— Hiç, görmek için,...

— İstiyorsanız tabii...

33

m m m m m m m m m m a m m

Milton Brabeck aşırı özen göstererek çantayı dizlerinin üstüne koyduktan sonra kilidi açtı ve kapağı kaldırdı. Chris Jones da gülümseyerek çantaya eğilmişti.

Sıkı sıkı yerleştirilmiş yüz dolarlıklar beşyüzlük desteler halindeydi ve toplam elli bin dolar yapıyordu.

Bu destelerden yüz adet olduğuna göre çantada tam tamına beş milyon dolar bulunuyordu! Üstelik, bu kadar çok para da ufacak bir çantaya sığabilmişti.

— Vay canına! diye bağırdı Milton. Bu kadar parayı rüyamda bile görmedim.

— Bu parayı kazanmak için, vergilerimi de ödemesem tahminen İki yüz elli yıl çalışmam gerekir, diye mırıldandı Chris Jones. Ama bu da kanuni olmaz!..

İç çekerek kapağı indirince kilitler tok bir sesle kapandı.

— Haydi gidiyoruz, dedi Malko.

Direksiyona geçen Chris Jones, Doheny Drive'daki kırmızı ışığın sönmesini bekledikten sonra yoluna devam etti. Kalın sis perdesi Downtown Los Angeles'm gökdelenlerini örtmüştü. Trafik sıkışık değildi, ama Olympic Boulevard'da her köşebaşına yerleştirilmiş ışıklar insana bıkkınlık veriyordu.

Görüntü yavaş yavaş değişmiş, tozlu dükkânlarla basit pizzacılar, Hollywood ve Beverly Hills'in görkemli gökdelenlerinin yerini almışlardı. Sıcak gitgide daha da bunaltıcı oluyordu.

Yirmi dakika sonra Los Angeles'm merkezine vardılar. Otobüsler, yolcular ve banklarda oturan zenciler Üçünün de dikkatini çekti. Tarif edilen Arco benzin istasyonunu bulmaları zor olmadı. Issız istasyondaki kırmızı bayraklar hiç benzin kalmadığını belirtiyordu. California'ya tam bir durgunluk hakimdi. Hemen hemen tüm benzinciler kapalıydı.

34

Chris Jones telefon kulübesinin tam karşısında durdu. Yıkık dökük kulübenin camları kırılmıştı. Havalandırmanın çalışması için motoru açık bırakarak beklemeye koyuldular. Milton Brabeck benzin göstergesine kaygıyla bakarak:

— Yarım depodan az benzinimiz kalmış, dedi. Eğer bizi daha fazla gezdirirlerse yolda kalmamız işten bile değil... On millik mesafe içinde açık bir benzin İstasyonu bulabileceğimizi hiç sanmıyorum.

Malko her şeyi hesaba katmış, ama benzin meselesini hiç düşünmemişti. Amerika gerçekten de çok değişmişti. California'da benzin bulamamak ne demektir. Beklemekten başka çareleri yoktu. Yirmi dakika böyle geçti.

Boğucu hava boğazlarını sıkıştırıyordu. İstasyon şefinin meraklı bakışları altında Malko, Chris ve Milton uyuklamaya başlamışlardı. Ansızın, Figueroa Street' ten gelen bir polis arabası Ford'un tam arkasında durdu. Arabadan inen elleri silahlı iki polis Ford'a doğru ilerlediler. Chris Jones irkilerek:

— Bir bu eksikli! diye bağırdı.

— Kımıldamayın, dedi Malko.

Polisler silahları sımsıkı tutarak yaklaşıyorlardı.

Chris Jones uyuşukluğunu yenmeye çalışarak arabadan çıktı. Polislerden biri kesin ve sert ses tonuyla:

— Ehliyetinizi görebilir miyim? diye sordu.

Chris Jones hiç konuşmadan Gizli Servis kimliğini çıkardı. Chris Jones'u şöyle bir süzen polis, silahını yere indirdikten sonra rahatlamış bir halde gülümsedi.

— İşte bu çok hoşuma gitti! dedi. İçinde üç şüpheli adamla dolaşan bir arabayı İzlemek için emir aldık da...

— Sizin gibi biz de çalışıyoruz, dedi Chris Jones.

— Tamam.

İki polis arabalarına geri dönmüşlerdi. Beş dakika sonra kulübedeki telefon çaldı. Malko ahizeyi kaldırdı. Ses aynıydı. Malko parolayı tekrarladıktan sonra:

35

— Daha fazla dolanamayız, dedi. Benzinimiz bitmek üzere.

— Tamam, dedi öteki. Sonuca varmak üzeresiniz.

Telefonu kapadıktan sonra tekrar yola çıkın. Figueroa Street'i izleyerek kuzeye, 5. Cadde'ye çıkıp. Solu izleyerek, güney yoluna devam edin. Bir buçuk mil sonra Santa Monica Otoyolu'na çıkan dörtyol ağzına

rastlayacaksınız. Doğuya giden Santa Monica yolunu izleyin. Az sonra otoyolu kuşatan çitlerle kaplı bir bölgeye geleceksiniz. Orada durun, sizi fazla bekletmeyeceğiz. "Klik". Telefon kapanmıştı.

Ford'a geri dönen Malko:

— Bu kez parayı sahiplerine teslim edeceğiz galiba... dedi.

*•

Harbor Otoyolu tıkalıydı. Chris Jones o şeride geçmek için epey uğraşmak zorunda kaldı. Az sonra Santa Monica Otoyolu'na giden sapağa varmışlardı. Chris Jones yavaşladı, buluşma yerine gelmişlerdi. Malko yabancıların tarif ettiği çitleri görmekte gecikmedi. Bu çitler, otoyol ile 18. Cadde'nin arasına üstüste yığılmış eski arabaların bulunduğu dar bir alanı çevreliyordu. Malko otuz metre ötede, çitlere paralel olarak park edilmiş beyaz bir yük arabasını görünce:

— Orada olmalılar, dedi Chris Jones'a. Karşılarında duralım.

Chris Jones çitlerin arkasındaki yük arabasının tam karşısında durdu. Beyaz arabanın arka kapısı açıktı. Malko içindeki gölgeleri farkedince kalbi çarpmaya başladı. Parayı alacak olan adamlar oradaydılar. Ford durunca kamyonetlekilerden biri hemen dışarı atlamıştı. Malko siyah gözlüğü ve alnının ortasına dek indirilmiş kasketiyle yüzünü saklayan iriyarı adamın sadece basık burnunu, kahn bıyıklarını ve geniş

•M,

boynunu görebilmişti. Adam Ford'un içine bir göz attıktan sonra, trafiğin sesini bastırarak tüm gücüyle bağırdı.

— Parayı getirdiniz mi?

Malko dışarı çıkarak cevap vermeden çantayı gösterdi. Adam yeniden kamyonete bindi. Malko içerde İkinci bir adam daha farketmişti. En az öteki kadar iriyarı olan bu adam, elindeki silahın namlusunu Ford'a doğrultmuş bekliyordu.

Siyah gözlüklü yabancı yük arabasından çıkarak elinde bir zarfla çitlere yaklaştı.

— Parayı çitin üstünden atın, dedi. Haydi, çabuk!

Her an bir polis arabası gelebilirdi. Malko içinde beş milyon dolar bulunan çantayı çitin üstünden fırlattı.

Yabancı çantayı havada yakalamıştı. Silahlarını çıkartan

Chris Jones İle Milton Brabeck bu sahneyi merakla izliyorlardı. Gözlüklü adam çantayı yere koyarak kapağını açtı. Sonra kapağı yeniden kapatarak doğruldu ve çitlere yaklaştıktan sonra sarı zarfı öteki tarafa attı. Malko zarfı yakaladığında adam kamyonete binmekle meşguldü. Kapıları kapadıktan sonra kamyonet hareket ederek ıssız yolu çabucak geçti ve az ilerde 18. Cadde'ye giden sapağı döndü ve sağa saparak gözden kayboldu.

— Vay namussuzlar! diye bağırdı Chris Jones. Yapacak bir şey yoktu. Milton Brabeck İle Chris Jones silahların kemerlerine yerleştirdiler. Malko elindeki zarfa baktı. Kimse bu takas olayını farketmemişti. Doğrusu seçilen yer çok iyiydi. Kamyonetin izlenmesi helikopterle bile çok güç olacaktı. Malko düşüncelere dalmıştı. CIA'nın beş milyonu gözden çıkarması için çok önemli bir nedeni olmalıydı. Bütçedeki bu zarar "Şirket'i güç duruma sokabilirdi. Chris Jones, Santa Monica Otoyolu'ndan çıktıktan sonra Robertson Boulevard'ını geçerek bir yokuşu

37

tırmanmaya başladı. Robertson'daki kırmızı ışıklar bitmek tükenmek bilmemişti, ama Vİlshİre'da durum ondan da berbattı. Century Plaza'nın ışıklı tabelalarını gördüklerinde, yaklaşık kırk beş dakika geçmişti. Chris arabayı geniş otoparka bıraktıktan sonra birlikte dışarı çıktılar. Malko beş milyon dolar değerindeki zarfı elinde sımsıkı tutuyordu.

Malko her şeyin ne kadar çabuk olup bittiğini düşünürken, kendisini birden büyük binanın ikinci katında bulunca çok şaşırdı. Chris Jones üzerinde hiçbir yazı bulunmayan soldaki kapıya doğru ilerliyordu. Kapının tam Üstünde bir televizyon kamerası vardı. Chris Jones kameranın altındaki düğmelerden birine basarak beklemeye koyuldu.

Kapı birkaç dakika sonra açılınca üç adam çelik parmaklıklarla çevrili bir bölmeye girdiler. Arkalarındaki kapı kapanınca bu kez, küçük bölmenin kapısı aralanmıştı. Uzun bir koridordan geçerek, İçinde birkaç kişinin bulunduğu bir odaya vardılar.

Mavi halıyla döşenmiş büyük büroya zengin bir dekor hakimdi. Divanla iki kolluğa yerleşmiş dört adamdan üçünü Malko çok iyi tanırdı. Frank Thorpe en

eski dostlarından biriydi, Frank Danon ise kendisini Thorpe'a tanıştıran adamdı. Gordon Hawkins, CIA Genel Başkanı Amiral Turner'ın sağ kolu olduğu için Malko onun şanını duymuştu. Soluk tenli dördüncü adamı ise Malko daha önce hiç görmemişti.

Frank Thorpe Malko'ya yaklaşarak:

— Her şey yolunda gitti mi? diye sordu.

— Takas kolay oldu, dedi Malko. Bana bunu verdiler.

Malko o ana dek neyle görevlendirildiğini bilmiyordu.

Frank Thorpe çok önemli bir takas yapılacağını söylemişti, o kadar...

Malko'nun uzattığı belgeleri alan Thorpe zarfı açmakla uğraşırken, soluk tenli adam da ayağa kalkarak onun omuzu üstünden çıkarılan kâğıtları bir bir inceliyordu. Bu inceleme yaklaşık on dakika sürdü. Sonunda belgeler yerine kondu ve Frank Thorpe zarfı Özenle kapattı.

— Her şey tamam mı? diye sordu Malko.

— Sanırım, dedi soluk tenli adam.

— Bu belgeleri hemen kasaya koyun, dedi Frank Thorpe Danon'a.

Frank Danon koltuğunun altına sıkıştırdığı değerli zarfla birlikte odayı terkedince, Thorpe Malko'ya dönerek:

— Teşekkürler, Prens Malko, dedi.

— önemli bir şey yaptığımı sanmıyorum.

— Bu işi güvenilir birisinin yapması gerekiyordu, dedi Thorpe. Tehlikeli bir görev olduğu için koruyucuları da sizinle birlikte gönderdik. Bir fincan kahve alır mıydınız?

— Çok iyi olur.

Kahve servisini Thorpe yaptı. Sonra Malko'ya dönerek :

— Bay Linge, dedi. Matador harekâtından söz edildiğim hiç duydunuz mu?

— Hiç duymadım.

— Bu çok doğal, dedi Thorpe. Üç yıldır bu projeyi gizli tutuyoruz. Bu harekâtın ne olduğunu sadece bir avuç yüksek sorumlu biliyor. Güvenim sonsuz olduğu için projeyi size açıklamakta bir sakınca görmüyorum. Ama sizi önce bu proje fikrini ortaya atan kişiyle, Bay Michael Sanders ile tanıştırmak isterim.

Malko'ya yaklaşan soluk tenli adam onun elini hararetle sıktı.

— Matador projesi, Şirket'in bugüne dek Üstünde en çok durduğu olay oldu, dedi Frank Thorpe. Yaklaşık yedi yüz milyon dolara patlayan bir macera...

V. BÖLÜM

Malko birkaç saniye konuşamadı.

Yedi yüz milyon dolar hayal edilemeyecek kadar çok paraydı. Amerikalı ayağa kalkarak duvardaki düğmelerden birine basınca, tablolardan biri yukarı kaydı ve ortaya Pasifik Okyanusu'nu gösteren bir harita çıktı, Havvaiî Adalan'nın kuzeybatı ucunda bir nokta parlıyordu. Thorpe parmağını oraya koyarak:

— Tam bu noktada, bundan üç yıl önce bir Sovyet denizaltısı, sıvı hidrojen infilakı sonucu altmış Uç mürettebatıyla birlikte suya gömüldü. Golf 11 tipi olan bu eski gemi üç güdümlü füze taşıyordu.

— Ruslar gemiyi bulmak için uğraşmadılar mı?

— Uğraşmaz olurlar mı! Ama beceremediler. Çünkü batma noktasının tam yerini bilmiyorlardı. Oysa biz Sovyet denizallılarını izleyen uydularımız sayesinde geminin nerede battığını saptamıştık. Golf II beş bin metre derinliğe kadar İnmiş. İnsan yapısı hiçbir tekne o derinliğe inemez. Siz de bilirsiniz ki, bir denizaltı üç yüz metreden fazla dalamaz. Golf II böylece su basıncıyla parçalanmış. Rus denizaltısını ele geçirebilecek olağanüstü bir gemi yaptık. Üç yıllık çalışmanın ürünü olan bu geminin adı Glomar Explorer. Harekâtın ayrıntılarını size açıklayacak değilim, ama gemide çalışan yüzlerce insanın varlığına rağmen, bu projeyi üç yıldan beri gizli tutmayı başardık. Sadece geminin inşası üç yüz elli milyon dolar tuttu.

— Onu nasıl İnşa ettiniz?

40

— Resmi olarak, dedi Amerikalı.

— Ama Sovyet denizaltısının eski olduğunu söylediniz. Eski bir gemi için bu kadar uğraşa değer miydi?

— Gemi için değil, Bay Linge. Gemide, Sovyet Deniz Kuvvetleri'ne ait şifreyi içeren bir şifreleme aygıtı bulunuyor. Eğer onu ele geçirebilirsek, Rusların bugünkü ve geçmiş tüm gizli mesajlarını öğrenmiş olacağız. Bu da her şeye değer. Ayrıca, onların denizaltı

yapımında hangi metodu izlediklerini de bu sayede öğrenmiş olacağız.

— Anlıyorum, dedi Malko. Sonra ne oldu?

— Glomar Explorer Sovyet denizaltısının yerini bulmuştu, dedi Thorpe. Gemideki mürettebat çalışmaya geçtiği anda Şirkel'in projeyi düzenlemekle görevli elemanı Roy Stockton öldürülünce, onlara geri dönmelerini ve Maui Adası'ndaki limana demirlemelerini emrettik. Bu emir Roy Stockton'un kasasından Matador projesinin çalınması üzerine verildi. Şirket İle Glomar Explorer arasındaki ilişkileri belirten ve ülkenin güvenliği açısından büyük tehlike taşıyan belgelerdi bunlar.

— Anlıyorum, dedi Malko. Parayla takas edilen zarf o belgeleri içeriyordu.

— Evet, dedi Frank Thorpe. Soygun olayının ertesi sabahı bize telefon eden kişi, bunlara karşılık beş milyon dolar istediğini söyledi. Fidyeyi ödemeyi kabul ettik, ama yerel polis veya FBI'ı bu işe karıştırmak söz konusu değildi.

— Belgeleri ele geçirdiğinize göre, başka ne İstiyorsunuz?

— Bay Linge, dedi Frank Thorpe, fotokopi yapmak zor bir iş değildir. Öte yandan bu cinayeti İşleyenler harekâtın amacını da biliyorlar. Er ya da geç konuşacaklardır. Şantajlarını sürdürmemeleri İçin de

41

hiçbir engel yok.

— Evet, dedi Malko. Ama ne yapabilirsiniz ki?

— Onları en kısa zamanda bularak cezalandırabiliriz.

Malko CIA argosunda "cezalandırma"nın ne anlama geldiğini çok iyi bilirdi, ama üst kademedен bir yöneticinin bu deyiimi kullanmasına pek ender rastlanırdı.

— Kısaca "Bul ve öldür" metotunun uygulanması... dedi Frank Thorpe.

Malko şaşırmıştı. CIA onun kiralık bir katil olmadığını çok iyi bilirdi.

Frank Thorpe Malko'nun şaşkınlığını hissedince:

— Amerikalıları bu işe karıştırmak istemediğimiz için size haber verdik, dedi. Başarıp başaramayacağınızı bilmiyorum, ama tehlike yok olmadan Glomar Explorer'ın hareket etmesi olanaksız.

— Bu hırsızlığı yapanları bulmak isterim, dedi Malko. Ama şiddetten hoşlanmadığımı siz de bilirsiniz...

— Bir dakika, dedi Thorpe, size göstereceğim şeyler var.

Sonra masadan aldığı fotoğrafları Malko'ya uzattı. 24x30 boyutlarındaki renkli fotoğrafları inceleyen Malko dehşete düşmüştü. Yere yüzükoyun uzanmış adamın sırtı kan içindeydi. Ama daha da korkunç olan kadının morarmış boynu, ağzından sarkan dili ve yuvalarından fırlamış gözleriyle beyaz kalçalarına dek sıyrılmış eteği idi...

— Kadına tecavüz edilmiş, dedi Frank Thorpe.

Sonra hiç acımadan kocasıyla birlikte onu da öldürmüşler.

Malko'nun midesi bulandı. Fotoğrafları geri verdi. Amerikalının öfkesini şimdi daha iyi anlayabiliyordu. Hayvanca bir cinayetti bu.

42

— Bir fikriniz var mı?

Frank Thorpe başını iki yana sallayarak:

— Hayır, dedi. Ama adamlar ne yaptıklarını biliyorlardı. Belgelerden başka hiçbir şey çalınmamış. Belgelerden ve kasanın varlığından haberdar oldukları belli. En az üç kişi oldukları belirlendi. Yerel polis hiçbir şey bulamadı ve adi bir cinayet diyerek dosyayı kapattı. Ama biz öyle olmadığını biliyoruz.

Frank Thorpe Malko'yu meraklı gözlerle süzüyordu.

— Kabul ediyor musunuz? diye sordu.

— Evet. Sanırım evet, diye yanıtladı Malko.

Üç Amerikalı belirgin bir şekilde rahatladı.

DOD'un başkanı Frank Danon Malko'ya dönerek:

— Emrinize amadeyim, dedi.

Bu ilgiyi biraz yapmacık bulan Malko, kendini tamiri zor bir suç işlemiş çocuğun karşısındaymış gibi hissediyordu.

— Bu cinayet üzerine bir soruşturma yapılmadı mı? diye sordu Frank Thorpe.

— Elbette yapıldı, diye yanıtladı Frank Danon.

Huntington Beach polisi dosyayı iki kez inceledi, ama bir şey bulamadı. Üzülerek söylüyorum, ama bu cinayeti işleyenlerin Matador harekâtında görevli suç ortakları var. Roy Stockton'u çok yakından tanıdıkları belli.

— Umarım, projeyle ilgili kişiler hakkında da bir araştırma yapılmıştır...

— Evet, dedi Frank Danon. Ama bu kısıtlı sürede polisle işbirliği yapamadığımız için fazla bir şey elde edemedik. Aslında harekâtla ilgili olanlar süzgeçten geçirilmiş, bu görevi diğerlerini eleyerek elde etmiş insanlar...

— Ama yine de içlerinden biri size ihanet etmiş, dedi

43

Malko. Bu cinayeti işleyenlerin kimliği hakkında gerçekten bir bilginiz yok mu?

— Bu cinayet olayı Mafya'nın işine benziyor, dedi Frank Thorpe. Ama Mafya daha çok batı bölgesinde çalışır.

Malko soruna nereden yaklaşacağını bilmiyordu.

Belki de hayal gücünü kullanması gerekecekti.

— Matador projesine katılanların listesi var mı? diye sordu. Varsa, bir göz atmak isterim.

— Tabii, dedi Thorpe. Yan odaya geçerek dilediğiniz dosyayı inceleyebilirsiniz.

— Ya Roy Stockton'un ölümüyle ilgili dosyalar?

— O konuda ne yazık ki, fazla kaynağımız yok, dedi Thorpe. Şirket'te on sekiz yıllık geçmişi olan Roy Stockton'un evliliği olaysız, metresi olmamış, esrar ya da eşcinsellik gibi alışkanlıkları da yok. Dosyasını satır satır inceledik. Kâğıtları kasasında saklamaktan başka bir düşüncesizlik yapmamış.

— .Ya sekreteri?

— Kusursuz bir kadın. O tarafta da bir şey bulamadık.

— Pekâlâ. Şimdi arşiv dolabınızı görmek istiyorum.

Fidyeyi ödedikten sonra, karşımızdaki adamları izlemediniz mi?

Frank Thorpe başını iki yana sallayarak

— Bunu yapmak istemedik, dedi. Bu adamlar çok güçlü. Herhangi biraçık verirse bizim zararımıza olur. Peşlerini bıraktığımızı sanmaları şimdilik daha mantıklı...

— Tamam, dedi Malko.

Frank Danon Malko'yu yan odaya götürerek duvardaki kasayı açtı. Sonra, bir renk cümbüşü içindeki dosyaları uzatarak:

— İşte olaya karışması muhtemel kişilerin listesi, dedi. Size bol şans!

Adam dışarı çıkınca Malko ilk dosyayı açtı. Dosyalar alfabetik sıraya göre dizilmişti. Her dosyanın üstünde, bir fotoğrafla birlikte İlgili kişinin yaşam Öyküsünü anlatan bir fiş bulunuyordu. En arkadaysa kişinin o güne dek suç işleyip işlemediğini belirten bir yığın not vardı, ilk dosya, Matador projesinde kaynakçı görevinde olan James Abraham adındaki birine aitti. Malko, orta halli bir Amerikan vatandaşı olan bu kişinin Roy Stockton ile ne gibi bir ilişkisi olabileceğini düşünüyordu. *

**

Malko arşivlere daldığından bu yana tam altı saat geçmişti. Kendisine getirilen sandviçlerle kahveyi çalışmasına ara vermeden bitirmiş, bütün dosyaları tek tek incelemesine rağmen hiçbir şey bulamamıştı. Son bir gayretle beyaz fişlerin üzerindeki fotoğraflara yeniden dikkatle bakmaya başladı. Otuz kadar fotoğrafı çabucak inceledi, ama dikkati dağılmıştı, daha fazla yoğunlaşması imkânsızdı.

Beynini harekete geçirmek istercesine, Latin Amerikalı kumral bir kızın fotoğrafı önünde birkaç saniye bilinçsizce duraladı. Kalın dudakları ve kalkık burnuyla kızın tropikal fahişelere Özgü çekici bir havası vardı. Fişin üstünde Mandy Brown'un yirmi iki yaşında bir sekreter olduğu belirtiliyordu.

En altta, diğer fişlerde de olduğu gibi, tüm dosyaları gözden geçiren güvenlik görevlisinin okunaklı imzası vardı.

Bir an tereddütte kaldıktan sonra, diğer fişleri alarak hepsini tek tek bir kez daha inceledi. Sonra Mandy Brown'un fotoğrafına geri döndü. Kızın bakışlarında bir şeyler onun geçimsiz bir tip olduğunu söylüyordu, ama bu tür açıklamalar dosyaya konulmazdı. Kızın oval yüzünde hem çocuksu hem de sert bir ifade görmek mümkündü. Malko saatine baktı, beşi çeyrek geçiyordu. Daha fazla dayanması olanaksızdı.

Diğer fişleri bırakarak odadan çıktı ve mavi halıyla döşenmiş büroya girdi. Frank Danon ayaklarını masanın üstüne dayamış, sandalyesinde uyukluyordu. Malko'yu görünce ayağa fırlayarak:

— Bay Thorpe sizi beklememi söyledi, dedi. Kendisi Century Plaza'ya dinlenmeye gitti. Konuşmak istiyorsanız

onu 1608 numaralı odada bulabilirsiniz.

Malko Mandy Brown*un fotoğrafını Frank Danon'a uzatarak:

— Bu resim size bir şey hatırlatıyor mu? diye sordu. Amerikalı fotoğrafı dikkatle İnceleyip fişi okuduktan sonra:

— Hayır, dedi. Tishman Building'te çalışıyordu. Neden sordunuz?

— Bilmiyorum, dedi Malko. Sadece bir sezgi. Bu kızın nasıl işe alındığını öğrenmek istiyorum. Frank Danon saatine baktıktan sonra telefonu açarak:

— Umarım güvenlik sorumlusu Chuck hâlâ buradadır, dedi. Soruşturmaları yürüten ve dosyaları tek tek gözden geçiren odur.

Numarayı çeviren Frank Danon, sekretere **Chuck** Bantam ile görüşmek istediğini söyleyince, hatta hemen Chuck Bantam'ın sesi duyuldu, Frank Danon'un sorunu ona açtı. Karşı taraftaki ses dosyalara bir göz atacağını, birkaç dakika beklemeleri gerektiğini söyledi.

Danon ahizeyi Malko'ya uzatarak:

— Alın, siz konuşun, dedi. Ona haber verdik, sizin kim olduğunuzu biliyor.

Karşı tarafta Chuck Bantam'ın güçlü sesini duyabilmek için Malko dakikalar boyunca beklemek zorunda kaldı.

— Bu kız artık projede çalışmıyor, diyordu Chuck Ab

, Bantam. İki ay önce sağlığı dolayısıyla İstifa etmiş. Başka bir şey yok.

— Onu işe siz mi almıştınız? diye sordu Malko.

— Hayır, dedi güvenlik sorumlusu. Ben, kimseyi işe almıyorum. Sadece onların işe uygun olup olmadıklarını anlamak için bir denetleme yapıyorum. Bizim kendi dosyalarımızın yanında, **FBI** ve yerel polisin yaptığı özel soruşturmada da yararlanıyoruz.

— Anlıyorum, dedi Malko. Bu kız için ne karar verilmişti?

Karşı hatta kısa bir sessizlik olunca, Malko Chuck Bantam'ın bir dosyayı karıştırdığını duydu. Güvenlik görevlisi telefona geri dönerek:

— Bu kız hakkında önemli bir şey yok, dedi. Roy Stockton'un Özel tavsiyesi üzerine işe alınmış. Bu

yüzden de soruşturma yapılmamış.

— Roy Stockton'un tavsiyesi üzerine mi dediniz?

— Evet. Geçenlerde vahşice öldürülen adam...

— Elinizdeki dosyayı hemen bana göndermeniz mümkün mü?

— Elbette.

Malko güvenlik sorumlusunun ses tonundaki heyecanı anlamakta gecikmedi. Ahizeyi yerine koyduktan sonra. Frank Danon'un meraklı bakışları altında uzun bir süre düşüncelere daldı. Birkaç gün önce öldürülen ağırbaşlı CIA ajanıyla bu çekici kadın arasında ne gibi bir ilişki olabilirdi?

— Galiba doğru iz Uzerindeyim, dedi yüksek sesle düşünerek.

Frank Danon derin bir nefes alarak:

— Tanrı sizi duyuyor, dedi. Glomar Explorer'm hareketsiz durduğu her gün, bize yarım milyon dolara mal oluyor.

4?

VI. BÖLÜM

Matador harekâtının güvenlik sorumlusu Chuck Bantam, Frank Thorpe, Frank Danon ve Malko'nun meraklı bakışları altında kalmaktan son derece rahatsız olmuştu.

Malko, Beverly Hills Hotel'de geçirdiği geceden sonra kendini çok dinç hissediyordu. Frank Thorpe, Mandy Brown İzi üzerinde İlerlemeyi oldukça mantıklı bulmuştu. CIA, sabahın saat sekizinden itibaren kolları sıvayıp işe girişmişti bile. Chuck Bantam ise takılmış plak gibi aynı şeyleri tekrarlayıp duruyordu.

— Ben bir şey bilmiyorum, Bay Stockton bana telefon ederek arkadaşı olan o kızı işe almamı söylemişti. Tavsiye Roy Stockton'dan geldiği İçin soruşturma yapmaya gerek görmedim. Siz de bilirsiniz ki, Roy Stockton değerli...

Thorpe Frank'a dönerek:

— Bir şey bulabildiniz mi? diye sordu.

— Ne yazık ki hayır, dedi Frank Danon. Roy Stockton ile birlikte karısının dosyasını da didik didik ettik, ama Mandy Brown'a ait hiçbir İze rastlayamadık. Doğu tarafında esaslı bir çalışma yapmamız gerekiyor, bu da çok uzun zaman alacaktır.

Malko onun sözünü keserek:

— Mandy Brown Doğu'da mı yaşıyor? diye sordu.

— Hayır, dedi Frank Danon. Fişinde yazılı bilgilere göre Honolulu'da doğmuş, fakat daha sonra California'ya yerleşmiş. Los Angeles, La Hoya ve

48

Hollyvwood'da yaşamış. Hakkında bildiklerimiz bunlardan ibaret...

— Onu bulabildiniz mi?

— Tam bulduğumuz söylenemez. Hollywood'daki evine telefon ettik. Kendisi orada olmadığı için oda arkadaşıyla konuştuk. Bayan Brown şehri birkaç gün Önce terketmiş. Oda arkadaşı da kızın nereye gittiğini bilmiyor.

— Kızın adını biliyor musunuz?

— Hayır.

Frank Thorpe sinirli bir şekilde:

— Telefon numarasından ev sahibinin adını öğrenebilirsiniz, dedi. Sonra da Hollywood Polis Merkezi'ne telefon edip bir bahane uydurun, ne bileyim, önemsiz bir hırsızlık falan... O iki kız hakkında her şeyi öğrenmek istiyorum. Hem de çok çabuk...

Chuck Bantam ile Frank Danon odayı terkedince Thorpe, Malko'ya dönerek:

— Yemeğe gidelim, dedi. Binada iyi bir italyan lokantası var. İyi bir noktaya parmak bastınız, Bay Linge.

— Belki de doğru İz üzerinde değiliz, dedi Malko. Roy Stockton kızla bir, İki günlük hoş bir macera geçirmiş olabilir. Gizli ajanların da bu tip eğlencelere karşı eğilimleri vardır...

Bürodan çıkarak, asansöre bindiler.

Malko düşüncelere dalmıştı. Çeşmelerin ve şık dükkânların bulunduğu Century Plaza'dan geçerken bile Roy Stockton'u düşünüyordu. Ufak bir ayrıntı ona nedense yüksek kademedeki bu CIA görevlisinin sanıldığı kadar saf ve temiz olmadığını söylüyordu. Cinayetle ilgili fotoğrafta karısının bacaklarındaki siyah çorap dikkatini çekmişti. Amerikalı yüksek bir görevlinin karısı genellikle böyle giyinmezdi.

49

— Bay Stockton nasıl tanınırdı? diye sordu Malko, Yani seks yaşamında demek istiyorum...

Frank Thorpe cevap vermeden önce birkaç saniye bekledi:

— Kafamı bulandıran ufak bir nokta var, dedi.

Cinayet gecesi Stocktonlar videoda bir seks filmi izliyorlarmış. Aslında önemsiz bir ayrıntı, çünkü California'da pek çok insan hafta sonlarını böyle geçiriyor. Bunun dışında Stockton'un kadınlara düşkün olduğuna dair hiçbir hikâye duymadım.

— öyleyse çok ihtiyatlı davranmış, dedi Malko. ***

italyan lokantası tıklım tıklım doluydu, ama Frank Thorpe'a hemen bir masa ayırdılar. Spagetti ve şaraptan oluşan yemek tek kelimeyle harikaydı. Frank Thorpe aniden küçük masanın üstünden eğilerek yüzünü Malko'ya yaklaştırdı.

— Bu cinayeti işleyen adamın kellesini bana getirmenizi istiyorum, dedi Thorpe. Bu işin size göre olmadığını biliyorum, ama fotoğrafları gördünüz... Kasayı açmaya zorlamak için Bayan Stockton'a bile tecavüz ettiler. Sonra da onu soğukkanlılıkla öldürdüler. Garson hesap pusulasını getirdiği için Frank Thorpe daha fazla konuşamadı. Malko Mandy Brown'un oda arkadaşı hakkında yapılacak araştırmanın ne sonuç vereceğini dört gözle bekliyordu.

4 *

Chris Jones, Frank Thorpe ile Malko'yu otuz iki dişini birden gösteren bir gülücükle karşılayarak:

— Epey iz bulduk! dedi. önce Bayan Brown hakkında konuşmak İstiyorum. Matador projesinde görev almadan önce ne iş yaptığını biliyor muydunuz?

— Neymiş?

50

— Go-go gir.! diye bağırdı Chris Jones. Her gece, Sunset'te bir kafesin içinde yarı çıplak danslar yaparak müşterileri büyülüymüş.

— Vay canına! diye İç çeken Frank Thorpe gözlerini kapadı.

Aşın gizlilik gerektiren bir C I A projesinde güvenilir bir sekreter rolü oynayan genç kızın öyküsü Malko'nun çok komiğine gitmişti, ama cinayet olayı ortalığı bulandırdığı İçin kahkahalarını boğazına gömdü.

— Bekleyin, dedi Chris Jones. Hepsi bu kadar değil! Arkadaşıyla birlikte Hollywood'da oturduğu doğru, ama asıl evi Beverly Hills'te, aylık kirası sekiz yüz dolar

olan bir daire...

— Mandy Brown şimdi nerede? diye sordu Frank Thorpe.

Chris Jones birden üzüntülü bir tavır takınarak:

— Hiçbir fikrim yok, dedi. Kız adres bile bırakmadan yok olmuş, ama arkadaşı nereye gittiğini biliyor olmalı. O kız da bir numaraymış. Şuna bakın!

Chris Jones cebinden teleobjektifle çekilmiş siyahbeyaz bir fotoğraf çıkararak masanın üstüne koydu.

Dolgun göğüslü, zencileri andıran koyu renk tenli, kumral güzeli bir kızın resmiydi bu. Vücudunu sımsıkı saran kazağı, son derete kısa eteği ve tasmaından tuttuğu minik bir köpeği vardı.

— Fena sayılmaz, değil mi? dedi Chris Jones alaylı bir tavırla. Adı Diana Hogg, Hawaii'den gelmiş. Arkadaşları ona "Sugar Mama" diyorlar. Çünkü kızın en büyük zevki şeker yemek. Bir yıldan beri Hollywood Escort Service'te çalışıyor. Başka bir deyişle, iki yüz dolar karşılığında birtakım insanlara eşlik ediyor.

Mandy ile paylaştığı üç odalık küçük dairesi Hollywood'da Romaine Street'te bulunuyor, ama Diana Hogg o eve erkek arkadaş götürmemeye büyük Sİ

özen gösteriyor. Gözetlemek için M i l t o n orada kaldı. Frank Thorpe şaşkınlığını gizlemek istermiş gibi, bir heykelden farksız, hareketsiz duruyordu. Sonunda:

— Bu kız için çok iyi bir plan yapmanız gerekecek, Bay Linge, dedi. Onunla temas kurduğunuzda sizden asla şüphelenmemen, çünkü tek çıkış yolumuz bu.

— Escort Service'ten yararlanamaz mıyız? diye sordu Malko.

Amerikalı başını sallayarak:

— Hayır, dedi. Böyle bir girişim zaman alacaktır. Oysa bizim kaybedecek bir tek dakikamız bile yok. Mandy Brown'u hemen bulmamız gerekiyor. *

**

Uç Rolls Royce arka arkaya Arpels'in karşısına düşen Rodeo Drive'in kaldırımı Önüne park etmişti. Wilshire Boulevard ile Santa Monica arasına yığılmış lüks dükkânlar, milyarderlerin evlerine dönmeden önce paralarını rahatça harcayıp bitirecekleri tek yerdi. Metrekaresi bile bir altın fiyatında olan Rodeo Drive'da

450 SL Mercedes kullanan bir talihsiz, geleceği olmayan bir yoksul gözüyle bakılırdı. Malko bir kuyumcu vitrinine yaklaştı. Koruyucularını Ford'larıyla birlikte karşı tarafta bırakmıştı. Saat Öğleden sonra üçtü ve pırıl pırıl bir güneş Beverly Hills'i alabildiğine aydınlatıyordu. Malko Van Cleef'in vitrinini hayranlıkla seyreden nefis yaratığın az Ötesinde durmuştu. Sütü kahve rengindeki tenin altında beyaz iskarpinler kadının İnce ve uzun bacaklarını bütünlüyordu. Yandan yırtmaçlı eteği baldırlarını hafifçe açıkta bırakmış, bluzu sımsıkı sardığı dolgun göğüsleri cömertçe sergilemişti. Yüz ifadesi kaba ve oldukça sertti. Kalkık burnu kadının çekici ve egzotik havasını tamamlıyordu. Bu nefis yaratığın melez bir soydan geldiği her halinden belliydi.

52

Diana Hogg'un sağ elindeki kırmızı ip parçası, gülünç ve minicik bir köpeğin boynunda son buluyordu. Malko bakışları yerde, vitrini seyretmek istermiş gibi kadına yaklaştı. Diana Hogg ise vitrindeki mücevherlere bakıyordu. Malko tüm ağırlığını vererek bacağını öne uzattı ve hayvanın tek ayağını kaldırımıyla topuğu arasına hapsetti.

Köpeğin korkunç uluması üzerine oldukça şaşırان Malko ayağını hemen geri çekti. Diana Hogg başını çevirerek öfkeli bir bakışla Malko'yu süzdükten sonra: — Tanrının cezası! diye bağırdı. Dikkat etsenize! Sonra yere eğilerek köpeğini kolları arasına aldı. Köpek havlayarak kazaya uğramış ayağını oynatıyordu. Melez kadın:

— Zavallı köpeğimin ayağını kırdınız! diye bağırdı. Bunu size ödeteceğim.

Malko altın gibi parlayan gözleriyle kadına bakarak:

— Bayan, dedi. Çok özür dilerim. Size bakmaktan köpeğe dikkat edemedim.

— Bana ne! dedi öteki. Köpeğimi yaraladınız, artık yürüyemez.

— Dinleyin, dedi Malko ölçülü bir ses tonuyla.

Sanırım, yapabileceğim en iyi şey, sizi derhal bir veterinere götürmek olacaktır. Arabam az Ötede duruyor. Tekrar Özür dilerim

Melez dilber küfretmek İçin ağzını açmaya yellendiğinde, ansızın Rolls Royce'u görünce, gözleri hafif bir

ışıkla aydınlandı ve sözleri boğazında tıkanıp kaldı.
Rolls Royce, Central Intelligence Agency tarafından
Malko'ya verilmiş geçici armağanlardan biriydi.

— Çok kibarsınız, dedi genç kadın. Estelle nazik bir
hayvandır. Bir köpek hastanesi biliyorum, ama biraz
uzaktadır. Kuzey Hollywood'da...

— Hiç önemi yok!

Malko motoru çalıştırarak Wilshire Boulevard'a
53

döndükten sonra, radyonun düğmesini çevirdi.

— Adınız nedir?

— Diana, dedi genç kadın. Diana Hogg. Ya sizin
adınız?

— Malko.

— Komik bir ad... Bu araba sizin mi?

— Evet, dedi Malko. Ama spor arabalardan
hoşlanıyorsanız, sizin için kullanacağım spor bir
arabam da var.

— Ne iş yapıyorsunuz kuzum? diye sordu. Amerikalı
değil misiniz?

— Hayır, dedi Malko. Almanım. Emlak işleriyle
ilgileniyorum. California'ya da bu yüzden geldim. Ya
siz?

— Ben sinemacıyım, dedi Havvaiili sakinlikle.

Küçük roller, bir de fotoğraflar... Zevkli bir iş, pek çok
insanla tanışıyorsunuz...

Kuzey'de Santa Monica Freeway'e gelmişlerdi.

Yoğun trafiğin gürültüsü nedeniyle konuşmaları
kesilmişti. Yirmi dakika sonra Diana uzun tırnaklı elini
Malko'nun baldırına gereğinden fazla bastırarak:

— Oxnard Avenue'ye çıkacaksınız, diye bağırdı.

Sonra da Lankersham Boulevard'ı izleyin.

Malko emre boyun eğdi. Universal Stüdyoları'nın
bulunduğu, kır evleri ve garajlarla dolu yoksul bir
mahalleye gelmişlerdi. Lankersham Boulevard kuzeye
doğru uzanan düz bir yoldu. Dördüncü kez kırmızı
ışıkla durduklarında Diana Hogg:

— Burası, diye bağırdı.

Tahta, külüstür bir yapının önüne asılmış tabelada
"Hayvan Hastanesi" yazıyordu. Malko arabayı park
ettiğinde bir zenci kapıyı açarak onları tozlu boş bir
odaya aldı. Birkaç dakika sonra Havvaiili biri yanlarına
yaklaşarak:

— Hey bebeğim, diye seslendi. Sana mı yoksa

M

köpeğine mi bakacağım?

Adam kendi esprisine kahkahalarla gülerken melez dilber:

— Aptal herif! diye bağırınca diğeri toparlandı.

— Köpeğinin nesi var?

— Ayağına bakmanı istiyorum, dedi Diana Hogg.

Bu bey farkında olmadan köpeğimin ayağına bastı.

Köpeği alan veteriner onu masanın üstüne yerleştirerek çabucak inceledi, sonra başını kaldırarak:

— Köpeğinin hiçbir şeyi yok, dedi. Tırnağı bile kırılmamış.

— Bu çok iyi haber! diye sevinçle bağırdı Diana Hogg.

Sonra veterinerine yaklaşarak kulağına bir şeyler fısıldayınca, adam yüksek sesle:

— Evet, dedi.

Kısa bir süre için yok olan adam, geri döndüğünde elindeki paketi Diana'ya uzatarak:

— A l , dedi. E l l i dolar.

Malko bir adım Öne çıkıp cebinden çıkardığı para destesinden gıcır gıcır bir yüz dolarlık çekti.

— Lütfen izin verin, dedi. Param var, Estelle'in ilaç ücretini ben ödemek isterim.

Malko'nun parayı uzatmasıyla veterinerin kapması bir olmuştu. Diana Hogg Malko'nun para destesine hayran hayran bakarak:

— Siz, siz çok tatlısınız! dedi.

Diana Hogg paketi cebine atmıştı bile. Malko köpeği koltuğunun altına sıkıştırdıktan sonra dışarı çıktılar, Rolls'a yerleştiler. Malko dönerek göz ucuyla melezin paketi açmakta olduğunu gördü. Paketin içinde ot gibi bir şeyler vardı.

— Nedir bu? diye sordu Malko. Köpeğin için ilaç mı? Melez dilber gülerek:

— Hayır! dedi. Biz buna pakalolo deriz. Ot işte! Oh,

M

nasıl bir an önce içmek İstiyorum...

Malko cevap vermedi.

Diana birdenbire:

— İçmeyi sever misiniz? diye sordu.

— Arada sırada.

— Şimdi hemen tttrsek, hoşunuza gider mi?
— Neden olmasın? diye cevapladı Malko. Ama nerede?
— Yakında bir yer biliyorum.  biok sonra.
Malko üç kez kırmızı ışıkta durduktan sonra
"Caesar's Paradise Motel. Close-circuit TV. Vacanciers"
tabelasının asılı olduğu bir yapının önünde buldu kendini.
— Burası, dedi Diana Hogg.
Malko otoparka girdi. Bu garip yapı, kapalı pencerelerinin önüne konulmuş kaktslerle süslenmişti.
Diana Malko'ya dönerek:
— Sakın sizi bir motele getirdiğimi sanmayın... dedi.
Ama canım feci şekilde tttrmek istiyor. Uslu duracağınıza söz veriyor musunuz?
— Söz, dedi Malko ciddiyetim bozmadan.
içeri girince, yaşlı bir adam göz ucuyla onları süzdükten sonra:
— Günlük m, yoksa yarım mı? diye sordu. Yarım gün yirmi dolar...
— Yarım, diye kararını bildirdi Diana Hogg.
Malko yirmi doları deyince, yaşlı adam odanın anahtarını uzattı.
VII. BÖLÜM
— Harika bir şey bu!
Elbisesini çıkarmadan yatağın üzerine uzanmış olan Diana Hogg sigarasından çektiği mavimtrak dumanı tavana doğru üfledikten sonra, zevkinin tadını daha iyi çıkarmak İstercesine gözlerini kapadı. Melezin nc sigarasında marihuananın baş döndürücü kokusu odayı kaplamıştı. Malko nceleri Diana'nın değişik bir tarzda kendini sunduğunu sanmıştı, ama genç kadın henüz ona elini bile degdirmemişti. Daha odaya girer girmez sigara kâğıtlarıyla, elli dolar karşılığında aldığı paketi çantasından çıkartarak kocaman bir sigara hazırlamış Malko'yu unutmuş gibi arka arkaya nefes çekmeye başlamıştı.
Odanın dekorasyonu çok garipti. Yere yerleştirilmiş kare şeklindeki yatak, küçük odanın neredeyse tamamını kaplıyordu. Malko yatağa uzanarak kızın hareketlerini izlemeye koyuldu. Zaman kavramını tamamen yitirmişti. Diana Hogg aralıksız içiyordu. Yeni bir sigara daha hazırladıktan sonra Malko'ya boş gözlerle gülerek

baktı. Malko bir adım bile ilerleyemediği bu garip sorgulamanın ne sonuç vereceğini merakla bekliyordu. Marihuananın dumanı yavaş yavaş onun da başını döndürmeye başlamıştı. Havalanarak uçacağını hissediyordu.

— Bütün paketi içmeye kararlı mısınız? diye sordu.

Diana'ya.

— Doğru ya, sizin canınız sıkıldı, dedi Diana. Alın,

57

bir tane siz de deneyin.

Hazırladığı sigarayı ateşleyerek Malko'ya uzattı.

Malko bir nefes çekti, ama ciğerlerine dolan dumanla Öksürdü. Üçüncü nefeste Malko kafasının hafiflemeye başladığını hissetti. Diana Hogg yatakta doğruldu, tavana asılı televizyonun düğmesine basınca, ekranda bir görüntü belirdi.

— Bu sizi rahatlatacaktır, dedi Malko'ya.

Sonra yatağa yine uzanarak sigarasını içmeyi sürdürdü. Ekrandaki görüntü netleşince, bir kadınla erkeğin delice seviştikleri sahne görüldü.

— İşte bunun için yirmi dolar istiyorlar, dedi Diana.

Eğer canınız sevişmek istemiyorsa televizyondaki filmi izliyorsunuz. Ama film her zaman aynı...

Malko gözlerini ekrandan ayırarak Diana'ya baktı.

Genç melez sigara içmekten vazgeçmiş, ekrandaki görüntüyü dikkatle izliyor, bir yandan da koyu renk baldırlarının arasına daldırdığı eliyle odada yalnızmış gibi doyuma ulaşmaya çalışıyordu.

Malko elini yavaşça Diana Hogg'un kalçasına değdirdiğinde genç melez bunu hissetmemiş gibi davrandı. Sonra, elleri beklenmedik bir hareketle Malko'nun bedenini sardı. Malko kibar beyefendi rolüne daha fazla katlanamayacağı için kemerinin tokasını açarak pantolonunu aşağı indirdi.

— Bu otu içtikten sonra sevişmenin ne kadar zevkli olduğunu tahmin edemezsiniz, dedi Diana. Haydi, al beni şimdi!

Televizyondaki açık saçık görüntünün eşliğinde ve marihuananın etkisinde, Malko ile Diana çılgınca seviştiler...

Hızlı soluk alışları televizyonun sesini bile bastırmıştı. 1. Uzun bir süre sonra haz dolu seslerin yerini garip bir horultu alınca, Malko esrarın etkisiyle yorgun düşen Diana'nın uykuya daldığını anlamakta gecikmedi.

5b

Ayağa kalkınca, duvardaki aynada terden alnına yapışmış saçlarını gördü. Koca bir su şişesini o anda bir dikişte içebilirdi. Banyoya geçerek soğuk bir duş aldı. Odaya geri döndüğünde Hawaiili kadın hâlâ uyuyordu. Malko aşırı yorgun olmasına rağmen giyindi. Diana ile kurduğu ilişki, tahminlerinin de ötesinde bir gelişme göstermişti. Ama ne yazık ki, CIA'yı ilgilendirecek önemli bir ipucunu ele geçirememişti. Millon ile Chris'i düşündü. Eğer kendisini bu motele yeni tanıştığı bir kadınla girerken gördülerse, çok şaşırması olmalıydılar. Diana'nın köpeğiye, odanın bir köşesine büzülmüş, esrarın etkisiyle uyuyordu. Malko melez dilberin çantasını alarak banyoya geçti, ama çantanın içinde İlginç bir şey bulamadı. Yine de bu İz üzerinde İlerlemesi gerekiyordu. Sonunda, esrarengiz Mandy Brovvn hakkında bir şeyler öğrenecekti. Banyodan çıkarak çantayı yerine koydu. Bu küçük oda şimdi onu tiksindiriyordu. Duman kokusu dayanılacak gibi değildi. Genellikle bu derece şiddetli sevişmelerden hoşlanmazdı, ama Diana mesleğinin gereği olarak altın madalyayı hak edecek derecede deneyimliydi.

Malko genç kadını omuzlarından sarsarak:

— Diana, kalk! dedi.

Diana gözlerini hafifçe aralayarak doğruldu. Televizyondaki film de sona ermişti.

— Aman Tanrım! dedi Diana. Kendimden geçmişim...

Malko gülerek:

— Biraz fazla içtiniz, dedi.

Malko genç kadını Ödüllendirmesi gerektiğini düşünerek cebinden çıkardığı beş adet yüz dolarlığı Diana'ya uzattı ve:

— Bana tattırdığınız zevk anları için... dedi.

Diana Hogg dolarları çantasına koydu, sonra saatine

59

bakarak:

— Vay canına! diye bağırdı. Screen Actor's Guild'de bir randevum vardı. Beni oraya bırakabilir misiniz? Sunset üzerinde, Vista Sreet yanındadır.

— Tabii, dedi Malko.

Diana Hogg külotunu bile giymeye gerek görmeden sarhoş köpeğini kucağına alarak kapıya doğru yürüdü.

Nemli ve boğucu sıcak bir şamar gibi yüzlerine çarpınca, Rolls'a dek koşmak zorunda kaldılar. Rolls'un içi de çok sıcaktı. Havalandırmayı sonuna dek açarak güneye doğru yollandı. Milton Brabeck İle Chris Jones görünürlerde yoktu.

Hollyvwood Freeway'e vardıklarında Diana Hogg, yeniden bir başkasının karşısına çıkabilecek bir görünüm kazanana dek makyajını tazeledikten sonra Malko'ya dönerek:

— Benden hoşlanıyor musunuz? diye sordu.

— Çok.

Hollyvwood Boulevard'a gelene dek başka bir şey konuşmadılar. Screen Actor's Guild, Fairfax ile Vista'mn arasına sıkışmış beyaz bir yapıydı. Diana Hogg elini Malko'ya uzatarak:

— Araba ve her şey için teşekkürler... dedi.

Diana Hogg için macera burada bitiyordu. Malko da listesine eklenecek erkeklerden biri olacaktı.

— Sizi tekrar görmek isterim, dedi Malko. Bu akşam birlikte yemek yemeye ne dersiniz? Mesela L' Oran - gerie'de...

— Benimle yemek yemek mi istiyorsunuz? diye çığlık atan Diana, belli ki bu teklife çok şaşırmıştı. Bütün öğleden sonramızı sevişmekle geçirdik. Doğrusu doymak bilmiyorsunuz!..

— Evet, dedi Malko saf bir tavır takınarak. Sizi daha yakından tanımak istiyorum.

— Pekâlâ. Çok hoşsunuz. Arayanlara boş olmadı-

60

ğımı söyletirim. Beni evimden alır mısınız?

— Memnuniyetle...

— Evim 876 Romaine Street. Hollywood Boulevard'ın tam kuzeyine düşer. 3C numaralı daire. Saat yedide bekliyorum.

Amerikalılar tavuk gibi erken yatarlardı. Malko motoru çalıştırarak İlerledi. İstikamet, Beverly Hills Hotel idi. Henüz on blok bile geçmemişti ki, dikiz aynasından kendisine verilen far sinyalinin farketti. Chris Jones ile Milton Brabeck'in Ford'u tam arkasındaydı. Laurel Avenue'de kapalı bir benzin istasyonunun önünde durunca, Ford da tam yanına park etti. Chris Jones arabadan inerek:

— Görev boyunca sizin aşk hayatınızı mı izleyeceğiz?

diye sordu.

— Ne?

— Yanınızdaki odadaydık. Patron, her an her yerde sizi korumamızı söyledi de... Üstüne üstlük, motel müdürü de bizi eşcinsel zannetti. Bu tip yerler size hiç yakışmıyor. Ayrıca, bir köpeğe esrar içirdiğiniz duyulacak olursa, başınıza dert açılacaktır...

Malko kahkahalarla gülerek:

— Bu akşam size daha değişik bir şey yaşatacağım, dedi. Beverly Hills'in en iyi Fransız lokantasına davetlisiniz. Hamburger yemekten bıkmış olmalısınız.

Chris Jones buruk bir gülücükle:

— Egzotik mutfaklar beni daima hasta yapmıştır, dedi. Sizin aşk hayatınızı İzlemeyi tercih ederim. O kız...

— Chris, diyerek Malko onun sözünü kesti. Çizmeyi aşmakta olduğunuzun farkında mısınız? *

**

L'Orangerie'nin kapısı önünde müşterileri karşılayan adam Diana Hogg'u görünce, kendini frenlemek zorunda kaldı. Diana Hogg'un üstündeki siyah saten

61

salopet, omuzlarından ayak bileklerine dek genç kadını ikinci bir deri gibi sımsıkı sarmıştı. Belindeki kalın kemer kalçalarını iyice ortaya çıkarmakla kalmamış, genç kadının boyunu da uzatmış, V şeklindeki dekolte dolgun göğüslerini daha bir belirginleştirmişti. Melez dilber rimelle kaplı siyah gözlerini Malko'ya çevirerek:

— Masamız nerede, sevgilim? diye sordu.

— Bahçede, dedi Malko.

Bahçe, geniş ve soğuk bir barla, eski stilde döşenmiş yüksek tavanlı yemek salonunun arasına sıkıştırılmıştı. Diğer Amerikan lokantalarından farkı, insanın burada ne yediğini rahatlıkla görebilmesiydi.

Malko kendisi için bir Moet et Chandon ısmarlarken, Diana'ya da bir Martini Bianco söyledi.

Marihuananın etkisinden kurtulmuşa benzeyen Diana'nın gözleri pırıl pırıl parlıyordu. Makyajlı, parfümlü ve çekici haliyle Diana Hogg, şık kadın rolünü başarıyla oynuyordu. Beyaz Rolls Royce ve yüklü para destesi, bu hayranlık dolu tutkunun başlıca nedenleri olmalı diye düşündü Malko. Henüz bir arpa boyu yol bile alamamıştı, ama CIA'yı uğraştıran adamları bulmak için tek çözüm de Diana Hogg vasıtasıyla Mandy Brown

izinden İlerlemekti.

Diana yemek listesinde havyarlı yumurtaları görünce, neşeli bir ılık attı. Köpeği esrarın etkisinden kurtulamadığı için evde kalmıştı, yoksa Malko bir de köpeğe tahammül edemezdi. Moet kadehini Diana'nın kadehiyle tokuşturarak:

— Bana kendinizden söz edin, dedi.

Diana Hogg bu soruyu hoşnutsuzlukla karşıladı.

— Anlatacak fazla bir şey yok, dedi. Honolulu'da yaşarken Hyatt Hotel'de garsonluk yapıyordum. Bir gün sinemayla ilgili bir adamla tanıştım. Hollywood'da benîm gibi genç kızlara ihtiyaç duyulduğunu söyledi. Sonra beni buraya getirerek, üç ay boyunca ev kiramı

62

ödedi. Ama bir gün karısına yakalandık. Eğer kocasıyla görüşmeye devam edersem, beni öldüreceğini söyledi. Ben de adamı bırakarak yeni bir iş aramaya başladım... O günden beri halimden memnunum. Fotoğraflar, küçük roller... Sonra Californİa çok hoş bir yer. Bu işten sıkılırsam, sizin gibi bir adamla evlenmek isterim. Diana Hogg bunları söyledikten sonra kahkahalarla gülererek içkisini bir dikişte bitirdi.

— Kendimden söz etmeyi hiç sevmem, dedi. İlginç bir yaşantım yok. Asıl siz bu kadar çok parayı nasıl kazandığınızı anlatsanıza!

Malko gülümsedi. Diana Hogg parayı nasıl kazandığını bilseydi!.. İçinde bulunduğu durumu oldukça gülünç buluyordu, ama bu rolü de oynamak zorundaydı. Havyarlı yumurtaların servisi yapılırken:

— Çok çalışırım, dedi. Eh, şansım da yardım ediyor... *

**

Diana Hogg'un gözlerine moteldeki buğulu bakışlar hakimdi. Malko'nun Moet'inden sâdece bir yudum almış, yemek boyunca da buzlu sudan başka bir şey içmemişti. Ama yemek öncesi yuvarladığı Martini Bianco ve en son yediği çikolatalı tatlının ağır tadını yok etmek için devirdiği konyaktan sonra, haliyle biraz sarhoş olmuştu. Müziğin ritmine uyum sağlamaya dikkat ederek sandalyesinde sallanıp duruyordu.

— Buradan pek uzak olmayan iyi bir yer biliyorum, dedi. İsterseniz bir tur atabiliriz.

— Neresi? diye sordu Malko.

Sendeleyerek ayağa kalkan Diana Hogg Malko'yu elinden tutarak:

— Görürsünüz, diye cevap verdi.

Tartışmaya gerek yoktu. Malko dışarı çıkarken Ford'u göremedi. Koruyucuları karınlarını L'Orangerie'

63

nin büyük yemek salonunda doyurmuşlardı. Yemek boyunca Malko onların hoşnutsuz, yüz ifadelerini görmüş, gülmemek için kendini zor tutmuştu. Chris Jones'un bir kaçamak yaparak, mutfakta bir hamburger yediğinden yüzde yüz emindi. Batılı Amerikalılar için Fransız mutfağı büyük bir tehlikeydi...

Beyaz Rolls'un kapısı tok bir sesle kapanır kapanmaz Diana Hogg cilalı tırnaklarını Malko'nun bacağına dayayarak:

— Dümdüz aşağı inin, dedi. Black Burn Avenue'den sonra, sağda duracaksınız.

Yol ıssız sayılırdı. Melez dilber kendi kendine şarkı söylüyordu. Black Burn Avenue'yil döndükten sonra, kırmızı neon ışıklarıyla aydınlatılmış "Disco Roller Ali Night" tabelasını gördüğünde:

— Burası, diye bağırdı.

Muhteşem salona girmek için yirmi dolar ödediler. Malko'nun burada herkesin paten kullandığını anlaması birkaç dakika sürmüştü. Paten yapanların dışında, karanlığa yerleştirilmiş masalarıyla burası basit bir diskotektir. Kendilerine paten getiren görevli, giyinmelerine yardımcı olurken Diana Hogg da kahkahalarla gülüyordu.

— Çok hoş değil mi? diye sordu. Bu moda yeni çıktı. Sonra Malko'yu elinden tutarak, piste sürükledi. Neyseki ağır bir müzik çalıyordu. Birbirlerine yapışmış bir halde dönüp durdular. Müzik değişince Diana bedenini geri çekerek, Malko'nun etrafında topaç gibi dönmeye başladı. Patenlerin çıkardığı ses dayanılacak gibi değildi. Malko kendini bu denli gülünç duruma sokmaktan son derece rahatsız olmuştu. Sonunda Diana yorgun düşünce masalarına döndüler.

Malko bu paten eğlencesinden sıkılmıştı. Gözleriyle Chris Jones ve Milton Brabeck'i aradı. Onların da ayaklarında paten vardı ve barda oturuyorlardı.

64

Gözlerindeki öfkeli bakış, Malko'yu kahkahalarla

güldürecek türdendi. Diana Hogg Malko'ya bakarak:

— Ne var? diye sordu.

— Hiçbir şey, dedi Malko. Uzun zamandır paten yapmamıştım da...

— Sağlık için çok yararlıdır, dedi Diana. İnsanlar paten yaparak sevişebüseier...

Dışarı çıktıklarında, yüzüne çarpan rüzgâr Malko'yu ferahlattı. Rolls'a yerleşir yerleşmez, Diana elleriyle harekete geçerek, Malko'yu okşamaya başlamıştı.

Malko Cienega yokuşunu tırmanarak Hollyvwood yamaçlarına doğru ilerliyor, bu arada dikiz aynasını gözlemeyi de ihmal etmiyordu.

Romaine Street'e vardığında Diana öfkeli bir anlamla Malko'ya bakarak:

— Hey, canın eğlenmek istemiyor mu? diye yakındı. Bugüne dek Rolls'ta hiç yapmadım bu işi...

— Tabii ki eğlenmek istiyorum, dedi Malko. Ama burada olmaz, polisleri görmüyor musun?

Diana Hogg birkaç saniye tereddütte kaldıktan sonra kararlı bir ses tonuyla:

— Pekâlâ, dedi. Evime gidelim, çünkü senden çok hoşlanıyorum. Normalinde, evime hiçbir erkek arkadaşım giremez.

Rolls'u karanlık yolda bıraktıktan sonra asansöre bindiler. Daireye girer girmez, Diana çantasını bir köşeye fırlatarak elbisesinin üstünü aşağı indirdi ve göğüslerini avuçlayarak:

— Biliyor musunuz, psikiyatrim gerçek bir orospu olduğumu söylüyor, dedi.

Sonra Malko'yu elinden tutarak yatak odasına sürükledi. Odada büyük bir yatakla masadan başka hiçbir şey yoktu. Diana kendini yatağa bırakarak:

— Beni soy! diye inledi.

Malko genç kadını siyah elbisesinden kurtararak

65

Diana'nın tenine dokundu, sonra yatağa oturdu.

Yanındaki masanın üstünde bir yığın fotoğraf duruyordu.

Birbirlerine sarılmış mayolu iki kızın büyük

fotoğrafını görünce Malko'nun kalbi atmaya başladı.

Kızlardan biri Diana Hogg idi. ötekiyse, CIA'nın esrarengiz sekreteri Mandy Brown'dan başkası değildi.

Melez dilber Malko'nun bakışlarını izleyip hangi fotoğrafa baktığını anlayarak:

— Arkadaşım hoşuna gitti mi? diye sordu. Onunla tanışmak ister misin?

VIII. BÖLÜM

Malko eğilerek incelemek üzere fotoğrafı aldı. öteki kız da Diana gibi ufak tefektî ve dolgun vücudunu şöyle bir kapatan iki parçalı mayosu, çocuksu yüzü ve omuzlarına dek düşen uzun siyah saçlarıyla hemen farkediliyordu. Resimdeki kızla Mandy Brovvn' un dosyasındaki fotoğraf aynıydı.

— Güzel bir kız, dedi Malko.

Diana Hogg göz ucuyla fotoğrafa bakarak:

— Adı Mandy, en iyi arkadaşımıdır, dedi. Süper bir kızdır.

Malko ilgisiz görünmeye çalışarak:

— Ne yapıyor? diye sordu.

— Kendisine delice aşık olan Jules adında bir sevgilisi var. O da senin gibi bir beyefendidir. Al, bak! Diana Hogg masanın çekmecelerinden birini açtı ve içinde bir şeyler karıştırdıktan sonra başka bir fotoğraf çıkardı.

Malko fotoğraftaki üç gölgeyi şöyle bir görebilmişti.

Bilinçsiz bir hareketle elini uzatarak:

— Göstersenel diye bağırdı.

Diana sert bir hareketle elini geri çekerek dirsekleri üzerinde doğruldu ve Öfke saçan bakışlarıyla Malko'ya dönerek:

— Pis herif! diye bağırdı. Ben de, benim için deli olduğunu sanıyordum. Sen de diğerleri gibisin. Ben yetmiyormuşum gibi bir de arkadaşlarımı becermek istiyorsun hal

67

— Yanılıyorsun, diye gülümsedi Malko. Bir yandan da Diana'yı sakinleştirmeye çalışıyordu.

Ama Diana bir kez kontrolünü kaybetmişti. Başını kaldırarak fotoğrafı çantasına soktu, sonra yataktan aldığı ipek kombinezonu yuvarlak bir top yaparak Malko'ya fırlattı.

— Geri çekil! diye bağırdı. Yoksa polis çağırır, bana tecavüz etmek istediğini söylerim. Siz erkekler, topunuz aşağılık insanlarsınız.

Malko'nun hareketsiz durduğunu görünce, iskarpinlerinden birini eline alarak Malko'nun üzerine yürüdü.

— Gözünü oyacağım senin!

Malko bu kez geri çekilmek zorunda kaldı. Balayı çok İyi bitmişti! Malko'nun midesi bulanıyordu. Sokak kapısını ardına dek açan Diana Malko'yu dışarı ittikten sonra, kapıyı tüm gücüyle Üstüne kapatırken:

— Zaten onunla sevişemezsin! diye bağırdı. Çünkü şu anda Honolulu'da.

Malko merdivenlerden İnerken hem sinirli hem de şaşkıındı. Apartmandan çıkarken az uzaktan verilen bir" far sinyali dikkatini çekti. Koruyucuları oradaydılar.

Chris Jones Malko'ya yaklaşarak:

— Bu sefer çok hızlı davranmış olmalısınız, dedi.

Malko omuzlarını silkerek;

— Sevgili Chris, dedi. Bir köpek kemiği nasıl hayal ederse ben de şimdi bir yatağın hayaliyle Öyle yaşıyorum. Yalnız olacağım bir yatak... Siz de artık yatabilirsiniz. Ben otele dönüyorum.

Sunset Boulevard'ı izleyerek aşağı indi. Diana Hogg'dan öğrendiği bilgi incir çekirdeğini bile dolduramayacak kadar önemsizdi.

Yunanlı memur Malko'ya bir mesaj getirmişti.

Mesajda sadece "Bayan Hogg sizi aradı. Onu 8 58 49 91

68

numaradan aramanızı rica etti" yazıyordu.

Nihayet! İki günden beri tüm zamanını Beverly Hills'in havuzuyla sinema seansları arasında geçiren Malko, gönderdiği üç düzine gülün sonucunu merakla beklemişti.

Honolulu'daki CIA şubesi, Mandy Brovvn hakkında henüz bir bilgi toplayamamıştı.

Malko telefon kabinelerinden birine girerek numarayı çevirdi.

— Alo?

— Sizi aramamı istemişsiniz, dedi Malko. Ben...

— Ah! Sİz miydiniz! Çiçeklere çok teşekkürler...

— Geçen akşam biraz sinirliydiniz, dedi Malko.

Diana Hogg güldü:

— Çok özür dilerim, dedi. Beni affedebilecek misiniz?

— Elbette.

Malko Diana Hogg'un gözleri ardındaki hesap makinesinin sesini duyar gibiydi. Ama emir büyük yerden geldiği için, CIA karşısında Malko'nun boynu kıldan inceydi.

— isterseniz bu akşam birlikte yemek yiyebiliriz, dedi. Mesela Bistrot'da...

— Oh, çok iyi olur, dedi Diana. Lütfen, beni yedide alın.

Malko bir daha paten kaymamaya yemin etmişti. Diana Hogg, Bistrot'da konyaktan başka bir şey içmemiş, Malko'ya da sık sık yeni bir Thunderbird almak istediğini söylemişti. Daha sonra yine "Disco Roller"a gitmişler, Diana orada da bir viski şişesi devirmişti. Şimdi içkinin etkisiyle eteklerini kalçalarına dek sıyırmış, kendi kendine şarkı söylüyordu. Malko Rolls Royce'u Romaine Street' te durdurduk-

69

tan sonra Diana Hogg'un kapısını açtı. Genç kadın arabadan çıkar çıkmaz Malko'ya sarılarak dilini onun boynunda gezdirdi.

— Galiba sana aşık oldum.

Malko bu güzel itirafa rağmen, Hollywood Escort Service'in iki müşterisine eşlik ettiğini biliyordu. Diana'nın tüm bedeni Malko'ya yaslanmış bir halde, merdivenlerden çıktılar ve ancak apartman dairesine girdikten sonra ayrılabilirler. Diana Hogg banyoya girince, Malko derhal sehpanın üstüne bırakılmış çantaya yürüdü. Çantanın içindekileri yere boşaltarak, düşen şeyleri tek tek yerine koymaya başladı: sigara paketi, çakmak, pudra kutusu, birkaç bilet ve bir anahtar destesi. Geriye kredi kartlarıyla, ehliyet ve bir cüzdan kalmıştı.

Malko cüzdanın gözündeki duran fotoğrafları görünce, hemen onları çıkardı. Fotoğraflardan biri bir gala gecesinde çekilmişti. Diana gece tuvaletliyle nefisti. Diğeriyse, vesikalık bir fotoğraftı. Ama Üçüncü fotoğraf Malko'nun kalpatışlarını hızlandırmıştı. Diana ile Mandy'nin arasında duran genç adam, kızların bellerine sarılmıştı. Arka planda deniz görünüyordu. Banyodan gelen sesi duyunca, Malko hiç tereddüt etmeden diğer iki fotoğrafı çantaya koyarak üçüncüyü cebine attı. Diana Hogg banyodan çıkmıştı.

— Çantan yere düştü, dedi Malko. Dökülenlerin hepsini yerine koydum.

Diana Hogg'un üstünde dantelli bir gecelik vardı. Çantasını sehpadan alarak oturma odasına geçti. Peşinden giden Malko genç kadının kanapeye uzanarak

esnemeye başladığını gördü.

— Beni çok yoruyorsun, dedi Diana. Diğer erkekler de senin gibi aşk yapsa!.. Hayalimde hiç bu kadar zevk almamıştım...

Hep aynı nakarat! Malko'nun gözü Mandy ile

70

Diana'nın bulunduğu fotoğrafa takılmıştı. Diana öne eğilince Malko onun gözlerindeki buğulu ifadeyi farketmekte gecikmedi.

— Arkadaşım çok mu hoşuna gidiyor?

Diana bu kez sinirli gözüküyordu.

— Kıskanç bir kadın değilim, diye konuşmasını sürdürdü Diana. Ama sana daha önce de söylediğim gibi kendisi burada yok. Jules çok kıskanç bir erkektir. Arkadaşım şehre döner dönmez sana haber vereceğim.

— Ne zaman dönüyor? diye sordu Malko.

— Ne kadar acelecisin! Bilmiyorum. Jules ile birlikte HawaÜ'de olduğunu söyledim ya. Belki de kıştan önce gelmez.

Malko şimdi eline geçirdiği ganimetle birlikte kaçmaktan başka bir şey düşünmüyordu. Ama Diana Hogg'un ani sesi, iliklerinde elektrik şokugibi etki yaptı.

— Gel, çok daha çekici olduğu bir fotoğrafını göstereyim sana.

Malko hayır demeye fırsat bulamadan Diana çantasına uzanmıştı. Çantasını karıştırdıkça sinirlendiği görülüyordu. Cüzdanın bütün gözlerini aradıktan sonra, öfkeli bakışlarını Malko'ya çevirerek:

— Fotoğrafi sen mi çaldın? diye sordu.

— Hayır, dedi Malko.

— O fotoğrafı buraya koyduğumdan eminim.

Malko ayağa kalktı. Kız daha fazla şüphelenmeden gitmeliydi.

— önemli değil, dedi. Beni İlgilendiren yalnızca sensin. Biliyor musun, çok yorgunum. Yarın sabah erkenden San Diego'ya gitmem gerekiyor. Geri dönünce seni ararım.

Diana Hogg hâlâ çantasıyla meşgul olduğu için cevap bile vermedi. Daha sonra masasının çekmecesini açtı içinden tüm fotoğrafları çıkardı, sonra kapıya kadar uzaklaşmış olan Malko'ya bakarak:

71

— Beni Öpmeden mi gidiyorsun? diye konuştu.

Malko geri dönünce Diana kollarından birini boynuna doladı, Öteki elini de Avusturyalının cebine daldırdı. Malko gülererek geri çekildiğinde, Diana sert bir hareketle onu i t t i .

— O fotoğrafı senin çaldığından eminim, dedi.

Malko kapıyı açarak dışarı çıkmıştı bile. Rolls Royce'un direksiyonuna geçtiğinde Sunset'e doğru yol almaya başladı. Mandy'nin esrarlı Jules'u hakkında bir an önce bilgi sahibi olmak istiyordu. Bir fotoğrafla adamın kimliğini saptamak zor bir İş değildi...

I X . BÖLÜM

Poster boyunda büyütülen fotoğraf, odanın tüm duvarını kaplamıştı. Fotoğraftaki ayrıntıları görebilmek için en az üç metre gerilemek gerekiyordu. Mandy Brovvn'un sevgilisi hakkında bir bilgi elde edemedikleri sürece, Diana Hogg ile girdiği ilişkiyi sürdürmenin bir anlamı yoktu.

Frank Danon elini Malko'ya uzattı ve otuz i k i dişini birden göstererek:

— Bravo doğrusu! diye tekrarladı. Nasıl başardınız?

Malko olanları kısaca anlattı. Frank Danon

Malko'dan aldığı fotoğrafı tekrar ona uzatarak:

— Hemen bu akşam fotoğrafı aldığınız yere koymalısınız, dedi. Kız, hiçbir şeyden şüphelenmemen.

— Adamın kimliğini saptayabildiniz mi?

— Henüz değil. Honolulu'daki şubeden bir teleks bekliyorum. Oradaki görevlilerimiz polisle yakın İlişki içinde. Eğer bu adam polis tarafından tanınıyorsa, kimliğini hemen saptayacaklardır.

— Ya Glomar Explorer?

— Hâlâ Maui'de. Mürettebat da öfkeden deliye dönmek üzere...

O sırada, telefon çalınca Frank Danon ahizeyi kaldırdı. Sonra eliyle ahizenin ağzını kapatarak, kısık bir sesle Malko'ya:

— Honolulu arıyor, dedi.

Telefon konuşması boyunca Frank Danon'un yüzü şekilden şekile girmiş, adamın çenesi neredeyse

73

m

yırtılacak gibi olmuştu. Yüzlerce kez teşekkür ederek telefonu kapadıktan sonra Malko'ya dönerek:

— Adamın kira olduğunu Öğrenmişler, dedi. Louis

Siegel adında, Batı kıyısındaki cinayetlerin sorumlularından büyük bir patron... İki saat sonra adamın öz geçmişini anlatan bir rapor alacağız. *

**

Chris Jones ile Milton Brabeck, gözleri boşluğa takılı, çikletlerini çiğnerken, Malko da nişanlısı Alexandra'yı kafasından atmaya çalışıyordu. Nişanlısı birkaç saat önce Avusturya'dan arayarak kısa bir süre için dağda dinlenmeye gideceğini söylemişti. Malko, Alexandra'nın yine başka bir adamın kollarında kendisini unutacağından yüzde yüz emindi. Ateş dolu bir yaratık olan Alexandra heyecanı çok severdi.

O güne dek şans Malko'ya yardım etmiş ve Alexandra en az Malko'nun seviyesinde olan başka bir adama rastlayamamıştı, ama böyle giderse Malko nişanlısını ebediyen kaybedeceğini biliyordu.

Kapı açıldığında elinde bir yığın kâğıtla Frank Danon görüldü. DOD başkanı iskemlesine yerleşerek ayaklarını masanın üstüne dayadı.

— İşte FBI'ın Siegel hakkındaki raporu. Mandy Brown dostlarının seçimine büyük özen gösteriyor... Louis Siegel II Nisan 1925'de Brooklyn'de WilHamsburg Mahallesi'nde doğmuş. 1938'e kadar olan dönem hakkında FBI'da bir bilgi yok. Bizimki daha on. dört yaşındayken silahını eline almış, mahalledeki tüccarları yüzlerine asit dökeceğini söyleyerek tehdit edermiş...

— Klasik hikâye, dedi Chris Jones.

— Bakın daha neler yapmış, diye konuşmasını sürdürdü Frank Danon. On yedi yaşındayken, bir yarışçının midesini üç kurşunda delmiş. Hem de sokak ortasında...Hakkında açılan davadan iki yıl ıslahevinde

74

kalma cezası yiyerek ucuz kurtulmuş. Çünkü savunmaya göre, karşısındaki adam elini cebine atınca bizim genç de kendini korumak için silahını kullanmış.

— Ötekinin cebinde ne varmış? diye sordu Chris Jones.

— Bir tarak, dedi Frank Danon. Üstelik, dişleri kırık bir tarak,.. ıslahevinden çıkar çıkmaz Louis yeniden harekete geçmiş. Yirmi başına geldiğinde Lower East Side'in en tanınan belalılarından biri olmuş, New York'tan New Jersey'ye kadar, patronunun gözetimi altında pek çok çarpışmaya katılmış. Bu hareketliliği

Louis Siegel'in kadınlarla olan ilişkisini hiç etkilememiş. Zaten bir aktör kadar çekici olan fiziği yüzünden kadınlar da onun peşinden koşup dururlarmış. Yirmi bir yaşına geldiğinde zorbalıktan katillığe kadar pek çok konu üzerinde ustalık kazanmış. Ünlü müzisyenlerin müziğe küçük yaşta başlamaları gibi, bu da cinayet konusunda bir erken gelişmişlik Örneği vermiş. Daha sonra sendikaya sızarak en önemli işlerle ilgilenmiş. 1955'e kadar İzini kaybettirmeyi başarmış, ama Las Vegas'ta bir gazinonun sorumlusu olarak tekrar ortaya çıkmış, fakat orada uzun süre kalmamış. 1957'de şebeke onu Batı sorumluluğuna vermiş. Sunsel'te nefis bir villa satın alarak Agua Caliente'de binicilik derslerine gitmeye başlamış. Bu arada Seattle'dan San Diego'ya kadar olan esrar piyasasını da eline geçirmiş. Bunu izleyen yıllar boyunca tam dört kez mahkeme önüne çıkmış, ama dördünde de delil yetersizliğinden serbest bırakılmış. 1964 yılında ona tekrar Nevada'da rastlıyoruz. Yine gazinolar üstüne birtakım yatırımlar yapmış, ama bu kez İşleri iyi yürümemiş. Bunun üzerine evini Saint Louİsli bir mafya şefine kiraladıktan sonra Uç ay boyunca maddi bakımdan bazı zorluklarla karşılaşmış. Enerji krizi gazinoların işleyişini etkileyince bundan üç ay Önce gazinosunu dostlarına satmak

75

zorunda kalmış. O andan beri de izine rastlanmıyor. FBI onun Atlantic City ya da Bahamalar'a gittiğini saruyormuş...

— Konuyu fazla uzatmanın anlamı yok, dedi Malko. Ne düşünüyorsunuz?

— Düşüncelerim biraz bulanık, dedi Frank Danon.

Louis Siegel bir katil olduğu belli, ama aradığımız adamın o olduğunu sanmıyorum.

— Yine de çok ilginç bir rastlantı, dedi Malko. Tek şüpheli insan gözüyle baktığımız Mandy Brown'un bir gangsterle ilişkide olması...

— Eğer Matador projesinde çalışan diğer kızların yaşamlarını bir didiklesek, en az bir düzine orospuyla daha karşılaşacağımızdan adım gibi eminim. Zaten bu gibilerin sendika veya Mafya gibi kuruluşlara bağlı olmadıkları da pek seyrek görülür.

— Siegel Honolulu'da ne yapıyor? diye sordu Malko.

— Golf oynamak ve Mandy ile gönül eğlendirmekten başka bir şey yaptığı söylenemez, dedi Frank Danon. Honolulu'nun en seçkin yeri olan Hawaii Kai'de nefis bir evi var. Oradaki yerel görevlilerimiz adamı bir süre izlemiş, ama sonra peşini bırakmışlar. Louis tatil ya da balayı yapar gibi son derece rahat. Eğer Mandy onunla üç ay önce tanışmışsa, istifasının nedenini buraya bağlayabiliriz. Herhalde Louis gibi bir adamla seyahate çıktığını söyleyerek istifa edemezdi. Yine de bu yol üzerinde ilerlemekten başka seçeneğimiz yok. Honolulu'ya ne zaman gidiyorsunuz?

— Diana Hogg'a fotoğrafını geri verir vermez, dedi Malko. Arkamda bir saatli bomba bırakmak istemiyorum. Uzun süreceğini sanmam. Az sonra Diana'yı arayacağım.

— Çok İyi. O halde yarınki uçak için size bilet aldırabiliirim. Tabii Washingtonlu beyefendiler için

76

de... (Frank Danon bunları söylerken hafifçe gülmüştü.) Louis gibi bir adamla tek başınıza başa çıkmanız zor olacaktır.

— Hiç de komik değil, dedi Milton. Orada havalar nasılmış?

— Pek iyi değilmiş, dedi DOD başkam. Nemli bir sıcak ve bol yağmur. Sizin anlayacağınız güzel bir mevsim değil.

Chris Jones gürültüyle iç çekerek:

—• Zaten bizim gittiğimiz hiçbir yerde güzel mevsim yaşanmaz, dedi. Kör talihi

*

*

Malko iki saattir Diana Hogg'un numarasını onuncu kez çeviriyor ve yine onuncu kez evde kimseyi bulamıyordu. Bu sefer mesaj da bırakmadan telefonu kapadı. Romaİne Street'te Diana'nın evini gözleyen sevgili gorilleri, Diana'nın evde ve tek başına olduğunu bildirmişlerdi.

Genç kadın Mandy'yi kıskandığı için bu tür bir tepki gösteriyor olamazdı. Bir hayat kadını olan Diana Hogg açısından Malko'nun başka bir kadından hoşlanması çok olağandı. O halde melez dilberin davranışında başka bir neden vardı. Malko saatine baktı: Saat, altı olmuştu. Eğer yedi buçuğa kadar Diana Hogg onu

otelinden aramazsa, Malko Polo Lounge'da tanıştığı kızıl saçlı artist adayı dilberle yemek yemek zorunda kalacaktı.

Yatağa uzanarak şatosunu düşünmeye koyuldu.

Damın onarılması gerekiyordu, ama fiyatlar geçen yıldan beri iki katlık bir artış göstermişti. Sürekli akan bir damın altında yaşamak da Malko gibi bir prenze yakışmazdı. Gözlerini kapatarak bu kez CIA'nın havaya attığı beş milyonu düşündü.

Diana hâlâ .telefon etmemişti. Malko genç kadının

77

numarasını son bir kez daha çevirdi,ama yine cevap alamadı.

Chris Jones kendini Malko'nun yanındaki iskemleye bıraktı. Gucci'nin karşısına düşen Rodeo Drive Hotel'ın küçük salonunda dayanılmaz bir gürültü vardı. Bu gürültünün nedeni de durmaksızın konuşan kadınların dedikodularının bir türlü bitmemesiydi.

— Yeni bir haber var mı? diye sordu Malko.

Diana Hogg Malko'yu atlattığından bu yana tam üç gün geçmişti. Malko o günden sonra Diana'yı iki kere daha aramış, sonunda genç kadının peşini bir süre için bırakmaya karar vermişti. Washington'da Frank Thorpe, Malko'nun bir an önce Honolulu'ya hareket etmesi için tepiniyordu, ama Malko Diana Hogg'daki değişikliğin nedenini anlayana dek Beverly Hills'te kalacağını söylemişti. Üstelik Honolulu'da bir şeyler yapabilecek kadar bilgi de elde edememişti henüz. Chris Jones ile Milton Brabeck ise Diana Hogg'u sürekli izliyorlardı.'

— Hiçbir şey bulamadık, dedi Chris Jones üzüntülü bir tavırla. Günde iki kez müşterilerine eşlik ediyor, sonra da uslu bir çocuk gibi uyumak için evine dönüyor.

— Ya telefon konuşmaları?

— önemsiz. Arkadaşları ya da ajansla konuşuyor.

Fikrimi öğrenmek isterseniz kadının başı müşterileriyle sıkışık olduğu için onları geri çeviremiyor. Biraz rahatlayınca tekrar ortaya çıkıp sizi arayacaktır.

Üzülmeysin. Ah, sizin yerinizde olmayı ne kadar isterdim. Beverly Hills Hotel'de nefis bir oda, altımda Rolls Royce...

— Bu durgunluk hiç hoşuma gitmiyor, dedi Malko.

Eğer kırk sekiz saat içinde Diana'dan haber alamazsam,

Honolulu'ya uçmak zorunda kalacağız.

78

—Ama Bay Linge, orada havalar kötüymüş.
Düzelmesini beklesek. Biz beklerken Şirket de Glomar Explorer'ı turistlere gezdirerek para kazanmış olur. Ne dersiniz?

— Chris, dedi Malko. Hiç de iyi bir yurttaş değilsiniz... *

*+

Malko telefonu açmadan önce, sezgisel olarak Diana'nın aradığını düşündü. Nitekim, az sonra karşı hatta melez dilberin yumuşak sesini duydu.

— Ah Malko, dedi Diana. Sizi arayamadığım için beni bağışlayın, ama çok işim vardı. Çalışmalar, fotoğraflar...

— Beni unuttuğunuzu sanmaya başlamıştım, dedi Malko. Bu akşam serbest misiniz?

— Elbette, dedi Diana. Sizi bir an önce görmek istiyorum. Gidebileceğimiz yeni bir yer var. (Bunu söylerken kahkahalarla gülmüştü.) Plato's Retreat'ten söz edildiğini duydunuz mu hiç?

— Hayır, ilk kez sizden duyuyorum.

— Bİraz kaçık bir yerdir, ama seveceğinizden eminim.

Patenlerden sonra Malko her türlü felakete hazırdı!

— öyleyse sizi yedi buçukta alırım. Benim için güzellesin.

Malko telefonu kapar kapamaz bu kez C I A ' y ı aradı, ama Frank Danon bürosunda yoktu. Bunun üzerine gözleme arabasında bulunan Chris Jones'u aradı.

— Alo, Diana ile kontak kurdum. Bu akşam birlikte olacağız. Plato's Retreat adında bir yer biliyor musunuz?

— Hiç duymadım, dedi Chris Jones. Ama bir sorun var. Bu akşam sizi korumak için CIA'dan emir almadım. Fakat isterseniz gerekli izni alabilirim.

79

Amerika toprakları üzerinde DOD işini çok sıkı tutuyordu. Görev dışında CIA ajanlarının silahlarıyla dolaşmaları sakıncalıydı.

— Boş verin, Chris, dedi Malko. Tek başıma da becerebilirim. Diana Hogg tehlikeli biri değil. Onu daha önce de denedim.

Diana Hogg pembe gece elbisesi içinde, çikolatadan bir bebeği andırıyordu. Bedenini Malko'ya yapıştırarak onu Öptü.

Ağzı içki kokuyordu. Genç kadın geri çekilince Malko onun kanlı gözlerini farketmekte gecikmedi. Diana Hogg sinirli gözüküyordu, ama her zamankinden de daha fazla cilveliydi. Rolls'a yerleştiklerinde;

— Nereye gidiyoruz? diye sordu Malko.

—Grunman Theater yoluna çıktıktan sonra sağa sapın, dedi Diana. O zaman söylerim.

— Yeni bir lokanta mı?

Diana gülerek:

— Daha da ilginç bir yer, dedi.

On dakika sonra bir bahçenin arkasına inşa edilmiş kırmızı büyük bir binanın önüne gelmişlerdi. Gizlenmiş bir tabelada "Plaio's Retreat" yazıyordu. Diana Hogg lake kapıyı çalınca, ağır kapı siyah halıyla kaplı bir hole açılmıştı. İçeri girer girmez Anıta Ward'ın söylediği "Rign my bell" şarkısını duydular. Sarışın bir hostes gece mavisi rengindeki dekolte elbisesiyle yanlarına yaklaştıktan sonra, doldurmaları için bir kâğıt uzatarak:

— ift başına otuz dolarlık bir üye kartı doldurmanız gerekiyor, dedi. Sadece adınızı yazmanız yeterli.

Malko "Malcolm", Diana da "Doris" adlarını kâğıda geçirdiler.

80

Önlerindeki kapı açılınca Diana Malko'yu kolundan tutarak içeri sürükledi. Giriş kısmına asılmış bir afiş Malko'nun hemen dikkatini çekmişti: "içki ve esrar kullanmak yasak, sevişmek serbesttir."

Malko nereye getirildiğini anlayamadan, kurgubilim filmlerindeki gece kulüplerini andıran, bir yığın ışıkla aydınlatılmış bir salonda buldu kendini.

Yerdeki döşeme gibi duvarlar da simsiyahtı ve tavanın tümünü kaplayan devasa bir ayna ışığı yansıtıyordu. Köşedeki camlı bölmede çırılçıplak bir diskjokey müziği ayarlamakla meşguldü. Yanındaki uzun saçlı kızın üzerinde, gömlek ve çizme dışında hiçbir şey yoktu.

Malko gözlerini sağ taraftaki bara çevirince daha da şaşırdı. Bir ift ciddi bir tartışmaya girmişdi. Adam,

beUne sardığı havlu dışında ırılıplaktı. Kadın ise bir hizmeti önlüğü takmakla yetinmişti, ama topuklu ayakkabılarını giymeyi de ihmal etmemişti. Onların tam yanında oturanların hali ise daha da ilginçti. Kumral bir adam kravatına kadar tam bir beyefendi gibi giyinmişti, ama yanındaki nefis sarışının saat ve ayakkabılarından başka hiçbir şeyi yoktu.

— Gelin, önce bir içki içelim, dedi Diana.

Bara geldiklerinde Diana barmene:

— iki viski lütfen, dedi.

— zr dilerim bayan, İki yok.

Diana elinde iki Pepsi ola ile Malko'nun yanına döndü.

— Burası ne biçim bir yer? diye sormaktan kendini alamadı Malko.

— lkenin en güzel sevişme evidir, dedi Diana. ilk evi New York'ta açmışlardı, şimdi buraya da taşındılar. Çift olarak gelerseniz dilediğiniz her şeyi yapmaya İzin var. Bakın...

Diana Malko'yu elinden tutarak şilteler ve rengrenk

81

yastıklarla döşenmiş bir bölgeye götürdü. Bu bölme boks ringi gibi iplerle vrelenerek diğer kısımdan ayrılmıştı.

Onun ötesindeki dans pistindeyse, görüntü epey ilginçti. ırılıplak insanlar birbirlerine yapışmış, dans ediyorlardı. Dans pistinin yanındaki yastıklardan biri üzerinde zenci bir adam sarışın kız arkadaşının göğüslerini hiç çekinmeden okşamakla meşguldü.

— Harika değil mi? diye sordu Diana. Gelin vestiyere geçelim. Herkese yetecek kadar temiz havlu var. Hem canım banyo yapmak da istiyor.

— Banyo yapmak mı?

— Evet. tferde kocaman iki havuz var. Hem yapay dalga da yapıyorlar. Herkesin önünde sevişmek istemeyenler...

Vestiyere geçtiklerinde bankın üzerinde oturan baştan aşağı çıplak adam ayağa kalkarak onlara iki havlu uzattı. Bir çırpıda soyunan Diana kırmızı havluyu beline dolaymca, Malko da aynı şeyi yapmak zorunda kaldı. Doğrusu böyle bir gece geçireceğini hiç düşünmemişti!..

Havuzların bulunduğu bölüme geldiklerinde, Malko

en az on kişi alabilecek İki ayrı havuz farkettti.
Havuzların üstünde tüm tavanı kaplayan aynada suyun
İçindeki çiftlerin görüntüsü yansiyordu.

— Beni neden buraya getirdiniz? diye sordu Malko.

Diana gülererek Malko'ya sokulduktan sonra:

— Seveceğini ummuştum, dedi. Burada dilediğimiz
her şeyi rahatça yapabiliriz.

Bunları söyledikten sonra havlusunu yavaşça yere
kaydıran Diana havuzlardan birine girdi ve sadece
göğüsleri üstte kalacak şekilde suya yerleşti.

Malko da onun peşinden nefis bir kokunun hakim
olduğu havuza girince, Diana tüm sadeliğiyle:

— Seviş benimle, dedi. Bunun için geldik...

82

Malko genç kadının İsteğine ne kadar çabuk cevap
verirse, o kadar erken buradan çıkabileceğini düşünerek
Diana'yı kendine çekti. Diana'nın kolları Malko'nun
bedenine sarıldığında, Avusturyalı sırtında bir ağırlık
hissetti.

Ama sırtındaki yük gittikçe ağırlaşıyordu. Malko
arkasına dönerek her kimse ona geri çekilmesini
söylemeye yeltendiğinde, midesinin kasıldığını hissetti.
Arkasında en az yüz kırk kilo ağırlığında bir adam
duruyordu. Kalın bıyıklı, dolgun dudaklı, siyah küçük
gözlü bu adam, beş milyonluk fidyeyi Malko'dan alan
t i p t i .

Malko, Diana Hogg'a haber vermek için geri
döndüğünde genç kadının bakışlarında hiçbir anormallik
göremedi.

Başını kaldırınca Diana'nın hemen arkasında öteki
adamla aynı görüntüye sahip, başka birini farkettti.

Adamın üstünde bir mayo vardı.

Malko birdenbire İki elin omuzlarına bastığını
hissetti. Suya batmamak için tüm gücüyle direndi, ama
bacaklarına hakim olamıyordu. Diana'nın bedeninden
ayrılarak, başı suyun üstünde kalacak şekilde havuza
batmıştı. İkinci adam suya daldığında, bir el Malko'nun
bağırmasını önlemek için ağzını kapatmıştı. Havuzdaki
diğer çiftler sevişmekle meşgul olduklarından hiçbir
şeyden kuşkulamadılar. Suya dalan adam dipten
yaklaşarak Malko'nun bacaklarını kavradı. Çaresiz
kalan Malko, dengesini kaybedince başı suya gömülüverdi.
Kalastan farksız bu adamlar kendisini boğmaya

kararlıydılar.

X. BÖLÜM

Malko üzerindeki korkunç baskıyla suyun dibine dalıyordu. Katillerden biri tam önünde durduğu için havuzdaki diğer insanlar bu boğulma olayını göremiyorlardı.

Malko ilk panik anını atlattıktan sonra yukarı çıkmak için destek alabileceği bir nokta aradı, ama basını kaldırmaya yeltendiğinde basıncın gücü daha da artınca güçlü hasmı karşısında savaşmanın bir sonuç vermeyeceğini anladı. Neyseki, dibe batmadan önce ciğerlerini havayla dolduracak zamanı bulmuştu. Soluğunun birazını suya verdi, en fazla bir dakikalık zamanı olduğunu biliyordu. Kendisini boğmaya çalışanlar da...

Son bir gayretle kendini toplayarak suyun dibinde ilerlemeye çalıştı.

Bu hareketi üzerine, hasmı ellerini geri çekmek zorunda kalmıştı. Malko omuzlarındaki yükün hafıflediğini hissetti. Kurtulmanın verdiği cesaretle havuzun Öbür ucuna varmak için suyun altından yüzmeye çalıştı.

Başını tam suyun Üstüne çıkaracağı anda, sırtına indirilen ağır bir darbe onu tekrar dibe i t t i . Sırtındaki ağırlığın hasımlarından birinin ayağı olduğunu anlaması Malko'nun birkaç saniyesini almıştı. Eğer adam bu ağırlığıyla Malko'yu dibe hapsetmeye devam ederse, Avusturyalıının ciğerlerinin patlaması İşten bile değildi. Malko'nun tüm benliğini müthiş bir korku sarmıştı.

Ağa takılmış bir balık gibi debelenip duruyordu, ama boşyna... Ağzını açarak son soluğunu da suya bıraktı.

84

Boğulmak İçin sadece birkaç saniyesi vardı. Debelenmeye devam ederken kendini hareketsiz kılan bacağı yakalamayı başarinca, katil adayı havuzun köşesine eğilmek zorunda kaldı. Malko suyun içinde ters dönerek, sırtındaki ayağı bu kez göğsünün Üzerine getirmişti. Umutsuz bir gayretle başını öne uzatarak, elleriyle adamın ayak bileğini kavradı ve dişlerini tüm gücüyle kılılı deriye geçirdi.

Üzerindeki bacak ani bir hareketle geri çekildi.

Malko tekrar su yüzüne çıktığında ağzım açarak ciğerlerini havayla doldurdu. Havuzun bu köşesindeki çift kendi dünyasına dalmış olduğundan Malko'ya yapılanları görmemişti bile. Malko onlardan yardım

gelmeyeceğini anlamakta gecikmedi.

Bu kez, kocaman bir el boğazına yapıştı, tki katil artık gizlenmeye bile gerek görmüyorlardı. Diğer suya dalarak, Malko'yu ayak bileklerinden kavradı ve onu aşağı çekerek kaba kuvvetiyle ters çevirince, Malko tekrar dibe daldı.

Diana Hogg korkunç bir çığlık atarak havuzdan dışarı fırlamıştı. Malko birkaç saniye sonra dengesini sağlayabildi, ama boğazını sıkı el onu soluksuz bırakmıştı, öteki katil ise bileklerini bırakmamakta ısrar ediyordu.

Chris Jones ile Milton Brabeck Ford'u Plato's Retreat'in önünde bıraktıktan sonra, tereddüt ederek ilerlediler. Milton Brabeck arkadaşının koluna dokunarak: — Buraya girmemiz gerektiğinden emin misin? diye sordu.

Chris Jones bilgiç bakışlarını Milton'a çevirerek: — Hiç Penthouse okumadın mı? diye sordu. New York'ta da bu tip bir yer var. İçeri girip, istediğini

85 seçiyorsun. Çok güzel kızlar varmış...

— Vay canına! dedi Milton.

Bir bahane uydurmadan böyle bir yere asla giremezlerdi. Üstelik bu akşam için CIA'dan görev emri de almamışlardı. Milton kararını vererek:

— Sadece beş dakika, dedi. O da prensimizin hatırı için. Ama silahlan arabada bıraksak daha iyi olacak, yoksa çok dikkat çekeriz.

Ford'a dönerek silahlarını arka koltuğa bıraktılar ve birer liseli genç acemiliğiyle Plato's Retreat'in kapısını çaldılar. Kapıyı açan sarışın hostes onları erkek erkeğe görünce:

— Kız arkadaşlarınız nerede? diye sordu.

— İçerde bekliyorlar, dedi Chris Jones.

— Üzgünüm. Tek gelen erkekleri içeri almıyoruz.

Hostes bunları söyledikten sonra Chris Jones'u geri iterek kapıyı üstüne kapadı.

iki goril öfkeli bakışlarla birbirlerini süzdüler.

— Ne yapalım!.. Biz de gidip Deep Throat'ı seyrederiz, dedi Milton.

— Vazgeç, dedi Chris Jones. O filmin hikâyesini ezbere biliyorum. Eğlenmek istiyorsak, başka bir yol bulmalıyız...

Tam geri dönmek üzerelerken, gözlerine karanlığın arasında bir çift çarptı. Nefis bir kızla, bıyıklı bir adamdı bunlar. Kız kapıyı çalınca, sarışın hostes yüzünde bir gülücükle kapıyı açtı. Chris arkasında Milton olduğu halde bir adım öne sıçradı ve ikisi birlikte çiftin ardından içeri girdilerse de hostes onların varlığını hemen farkettiler.

— Size daha Önce de söyledim ya, kız arkadaşsız içeri giremezsiniz.

Chris Jones bıyıklının yanındaki kızın kolundan tutarak önüne çekti ve otuz iki dişini birden gösteren gülücüğüyle:

— Buna ne dersiniz? diye sarışın hostese seslendi.

Bıyıklı adam itiraz etmek için ağzını açmaya yeltendiğinde, Chris Jones ona göz kırpınca vazgeçti. Sonra, tezgâhın üstüne bir yüz dolarlık koyarak:

— Herkesi davet ediyorum, dedi.

Çaresiz kalan hostes, doldurmaları için fişleri uzattı.

Bu meslekte skandal çıkması pek hoş olmazdı.

Chris ile Milton çiftin arkasından içeri daldılar.

Karanlığa alışmaları birkaç saniye sürdü.

Birer otomat gibi çifti izleyerek bardaki taburelere yerleştiler.

Milton Brabeck şaşkın bir halde salondakileri inceliyordu. Malko'yu görememişti, ama loş ışığa rağmen yukarıdaki bölmeyi farketmişti. Kendisine Pepsi Cola uzatmakta olan barmene dönerek:

— Yukarda ne var? diye sordu.

— Havuzlar... Eğer oraya gitmek niyetindeyseniz, üstünüzdekileri çıkarmanızı tavsiye ederim. Yoksa o güzel ceketleriniz...

Milton kıpkırmızı kesildiğini hissetti. Gözleri barmenin çıplak teni Üzerinde kalp şeklindeki önlüğe takılmıştı. Chris Jones'un gözleri ise bıyıklının yanındaki kızdaydı. Kız, arkadaşına bir şeyler söylediği sonra Chris'e dönerek:

— Biz havuza gidiyoruz, dedi. Geliyor musunuz?

— Tabii, dedi Chris. Ama arkadaşınız...

Kız hafifçe gülümseyerek:

— Yukarda herkese yer var, dedi.

Kız taburesinden kalkınca Chris Jones da mıknaatıyla çekilmiş gibi onu izledi. Vestiyerdeki soyunma olayı Chris'i çok utandırmıştı.

— Elbiselerle yıkanma pratik olmuyor, dedi kız.
Chris İle Milton havlularını bellerine sarmakta acele ederek yukarda havuzların bulunduğu bölmeye çıktılar. İçeri girdikleri anda döner projektörün aydınlattığı

87

havuzdaki dalgalanma Chris Jones'un hemen dikkatini çekti.

— Vay canına!

Gördüğü sahne bir saniye ya sürmüş ya sürmemişti, ama Maiko'nun hatlarını seçebilmişti. Havuzdaki çift dehşet dolu gözlerle, bıyıklı iki adamın arasında savaş veren Malko'yu izliyordu. Olayı Milton Brabeck de görmüştü.

Chris Jones bir adımda havuza sıçrayarak Malko'yu. ayaklarından tutan herifi yakaladı. Adam homurdanarak başını kaldırdı, ama acıyla bağırarak Maiko'nun ayak bileklerini bırakmak zorunda kaldı.

İkinci adam sudan çıkmak için ellerini havuzun köşesine dayamıştı. M i l t o n Brabeck boynuna bir tekme savurunca, adam üç metre ötedeki çiftin yanına uçuverdi.

Az sonra dört adam havuzda zorlu bir kavgaya başladılar. Malko bir ara geri çekilerek soluk alışlarını düzenlemeye çalıştı.

Bölmedeki görevli ise çoktan alarm ziline basmıştı bile. Kurtarıcılar sarışın hostesle birlikte İçeri girdiklerinde;

— Aman Tanrım diye bağırdı hostes. Onları içeri almamalıydım.

Kurtarıcılar ise i k i gorili merdivenlere sürüklemekle uğraşıyorlardı.

Hostes kız gorillerin havlularını toplayarak numaraları kontrol etti ve derhal vestiyere giderek elbiselerini buldu. İ k i goril, kendilerini sokak kapısının önünde bulduklarında, elbiselerinin birer birer arkalarından atıldığını gördüler.

Kurtarıcıların şefi havuzdan çıkmaya çalışan bıyıklı adamların yanın ayaklaşarak alçak sesle:

— O i k i serserinin k im olduklarını bile bilmiyorum, dedi. Sizlerden özür dilerim...

88

Müşterilerden bir grup havuzun kenarında boylu boyunca yalan Malko'yu dehşet dolu gözlerle İzliyordu. Kurtarıcılardan biri, kendine gelmesi için Maiko'nun

yüzüne vurarak:

— Haydi kalkın, dedi. Korkacak bir şey yok. *

**

— Vay orospu çocukları!

Chris Jones ile M i l t o n Brabeck kaldırımın Üstünde giyinmeye çalışırken, bir yandan da ağıza alınmayacak küfürler savuruyorlardı. Giyindikten sonra, silahları almak için arabaya yürüdüler.

Otuz saniye sonra Plato's Retreat'in kapısını çalıyorlardı.

Kapıyı açan hostes bu kez Chris Jones'u elinde silahla görünce:

— Serseriler! Deli misiniz siz? diye homurdandı.

Ben...

— İsterseniz polis çağırın, dedi Chris Jones.

Sonra kadını iterek içeri daldı. Milton Brabeck bir adım ön sıçrayarak diskoteğin kapısını açtı. Plato's Retreat'in fedaileri onları dışarı atmak için üzerlerine yürüdüler, ama silahları görünce durmak zorunda kaldılar. Chris Jones müziğin sesini bastırarak:

— Geri çekilin, yoksa beyninizi dağıtırım, diye bağırdı.

Plato's Retreat'in müşterileri genellikle silah taşımazlardı. Fedailer bara doğru geri çekildiler. Bir yandan da:

— Aptallık etmeyin, diyorlardı. Emirler böyle... Boş yere uğraşıyorsunuz...

— Aptallıktan da öte şeyler yapacağız, dedi Milton.

Polis falan çağıracağınızı da söylemeyin, çünkü şu anda hiç gülecek halde değilim.

Chris Jones iki fedaiyi silahının namlusu altında

89

bekletirken, Milton Brabeck havuza çıkan merdivenleri tırmandı. Malko'yu şaşkın bir halde, havlusunu beline sarmakla uğraşırken buldu. Malko koruyucusunu görünce rahatlayarak:

— Bir mucize yarattınız! dedi.

— İyi misiniz?

— Fena sayılmaz. Beni boğmaya çalışan hayvanlar nerede?

— Hiçbir fikrim yok. İsterseniz gidip bir bakayım.

Milton Brabeck bunları söyledikten sonra havuza doğru ilerledi. Malko da beline sardığı havluyla

bembeyaz kesilmiş fedailere yaklaşıarak:

— Beni boğmaya çalışan adamlar kimdi? diye sordu.

— Bilmiyorum bayım, dedi adamlardan biri. Bütün müşterileri tanımamız olanaksız...

— Nereye gittiklerini gördünüz mü?

— Galiba dışarı çıktılar.

— Ya benimle birlikte gelen kız? O nerede?

Çevrelerinde bir sürü insan hiçbir şeyden şüphelenmeden dolanıp duruyorlardı. Chris Jones'un silahı bir taburenin gölgesine gizlenmişti. Sadece Adem Baba gibi çırılçıplak duran barmen olanları birazcık anlayabilmişti. Fedailerden biri cesaretini toplayarak:

— Sizin içeri girdiğinizi bile görmedim bayım, dedi.

Tanrı aşkına, kimsiniz siz?

Malko bu soruya gülecek kuvveti bile bulamadı kendinde.

— Gelin, dedi Chris Jones'a. Acele yapılması gereken işlerimiz var.

Malko vestiyere ilerleyerek elbiselerini giydi ve sevgili gorillerini bulmaya gitti.

Gecenin serinliğine çıkmak Malko'ya iyi geldi. Sıcak ve nemli havayı ciğerlerine doldururken, nasıl canlı kalabildiğine hâlâ şaşıyordu.

90

— O iki canavar kimdi? diye sordu Chris Jones.

— Fidyeyi alanlar... dedi Malko. Diana Hogg bana bir tuzak kurdu. Hep o fotoğraf yüzünden... Onu bir an önce bulup konuşturmalıyız. Romaine Street'e gidelim. Malko Rolls'a bindiğinde, boğazı yanıyordu.

Hollywood'un ıssız yollarından geçerek Diana Hogg'un evine varmaları sadece birkaç dakikalarını almıştı. Üçü birden apartmana girdiler. Ama Malko zili boş yere defalarca çaldı. Evde kimse yoktu.

Chris Jones cebinden çıkardığı nikel bir maymuncuğu kilide sokunca kapı açılıverdi.

Diana Hogg'un eve gelmediği belliydi. Malko genç kadını almaya geldiğinden beri evdeki hiçbir eşyanın yeri değişmemişti. Malko diğer odalara da baktı, ama boşuna... Tekrar dışarı çıktılar.

— O adamlar sizi öldürmek istediler, dedi Chris Jones. Ama neden? Tek başınıza olmadığınızı biliyorlar...

— Belki de sadece ikaz etmek istediler, dedi Malko.

Bu işi düzenleyenin elinde fotokopi olduğundan

eminim. Eğer beni havuzda öldürmeyi başarsalardı. bu "araştırmalarınızı durdurun" anlamına gelecekti. Tabii zaman kazanmak istiyor da olabilirler...

— öyleyse Louis Sİegel de bu işin içinde, dedi Milton Brabeck.

— Artık uyuyabilir miyiz? diye sordu Chris Jones.

İsterseniz silahları size bırakalım.

— Gerek yok, dedi Malko. Bu akşam tekrar harekete geçeceklerini sanmam. Yarın sabaha...

— Şiddete başvurmalıyız, dedi Frank Danon. Louis Siegel'in de bu işin içinde olduğuna artık kesin gözüyle bakabilirsiniz, ama henüz hiçbir delilimiz yok.

Mavi halıyla kaplı büyük büro iyice ışılandırılmıştı.

91

Malko geceyi uykusuz geçirmiş ve sabah kalkar kalkmaz ilk işi Diana Hogg'u aramak olmuştu. Genç kadın hâlâ yoktu. Sonra saat on biri gösterdiğinde dışarı çıkmış ve Frank Danon'un bulunduğu CIA bürosuna gelmişti. DOD sabahın köründen beri melez kadını bulmaya çalışıyordu. Malko, Washington'da olan Frank Thorpe'un her saat başı son gelişmelerden haberdar edildiğini biliyordu.

— Diana Hogg'dan bir haber yok mu? diye sordu.

— Sanki yer yarıldı, İçine girdi, dedi Frank Danon.

O İki katil tarafından kaçırıldığını sanıyorum. Anlattıklarınıza göre adamlar Meksikalıya benziyor. Onların kimliğini saptamaya çalışacağız.

— Fiziksel görünümlerini bildiğinize göre, kimliklerini saptamak zor bir iş olmayacaktır, dedi Malko.

Frank Danon başını sallayarak:

— O kadar emin olmayın, dedi. Plato's Retreat'in müdürü polislerle boğma olayıyla ilgili tek bir sözcük bile etmemiş. Adamların deli olmadıkları belli. Onlarla neden ilgilendiğimizi bilmeleri de bizim açımızdan pek hayırlı olmaz. Neyseki, LAPD'da bazı dostlarımız var da...

— Onlardan Plato's Retreat'in sahibinin adını öğrenseniz...

— Tamam. Siz ne yapacaksınız? Normal olarak bu akşamki uçakla Honolulu'ya hareket ediyorsunuz.

Chris ve Milton da sizle geliyorlar. Az sonra Langley'e bir teleks göndereceğim.

Malko hâlâ tereddütteydi.

— Gitmeden önce Diana Hogg'u bulmak isterim, dedi. Anlatacağı ilginç şeyler olmalı...

— Tabii, şu anda bikinisiyle Pasifik'te yüzmüyorsa, dedi DOD patronu.

— Onu Hollywood Escort Servİce'te de bulabiliriz, dedi Malko.

92

Frank Danon gülerek:

— O da bir fikir, dedi. Batı bölümünün tüm DOD personeli emrinize amadedir, Bay Linge. Yeler ki, siz en kısa zamanda bir şeyler bulun.

Malko, Maui Adası'nda hareketsiz durduğu sürece, CIA'yı her gün yarım milyon dolar zarara sokan Glomar Explorer'ı düşünüyordu.

— Glomar Explorer'ı hareket ettiremez misiniz? diye sordu. Hem sorun halledilene kadar zaman da kazanmış oluruz. Dört gün yeter sanırım...

— Onu biz de düşündük, dedi Frank Danon. Ama bu büyük tehlike yaratacak bir girişim olur. Düşünün, eğer aradığımız adam Louİs ise, onun peşinde olduğumuzu anladığı anda sinirinden küplere binecek, ve fotokopileri halka teşhir edecektir. Siz hayır deseniz bile, Bay Jones ve Bay Brabeck'i hemen bu akşam Honolulu'ya göndermek zorundayım. Harekete geçtiğimizi Langley'e göstermenin zamanı geldi de geçiyor bile...

Chris Jones sahibinden ayrılmak İstemeyen bir köpek gibi Malko'ya baktı. Honolulu'ya gitmeyi hiç mi hiç istemiyordu. Milton Brabeck de Times Gazetesi'nin ardına gizlenmiş olduğu halde konuşulanları duymuştu, ama duymamazlıktan gelerek hiç sesini çıkarmadı.

Frank Danon Malko'yu koridora dek geçirdi.

Dışarıda nefis bir hava vardı. Amerikalı Malko'yu kolundan tutarak:

— "Şirket" son birkaç yıldır epey darbe yedi, dedi. Bunu telafi etmemiz gerekiyor. Tek umudumuz da Mataeter-pfojesi... Her şeyi göze almıştık ama...

— Altmışında bir adamın yirmi yaşındaki bir kızla kırıştıracağını hiç düşünmemiştiniz, diye Frank Danon' un cümlesini tamamladı Malko. İnsan hayatta nelerle karşılaşılıyor!..

— Roy Stockton hakkında böyle düşünmek

93

islemiyorum, dedi Frank Danon. Büyük bir hala işlemiş olsa bile namuslu adamdı. Üstelik o kızla ilişki kurduğuna dair bir delil de bulmuş değiliz. Eğer onunla ilişkisi olmuşsa, bunun bedelim çok ağır ödedi. Bizim istediğimiz, eğer suçlu Louis ise onun derisini yüzmek. Tabii, ona yardım edenlerinde...

Malko, Rolls'u park ettikten sonra telefon kabinesine doğru ilerledi. Beverly Hills'te dolaşmak bile başlı başına bir zevkti. Hava çok güzeldi ve Malko her on metrede bir nefis kızlarla burun buruna geliyordu. Frank Danon'un numarasını çevirdi. Telefonu Frank Danon açınca:

— Parola Matador, dedi Malko.

— Ah, dedi Amerikalı. Size ileteceğim yeni bir haber var.

Malko'nun kalbi atmaya başladı.

— Onu buldunuz mu? diye sordu.

— Hayır, ama isin içinde kimin olduğunu öğrendik.

— Kimmiş?

— Honolulu'daki dostumuz, dedi Frank Danon zaferle. En azından o da bu olaya karışmış.

Malko birkaç saniye sessiz kaldı. Kabinenin dışında dardaracak pantolonlu kumral bir kız telefon etmek için bekliyordu. Louis Siegel suçlu olsa bile, fotokopiler onun elinde olduğu için Malko'nun ilerlemesi pek kolay olmayacaktı.

— Honolulu'ya gidiyor musunuz? diye sordu Frank Danon.

— Bir, iki gün daha beklemek niyetindeyim, dedi Malko. Diana'yı ölü veya diri mutlaka bulmalıyım. Sizi tekrar ararım.

Kabineden çıktığında, telefon etmek için bekleyen kumral güzeli Malko'yu süzerek:

94

— Bu güzel araba sizin mi? diye sordu.

— Bir bakıma benim sayılır, diye yanıtladı Malko.

— Hiç Rolls Royce'a binmedim, dedi. Harika olmalı...

— Eğer bu akşam yemeğini benimle yemeyi kabul ederseniz, size Hollywood Freeway'de birkaç tur attırabilirim.

Genç kız kahkahalarla gülerek:

— Niye olmasın! dedi. Ama Jules'a bir bahane

uydurmam gerekecek. Sizi nerede bulabilirim? Benim adım Sue.

— Beverly Hills Hotel, 634 numaralı oda, dedi Malko. Şimdilik hoşça kail

**

Sue, on dokuz yaşının verdiği tazeliikle, Malko'yu soluksuz bırakacak şekilde öptükçe Öpüyordu. Bronzlaşmış omuzlarını açıkta bırakan beyaz elbisesi, makyajsız yüzü ve bebeksi İfadesiyle, uslu bir çocuğu andırıyordu. Malko beyaz kumaşı kızın kalçalarına doğru sıyırdığında, Sue hâlâ onu öpüyordu. Daha odaya girer girmez kendilerini yatağa bırakmışlardı. Lokantadan çıkıp Beverly Hills Hotele gelene kadar, Sue Malko'yu öpücüklere boğup durmuştu. Oyleki, Malko daha ne olduğunu bile anlayamadan kendini yatağın üzerinde bulmuştu. Sue deneyimli bir kadın gibi okşamalarını sürdürüyordu.

O sırada telefon çaldı. Malko telefonu açmakla açmamak arasında tereddüt etti, ama telefon ısrarla çalıyordu. Bu geç saatte onu kim arayabilirdi.

— Üzgünüm, diye fısıldadı. Sanırım cevap vermem gerekiyor.

Sue'dan ayrılarak ahizeyi kaldırdınca ilk duyduğu ses, hızlı soluk alışlar oldu.

— Alo?

95

— Malko?

Bir kadın sesi. Diana Hogg. Malko başını yatak tarafına çevirdiğinde, Sue'yu bıraktığı şekilde buldu. Genç kız ellerini kavuşturmuş, beyaz etekleri kalçalarına dek sıyrılmış, gözleri tavanda onu bekliyordu.

— Evet, dedi Malko. Neredesiniz? Ne oldu?

— Oh, beni çok zorladılar. Ama sizi derhal görmek istiyorum. Beni korumanız gerekiyor.

Genç kadın hıçkırıklarla ağlıyordu.

— Nereye kayboldunuz? diye sordu Malko.

— Bunu size söyleyemem, diye bağırdı Diana.

Lütfen gelin! Gelin!

— Neredesiniz?

— Kuzey Hollyvood'da. Ama yalnız gelin. Polis çağırmayın. Söz veriyor musunuz?

— Yalnız geleceğim, dedi Malko. Ama bu da başka bir tuzaksa...

— Tuzak yok, diye haykırdı Diana. Ama polis İstemiyorum. Sizi, daha Önce de gittiğimiz motelde bekliyorum. Lankersham Boulevard 6147, 14 numaralı **oda.**

— Hemen geliyorum, dedi Malko ve telefonu kapadı.

Chris ile Milton o akşam Honolulu'ya uçmuşlardı. Frank Danon aracılığıyla başka bir goril bulması mümkündü, ama bu zaman alırdı.

Yatağa geri dönünce Sue'nun ilgisiz gözlerle kendisini süzmekte olduğunu gördü.

— Gitmem gerekiyor," dedi Malko. Önemli bir iş çıktı.

Sue buruk bir gülücükle:

— Bir sevgiliniz olduğunu söylememiştiniz, dedi.

Malko eğilerek genç kızı saçlarından öptü ve:

— Sandığınız gibi değil, dedi. Burada bekleyin, en kısa zamanda döneceğim.

Sue cevap vermeden yan tarafa döndü, ağlıyordu.

Malko kalbi kırık bir sevgili gibi birkaç saniye onu seyretti. Sonra çantasından Chris Jones'un verdiği silahı çıkartarak onu kemerine geçirdi. Kapıyı kapatırken Sue'nun hiç hareketsiz yattığını gördü.

*

Hollywood Freeway, Amerika'nın canı sayılan yük kamyonlarının varlığı dışında ıssız sayılırdı. Malko'nun Lankersham Boulevard'a varması yaklaşık yarım saat sürdü. Uzakta "Ceasar's Paradise" tabelasını gördüğünde, bu garip motelin cenncilen başka her şeye benzediğini düşünüyordu. Rolls'u yarım düzine arabanın bulunduğu motel otoparkına bırakıp dışarı çıkınca, bunaltıcı bir sıcakla karşılaştı.

Motel resepsiyonundan ve uzun koridordan geçerek 14 numaralı odanın önünde durdu. Odadan ne bir ses, ne de ışık sızıyordu. Elini silahın kabzasına koyarak vurdu, ama cevap gelmedi. Kapıyı açmak için uğraştı, ama kapı kapalıydı. Kulağını dayayarak ses olup olmadığını anlamaya çalıştı. Hiçbir şey duyamamıştı. Karmaşık bir ruh haliyle resepsiyona döndü. Resepsiyondaki yaşlı adam Malko'yu görünce şaşırır gibi oldu. Ceasar's Paradise'a pek sık müşteri gelmezdi...

—14 numaralı odada olacağını söyleyen biriyle

randevum vardı, dedi Malko. Ama yukarda kimse yok. Adam tüccarlara özgü bir gülücükle Malko'yu süzerek:

— Evet, bir saat önce kumral bir kadın o odaya çıktı, dedi. Sonra gitmiş olmalı...

— Odayı kiralayabilir miyim?

— Elbette bayım. Eğer yirmi dolar verirsiniz...

Malko bir yüz dolarlık uzatıp:

—Geri dönerse nerede olduğumu kendisine

97

söylersiniz, dedi.

— Tabii, dedi yaşlı adam. Mutlu anlar! Beklerken televizyon izleyebilirsiniz, sizi dinlendirir.

Malko kaygılanmıştı. Kendisini görmekte o kadar aceleci davranan Diana Hogg nereye kaybolmuş olabilirdi?

Malko anahtarı alınca resepsiyon memuru tekrar gazetesine gömüldü. Odaya küf kokusu hakimdi.

Havalandırmayı açan Malko,tuvalete baktıktan sonra yatağa uzandı. Silah hâlâ kemerindeydi. Yatakta bu şekilde yatarken kendisine ancak pencereden ateş edilebilirdi. Önceleri zaman çabuk geçti, ama sonra Malko için dakikalar bitmek tükenmek bilmedi.

Sıkıntısını biraz giderebilmek amacıyla televizyonu açtı ve hiç değişmeyen seks filmini İkinci kez seyretmeye koyuldu.

Otoparka bir araba girmişti, fakat Diana Hogg değildi bu. Havalandırmaya rağmen Malko sıcaktan bunalıyordu. Saat gece yansını gösterdiğinde resepsiyona indi. Yaşlı adam Malko'yu alayla süzerek:

— Kimse sizi aramadı, dedi.

Yeterince beklediğini düşünen Malko Rolls'una geri döndü. Nasıl olsa Diana Hogg Malko'yu nerede bulacağını biliyordu. Geceyi böyle bir motelde geçirmek bir işe yaramazdı. Beverly Hills Hotel'e döndüğünü belirten bir mesaj bıraktıktan sonra, güneye doğru tırmanarak Lankersham Boulevard yolunu tuttu.

Henüz birkaç yüz metre ilerlemişti ki, benzin göstergesinde kırmızı ışık yandı. Bir bu eksikti! Hollywood Freeway'de benzinsiz kalmak tam bir kâbustu. Malko üç benzin istasyonunun önünden geçti, ama üçü de kapalıydı. Sonunda İki mil ötede açık bir benzinci bulabildi. İstasyondaki görevli hiç acele

etmeden Rolls'a yaklaşıarak, UFG 675 numaralı plakayı kontrol ettikten sonra:

98

— Affedersiniz bayım, dedi bugün sadece çift numaralara benzin veriyoruz.

Malko on dolarlık parayı adama uzatarak:

— Yolda kalmak istemiyorum, dedi. On litre doldurun, yeter.

Görevli on doları cebine atarak:

— Pekâlâ! dedi. Kimse olmadığı için şanslı sayılırsınız...

Adam benzin doldururken Malko telefon kulübesine giderek Ceasar's Paradise'ı aradı. Resepsiyon memuru kimsenin onu aramadığını söyleyince kaygılı bir şekilde telefonu kapatarak Rolls'a geri döndü. Benzinci İşini bitirmişti. Betonun üzerindeki koyu renk lekeleri Malko'ya göstererek:

— Arabanız yağ kaçırıyor olmalı, dedi. Dikkatli kullanın. İsterseniz yağı bir kontrol edeyim.

Malko kaputu açtıktan sonra parmağını içerdeki lekelerden birine değdirerek elini geri çekti ve aydınlığa çıkardı. Bir anda, kalbinin duracağını sandı. Bu renk, yağ rengi olamazdı. Daha kırmızı, daha akıcı bir sıvıydı

bu... Kandı...

XI. BÖLÜM

istasyondaki görevli kaputun kapandığını duyunca:

— Her şey yolunda mı? diye sordu.

— Yarın sabah bakacağım, dedi Malko. Teşekkürler.

İki dakika sonra ışıklandırılmış, fakat kapalı olan başka bir benzin istasyonunda durdu. Arabadan çıkarak arkaya doğru yürüdüğünde yere akan kan damlalarını görmekte gecikmedi. Kan bagajdan geliyordu. Bagajı açınca, içine iki büküm yatırılmış çıplak bedeni gördü.

Bir kibrit yakan Malko Diana Hogg'un cansız bedenini tanımakta hiç güçlük çekmedi. Genç kadının kısa bir süre önce öldürüldüğü belliydi, çünkü boğazından kulağına dek açık olan yarada kan henüz pıhtılaşmamıştı. Elleri arkadan bağlıydı ve ağzı açık kalmıştı. Kibrit Malko'nun elini yakarak söndüğünde, genç adam göreceği her şeyi görmüştü...

Midesindeki bulantıya rağmen Diana'nın yanağına dokununca, tenin hâlâ ılık olduğunu anladı. Herhalde

telefon konuşmasından sonra öldürülmüştü. Onu öldürenler Malko'yu gözlüyorlardı. Kendisi motelde beklerken cesedi arabanın bagajına koymuşlardı.

Malko bagajı kapatarak bir an düşündü. Bu cesetle Beverly Hills Hotel'e gidemezdi.

Direksiyona geçerek Hollywood Freeway'de bir süre yol aldıktan sonra Hollywood Bowl'a tırmandı ve 100 .

dolambaçlı küçük sokaklardan geçerek terkedilmiş bir evin önünde arabayı durdurdu, farları söndürdükten sonra dışarı çıkarak bagajı açtı.

Omuzlarından kavradığı cansız bedeni yere kaydırıdıktan sonra onu kuyunun ağzına dek sürükledi. Sonra bagajı kapatarak yeniden Rolls'a bindi. Elleri titriyordu. Tüm benliğini müthiş bir korku sarmıştı, kendisinin uyarıldığını düşünüyordu. O fotoğrafla elinde olmadan Diana Hogg'un ölümüne neden olmuştu. Artık Diana'nın Mandy Brown'un sevgilisi Louis Siegel ile bir kontak kurduğundan emindi. Roy Stockton ile karısının ölümüne ve şantaja neden olan adam da Louis'den başkası değildi.

Hikâyenin devamı Louis Siegel'in bulunduğu Honolulu'da olmalıydı.

Beverly Hills'in bekçisi Malko'yu saygıyla selamladı. Odasına çıkar çıkmaz kapısını kilitledi ve birdenbire Sue'yu düşündü. Ama oda boştu, Sue gitmiş olmalıydı. Kızın sadece adını biliyordu ve onu bir daha asla göremeyecekti... Zaten California'da geçirdiği tatilin de sonuna gelmişti.

— Bu akşam 20.30 uçağıyla Honolulu'ya hareket ediyorsunuz, dedi Frank Danon. Langley yeşil ışık yaktı. Chris İle Milton sizi karşılayacaklar. Dışardaki pırıl pırıl güneşe rağmen Frank Danon'un bürosuna buz gibi bir hava hakimdi. Herald Examiner'ın baş sayfasında Diana Hogg'un cesedini gösteren fotoğraf dört sütunluk bir yer kaplıyordu. Gazeteye göre cinayetin sorumlusu Mafya idi Yine aynı gazetede Diana Hogg'un fahişelik suçundan birkaç kez tutuklandığından ve Nevada polisi tarafından aranılığında söz ediliyordu.

— Louis Siegel kendisine saldırmamızı bekliyor 101

olmalı, dedi Malko.

Frank Danon dudağını bükerek:

— Ama düş kırıklığına uğrayacak, dedi. Chris Jones ile Milton Brabeck güvenliğinizden sorumlu olacaklar. Eğer niyetimiz o adamı öldürmek olsaydı, oraya göndereceğimiz kişi siz olmazdınız. Sizin göreviniz onun elinde bulunan belgeleri ve bu olaydan haberdar olan insanları ele geçirmek...

— Louis'in bu olaydan başkalarına söz ettiğini hiç sanmıyorum, dedi. İş ortaklarının sayısını en aza indirmek için elinden geldiğince uğraşmıştır. Doğrusu Honolulu'da ne yaptığını Öğrenmeyi çok istiyorum.

— Bu konuda biz de hiçbir şey bilmiyoruz, dedi Frank Danon. İyi şanslar size. Ama unutmayın, kanuni yoldan size hiçbir desteğimiz olmayacak. Eğer basın bu İş Öğrenirse, büyük bir skandal patlak verir. Chris Jones ve Milton Brabeck size her an yardıma hazır olacaklar. Tabii, Bay Thorpe'un denetimi altında olmak koşuluyla...

Malko konuyu değiştirerek:

— Orada havalar nasılmış? diye sordu.

— Buradaki gibi, dedi Frank Danon. Rolls'u garajda bırakırsınız, üzerime tehlike almak istemiyorum. Bugün için size bir şoför tuttum. Uçağınızı sakın kaçırmayın. *

**

— Aloha! diye bağırarak Malko'yu karşılayan Chris Jones bir yandan da çiçek tacını prensinin boynundan geçirmeye çalışıyordu. Oahu'ya hoş geldiniz.

Onun tam arkasında duran Milton Brabeck ise gülmekten neredeyse çatlayacaktı.

Oahu, turistlerin en çok rağbet ettikleri adalardan biriydi. Bin altı yüz millik bir alan İçinde irili ufaklı tam yüz yirmi iki ada bulunuyordu. Bunların en büyüğü de Hawaii Adası idi.

102

Malko sevgili koruyucularını arabaya dek izledikten sonra:

— Nereye gidiyoruz? diye sordu.

— Kahala Hilton, dedi Chris Jones. Size çift odalı bir daire ayarladık. Bir odasında biz yatacağız, siz de ötekinde... Odamız Pasifik'i görüyor. Dünyanın en iyi otellerinden biridir. İçinde yunusların bulunduğu bir havuzu bile var.

— Neden özellikle o oteli seçtiniz?

Chris Jones gülerek:

— Size en uygun otelin o olduğunu düşündük, dedi. Honolulu Caddesi'ni izleyerek VVaikiki Meydanı'na geldikten sonra Diamond Head yoluna saptıklarında farlar lüks görünümlü bir mahalleyi aydınlattı.

Görkemli yapıların ve muhteşem villaların arkasında Kahala Hilton yemyeşil binasıyla bir anıt gibi yükseliyordu. Ay ışığı otelin yarım mil ötesindeki yalıyan aydınlatmıştı. Malko ciğerlerini temiz deniz havasıyla doldurduktan sonra odasına girdi. Goriller otele varır varmaz hemen bara İnmişlerdi. Malko da aşağı İnerek onları buldu. Bir votka ısmarladıktan sonra:

— Geldiğinizden beri neler bulabildiniz? diye sordu.

— Çok şey, dedi Chris Jones. Burada Louis Siegel'i tanımayan yok. Hawaii Kai'de nefis bir evi var. İçindeki alarm sistemiyle villa Waikiki Komiserliği'ne bağlı durumda...

— Hepsi bu kadar mı?

— Evet.

— Ya Mandy Brown?

— Oda Louis ile birlikte oturuyor. Ama her gün otele gelerek denize giriyor. Siz de göreceksiniz ya, nefis bir yaratık! Tam bir yosma! *

103

Genç kadın, şezlongun üstünde kalçalarını bir o yana bir bu yana çevirerek oturuyordu. Bikinisiyle aynı renkte olan saçları Pasifik'ten esen tatlı rüzgârla dalgalanıyordu. Bakışları kelebek biçimli siyah camlı gözlüğünün ardına gizlenmişti,

Malko gözlerini Mandy Brown'dan ayırınca, bu kez genç kadının yanındaki et yığınları dikkatini çekti. Bembeyaz pantolon ve gömlek giymiş dört adam, kalın bıyıkları düz saçları ve siyah gözlükleriyle farkedilmeyecek gibi değildi. Malko Mandy Brown'u koruyun bu dörtlü gruptaki adamlardan en az birinin, Plato's Retreat'te kendisini boğmaya çalışanlardan biri olduğundan emindi.

Chris Jones Malko'ya eğilerek:

— Gördünüz değil mi? diye bağırdı. Oradalar...

Malko ile gorilleri Kahala Hilton'un havuzu yanında güneşlenen turist grubunun içindeydiler ve havuzdaki yunuslar da yetiştiricilerinin gözetimi altında son

numaralarını yapıyorlardı. Chris Jones Malko'nun kulağına:

— Mandy Brown yunuslara hayran... diye fısıldadı.

Her gün onları seyretmeye geliyor.

Mandy Brown sanki Chris Jones'un söylediklerini duymuş gibi koruyucularıyla havuzun kenarına gelerek yunuslara yem atan adamı seyretmeye koyuldu. Beşi de heykel gibi hareketsiz duruyorlardı.

Bu görüntü Malko'nun komiğine gitti. Dört dağ gibi herifin arasında, ince yapılı ve yarı çıplak bir kız.

Mandy Brown yunusları birkaç dakika daha seyrettikten sonra Malko'nun önünden geçerek kumsala doğru uzaklaştı.

— İşte! diye bağırdı Millon Brabeck. Her gün aynı nakarat. Yarına kadar onu göremeyeceksiniz. Louis'nin villasından sadece buraya gelmek için çıkabiliyor. Sanki 104

kadın bir tabu...

— Başka bir şey öğrenemediniz mi? diye sordu Malko.

— Sadece dedikodular, dedi Milton Brabeck. Louis onun için deli oluyor. Bir kaplan gibi kıskanıyor kadını. Kahala'da lüks butikler var. Hemen her gün Mandy için alışveriş yapıyorlar. Ama genç kadın asla tek başına dolaşmıyor.

Malko düşünmeye koyuldu. Louis Siegel gizlenmeye gerek görmüyordu. Kendisini boğmaya çalışan adamlar da öyle... Ama Malko'yu burada görecekları hiç akıllarından geçmemişti herhalde. Louis fotoğraf hikâyesini öğrendiği İçin Diana Hogg'u Öldürmüştü. CIA'nın peşini bırakmayacağını bildiğine göre, fotokopileri saklamakla kaderini neden zorluyordu hâlâ? *

**

Kahala Hilton'un büyük yemek salonu bir renk cümbüşü İçindeki turistlerin çıkardıkları gürültüyle dayanılacak gibi değildi. Tuz ve tereyağı dışında Malko masadaki hiçbir şeyi yiyememiş, gorillerin ısrarıyla sekiz kişilik masada bir sandalyenin ucuna ilişerek Hawaülilerin folklor gösterisini İzlemek zorunda kalmıştı.

Birden, masaların arasında ilerleyen kocaman bîr gölgenin kendilerine doğru yaklaşmakta olduğunu gördü. Mandy Brown'un gorillerinden biriydi bu. Malko, Chris Jones'u dirseğiyle dürterek:

— Bak! dedi.

Chris Jones içgüdüsel olarak "357 Magnum" unu kemerinden çıkartarak peçetesinin altına koydu.

Adam tam karşılarında durdu, cebinden çıkardığı zarfı hiç konuşmadan Malko'nun önüne koydu ve uzaklaştı. Zarfı açan Malko bir kartvizitin üzerine yazılmış İki cümle farkettil:

"Bay Siegel yarın sabah saat on birde sizi kabul
105

edecektir. Sizi otelinizden alması için bir araba gönderecektir."

Malko yanılmadığından emin olmak İçin bu kısa mesajı üç kez okudu. Louis Sİeget atağı geçmişti. Buluşmaları çok ilginç olacağı benzerdi.

Chris Jones çapkınca gülerek:

— Haber kızzan mı? diye sordu.

— Hayır, dedi Malko. Louis'den. Beni görmek istiyormuş.

Chris Jones şaşırarak:

— Dalga mı geçiyorsunuz? diye bağırdı.

Chris Jones Malko'nun uzattığı zarfı açtıktan sonra başını kaldırarak:

— Sizin yerinizde olsam, yarın kurşun geçirmez çelik bir yelek giyerdim, dedi.

— Gerek yok, dedi Malko. Beyefendinin savaşı şimdiden başlatacağını hiç sanmıyorum. Tersine...

Herhangi bir şey olursa nerede olduğumu biliyorsunuz, intikamımı alırsınız.

Malko bunları söyledikten sonra uzaklaşmakta olan i r i gölgeyi bir süre daha izledi. Roy Stockton'un katillerinden biriyle karşı karşıya olduğundan emindi **artık...**

X I I . B Ö L Ü M

Louis Siegel sağ elini öne uzatarak parmaklarına baktı. Hâlâ titriyorlardı. Saat on bir olduğuna göre misafiri az sonra gelirdi. Onun yanında Mandy'den kesinlikle söz etmemesi gerekiyordu. Ropdöşambrının kuşağını sıktıktan sonra, salonu ikiye bölen bara doğru ilerledi. Votka şişesi tezgâhın üstünde duruyordu. Sabah gözünü açtığından bu yana i k i kadeh votka içmişti.

Bardağı tekrar yansına kadar doldurarak buz bile ekmeden bir dikişte b i t i r d i . Alkol boğazını yakmakla

kalmıyor, baş ağrılarını da artırıyordu. Louis yorgun bedenini koltuklardan birine bırakarak gözlerini kapadı ve votkanın etkisini göstermesi için bir süre bekledi. Gözlerini tekrar açtığında, barın aynasına yansıyan çökmüş yüz ifadesi dikkatini çekti.

Louis elli altı yaşında olmasına rağmen çok daha yaşlı gösteriyordu. Belki de bunun nedeni, dudaklarının iki yanında uzanan kırışıklıklardı. Sürekli boyadığı için saçlarına koyu siyah bir renk hakimdi. Ameliyattan sonra çenesinin altındaki sarkık et katları da yok olmuştu. Günde bir tüp krem sayesinde cildinin yıpranmışlığını kapatabiliyordu. Bir tek siyah gözleri değişmemişti. Genç olduğu zamanlarda da gözlerinde bu pırıltılı ifade vardı. Bundan çeyrek yüzyıl önce gözlerindeki bu ışık rakiplerini az etkilememişti, özellikle de onları öldürmeye hazırlanırken...

Elleriyle çok insan öldürmüştü, ama ne aşırı bir

107 heyecan ne de zevk duymuştu onları öldürürken...

Başkalarına acı çektirmekten hoşlanan bir sadist değildi, sadece canlı kalabilmek için uğraş veren acımasız biriydi. Kısacası duygudan yoksun bir hayvan... Brooklyn'in en katı köşelerinde yetişmiş ve ününü de kendi koyduğu kurallar sayesinde kazanmıştı. Oysa şimdi yaşlanmıştı. Alkolün etkisiyle beyni bile çalışamaz hale gelmişti. Çok tehlikeli bir işe girdiğini biliyordu, ama bu savaşı mutlaka kazanmalıydı. Mandy Brovvn'u kazandığı gibi... O kadın için deli oluyordu. Mandy'nin esnek bedenine baktığı zaman iradesinin eridiğini hissediyordu. Saatlerce seyredebilirdi onu. Mandy'ye elbise almak ise başlı başına bir zevkti. Ama onun kalpsiz ve İncelikten yoksun bir orospu olduğunu da çok iyi biliyordu.

Ne farkederci ki? Nasılsa Mandy'nin sahibiydi.

Sahibi olduğunu ona gösteriyor, genç kadın da bunu kabulleniyordu. Koruyucular, Mandy'nin Louis Siegel'e ait olduğunu herkese göstermek için kiralanmış adamlardı.

Mandy'nin ise kafasını kurcalayan tek sorun zamanı geldiğinde Louis'den nasıl kurtulacağıydı. Kendi kanatlarıyla uçabilecek gücü bulduğunda, bunu Louis'ye nasıl anlatacaktı? Mandy'nin kesinlikle emin olduğu bir tek şey vardı: İstenmediğini anladığı anda, Mandy'yi

öldürürdü.

Siyah araba, arkaya uzanan kuyruğuyla en az on metre boyunda gösteriyordu. Siyah camlı pencerelerden arabanın içini görmek mümkün değildi. Otomobilin üstünde sayısız anten vardı. Malko Kahala Hilton'un kapısına çıktığında, boğucu sıcak yüzüne bir şamar gibi çarptı. Az sonra arabadan çıkan bastonlu topal şoför arka kapıyı açtı ve:

108

— Bay Siegel sizi bekliyor, dedi. Buyrun!

Malko arabaya biraz kaygıyla yerleşti. Bir işe yaramayacağını düşünerek yanına silah almamıştı, ama şimdi pişmanlık duyuyordu.

Arabanın içi buz gibiydi. Havalandırma sonuna dek açılmış olmalıydı.

Malko bir anda yanlışı arabaya bindiğini sandı. Arka koltuğun sol köşesinde koyu renkli teni, kıvrıkcık saçları ve dolgun göğüsleriyle nefis bir yaratık oturuyordu. Giydiği mini etek kalçalarının hemen altında son buluyordu. Gülümseyerek Malko'ya baktıktan sonra sağ elini öne uzatarak:

— Günaydın, dedi. Bay Siegel ile çalışıyorum. Yol boyunca size eşlik etmemi söyledi. Adım Susie.

Malko kendini kaybedeceğini zannetti. Arka koltuğun önündeki küçük sehpa içki kadehiyle bir şişe şampanya vardı. Susie eğilerek şişenin kapağını açtı, sonra Malko'ya fikrini bile sormadan bardakları şampanyayla doldurdu. Şoförle aralarında bulunan buzlu cam yukarı kalkınca, ikisi arkada tek başlarına kaldılar. Susie, Dom Perignon kadehini kaldırarak Malko'ya:

— Welcome to Honolulu! dedi. Bay Siegel'in villasına yaklaşık yarım saatlik bir yolumuz var. Rahatınıza bakın, lütfen...

Malko ayaklarını öne uzattı. Şampanya etkisini göstermeye başlamıştı. Eh! Bu bronzlaşmış baldırları seyretmek de hoşuna gitmiyor değildi hani! Dom Perignon'u bir dikişte içtikten sonra sağ tarata Pasifik üzerinde sörf yapanları ve uzayıp giden kumsalı seyretmeye koyuldu. Nereden geldiği bilinmeyen hafif bir müzik arabanın içini doldurmuştu.

— Biraz televizyon izlemek ister misiniz? diye sordu Susie. Video var, Bay Siegel araba yolculuklarından çok

sıkılır da...

109

Susie sehpanın üzerindeki düğmelerden birine basınca, arabanın içindeki tablolarından biri kayarak, küçük televizyon ekranını ortaya çıkardı.

Bulanık görüntü netleşince, Malko ekrandaki sevişme sahnesini görmekte gecikmedi. Arabanın içini bir sessizlik kaplamıştı. Belli ki Louis Siegel Malko'yu etkilemeye çalışıyordu. Az sonra ellerini Malko'nun baldırlarına bastırarak hafif hafif okşamaya başlayan Susie:

— Bu fikri Bay Siegel ortaya attı, dedi. Kendisi sinemayla da yakından i l g i l i d i r .

Araba yavaşlamıştı. Malko parmaklıklarla çevrelenmiş villayı farkettiler. Demir kapı kendiliğinden açıldı ve tropikal ormanların havasını veren yemyeşil bir bahçeye girdiler ve biraz ilerde Beyaz Saray'ı andıran muhteşem bir yapının Önünde durdular.

Topal şoför tekrar dışarı çıkarak kapıyı açtığı anda Susie kırmızı ojeli elini Malko'ya uzatarak:

— Geldiğimize sevindik, dedi.

Malko İner İnmez araba yeniden hareket etmişti. Gözlerini çimenliğe çeviren Malko, merdivenlerin başında beyazlara bürünmüş adamları görünce, hafif bir hoşnutsuzluk duydu. Havuzdaki Meksikalılar Mandy Brown'un koruyucularıydı...

Merdivenlere yaklaştığında adamlardan b i r i bir adım öne çıkarak:

— Arama yapmam gerekiyor, dedi. Emirler böyle...

Malko karşı koymasının bir işe yaramayacağını biliyordu. İki adam onu aradıktan sonra içeri girmesi için işaret ettiler. Pembe mermerle kaplı kocaman bir hole girmişlerdi. Malko Louis Siegelin evinde tuvalet kâğıtlarının bile mermerden olduğunu düşünüyordu. Katillerden biri kapılardan birine yaklaşarak hafifçe vurunca kırmızı bir ışık yanmıştı. Geri dönen goril ilgisiz ses tonuyla:

l l ü

— Bay Siegel sizi kabul etmeye hazır, dedi.

Malko beyaz halıyla kaplanmış büyük büroya girince, duvardaki değerli tablolar dikkatini çekti. Beyaz pantolonlu biri kendisine doğru yaklaşıyordu. Malko onu daha önce fotoğrafta görmüş olmasına

rağmen yine de şaşırmıştı. Louis Siegel'i daha ufak tefek ve dikkat çekmeyen bir adam olarak hayal etmişti. Adamın tıraşlı cildine mavimtrak bir renk hakimdi. Gömleğinin her tarafından siyah kıllar gözüktüyordu, ilerlemiş yaşına rağmen saçında bir tek beyaz tel bile yoktu. Gülümsediğinde, adamın beyaz dişleri güneş ışıklarını yansıtıyormuş gibi geldi Malko'ya. El sıkışı oldukça sıcaktı.

— Welcome to Honululu! dedi Louis Siegel. Sizi buralara kadar yordüğüm İçin özür dilerim.

Üzerinde meyvesuyu ve iki bardağın bulunduğu alçak masanın karşısındaki bej renkli kanepeye yerleştiler. Louis bardakları doldurduktan sonra bir yudum alarak:

— Bay Linge, sizi buraya neden çağırdığım hakkında bir fikriniz var mı? diye sordu.

— Hayır, dedi Malko tüm ciddiyetiyle.

Louis hafifçe gülümseyerek:

— Bu ana dek sizi bir dost olarak kabul ettiğimi siz de onaylarsınız... dedi.

— Evet, bu doğru, dedi Malko.

— Güzel.

Louis bir Rothmans yakarak, kelimelerin üstüne basa basa:

— Bay Linge, size anlatacaklarım çok önemli, dedi. Odada mikrofon olmadığı için rahatça konuşabiliriz. Sözlerime başlamadan önce bana sormak istediğiniz bir şey var mı?

Malko bir an tereddüt ettikten sonra:

— O hırsızlık ve şantaj olayını sizin düzenlediğinizi **m**

sormak, sanırım çok aptalca olur, dedi. Trajik sonuçlarına rağmen.

— Hayır, Bay Linge. Aptalca bir soru değil. Her şeyi organize eden bendim. Aylar boyunca üzerinde çalıştığım bir projeydi bu. Sonuca ulaşacağımı ummuştum. Sizin İzimi bulmanıza doğrusu çok şaşırdım. Oysa her şeyi hesaba kattığımı sanıyordum... Malko sırrını açıklamamayı tercih etti. C I A ' y ı kendi toprakları üzerinde uğraştıran adam, yumuşak ses tonuyla konuşmaya devam ediyordu:

— Bay Linge, dedi. Sizin kim olduğunuzu bilmiyorum. Zaten bu beni ilgilendirmiyor. Ama kimin

için çalıştığınızı biliyorum.

— Kim için? diye sormaktan kendini alamadı Malko.

Louis'nin bakışları donuklaşmıştı.

— Namussuz insanlar için, dedi.

Bu o kadar beklenmedik bir tepkiydi ki, Malko cevap vermeden kalakaldı. Amerikalı ise işaret - parmağını öne uzatarak Malko'ya doğru eğildi ve:

— Bir alışveriş yaptık, dedi. Ben şerefli bir adamım.

Eğer bir söz verirsem, onu mutlaka yerine getiririm. Beş milyon doları alınca, kâğıtları size iade ettim. Doğru değil mi?

— Doğru, dedi Malko. Ama...

Louis onun sözünü keserek:

— Beni rahat bırakmaları gerekiyordu, Bay Linge, dedi. Paramı almıştım. Onlar da belgeleri ele geçirdiklerine göre, artık her istediklerini yapabilirlerdi. Benim adıma daha önce hiç duymadıklarını biliyorum, öncelikle Bay Linge, ben iyi bir Amerikan vatandaşım. Ülkeme hiçbir zaman ihanet etmedim, bunu düşünmedim bile... O "Küçük memurlar"ın elimde bulunan bilgiler için bana beş milyonu vermeyeceklerini mi sanıyordunuz? Üstelesem, on milyonu bile gözden çıkarırlardı.

112 -

Şaşkınlığı dolayısıyla Malko söyleyecek söz bulamadı.

Louis ise bu uzun konuşmadan yorulmuş olacak ki, derin bir nefes aldı.

— Oldukça üzücü bir cinayet olayı var, dedi Malko.

Bay ve Bayan Stockton...

— Ne saçma! diye bağırdı Louis. Her gün yüzlerce insan ölüyor. Üstelik onların ölümü benim güvenliğim için gerekliydi.

— Şirket görevlileri bu cinayeti hiç de olumlu karşılamadılar, dedi Malko. Belgelerin fotokopisinin elinizde bulunmasından da büyük üzüntü duydular. Söz konusu harekât da bu durumda durduruldu.

— Elbette fotokopiler elimin altında olacaktı, dedi Louis. Dostlarınızın namussuz insanlar olduklarını daha önce de söyledim, Bay Linge. Fotokopiler olmasa ne yapardım? Çoktan buraya gelmişler ve beni temizlemişlerdi...

Louis bunları söyledikten sonra alnında biriken ter taneciklerini silerek meyvesuyunu bir dikişte b i t i r d i .

Malko Amerikalının konuşmayı nereye vardırarak İstedğini anlamıştı. Louis:

— Beni köşeye sıkıştırmak için çok uğraştılar, diye konuşmasını sürdürdü. O aptal kız ölümünü kendi hazırladı. Fotoğrafı elinde bulundurduğundan haberimiz yoktu. Mandy'ye telefon ederek durumu bildirmiş...

— Onu siz öldürdünüz, dedi Malko. Beni öldürtmeye çalışan da sizdiniz.

— Elbette! dedi Louis. Başka seçeneğim yoktu k i ! Barış yanlısı bir adamım ben. Honolulu'ya gelmekle ne büyük bir tehlikeye girdiğinizin farkında mısınız? istesem, buraya ayak bastığınız gün öldürtebilirdim sizi. Ama akıllı birine benzediğiniz i ç i n . . .

Malko gülümsemekten alamadı kendini.

— Cıddı olalım, dedi. Kimin adına çalıştığımı

113

biliyorsunuz. Beni öldürseniz bile peşinizi bırakmayacaklardır. Üstelik, bu olayı bilen sadece ben değilim. Bu villadan çıkamasam bile...

Louis bulanık yüz ifadesiyle tekrar söz alarak:

— Bay Linge, size karşı kin duymuyorum, dedi.

Benim davetlimsınız. Hükümet görevlilerinin bu işten haberdar olduklarını sayenizde ben de Öğrenmiş bulunuyorum. Bİlmeseler bile sizinle yapacağımız konuşmadan sonra zaten öğreneceklerdi.

Malko söyleyecek söz bulamadı. Louis'nin Öne uzanmış parmağı kendisini suçluyordu. Amerikalı adamın gözleri kan çanağına dönmeye başlamıştı.

— Hükümete karşı neden Öyle bir oyun oynadığımı biliyor musunuz? diye sordu Louis.

— Hayır, dedi Malko.

— Bu herifler beni ve ortaklarımı tam altı milyon zarara soktular. Yaptıkları kısıtlama yüzünden benzin bulunamıyor. Halbuki biz onlara benzin olduğunu söyledik, ama dinlemediler.

"Haklılar" diye düşündü Malko. Las Vegas'ın bütün gazinoları Nevada'da petrolün gürül gürül aktığını anlatmak için kamuoyu yaratmaya çalışıyorlardı, ama pompalar kupkuruydu.

— Benzin yokluğunun sorumlusu hükümet değil ki, dedi Malko. Araplardan söz edildiğini duymadınız mı

hiç?

— Arapların canı cehenneme! diye bağırdı Louis.

Hayatımızı kazanmamızı engelleyen, o hükümetten başkası değil...

Louis oldukça öfkelenmişti. Ananas suyunu bir dikişte içtikten sonra mendiliyle alnını sildi. Malko onun hareketlerini incelerken, bu garip konuşmadaki komedi ve gerçeklik öğelerini düşünerek, adamın nereye varmak istediğini anlamaya çalışıyordu.

— Bay Siegel, dedi. Diana Hogg'u öldürtmeniz 114'

aptalca bir girişimdi. Fotoğrafın bende olduğunu ve er geç sizi bulacağımızı biliyordunuz. İzlediğimiz belirli yollar var. Birlikte çalıştığım insanlar da size kadar ulaşmayı gerçekten istiyorlardı. Ne pahasına olursa **olsun...**

— O ölüm olayının bu namussuz herifleri durdurmayacağını ben de biliyordum, dedi Louis. Ama benim ne denli ciddi olduğumu anlayarak kendiliklerinden vazgeçeceklerini sanıyordum. İyi bir adama benziyorsunuz, o aptallarla birlikte olacağınıza benimle çalışsanız...

Malko gülerek:

— Sorun o değil, dedi. Beni görmek istediniz, ben de geldim. Birlikte çalıştığım adamlara iletmek istediğiniz mesaj nedir?

Amerikalının gözlerine hakim olan vahşi ifadeyi görmemek mümkün değildi. Avını yakalamaya hazır bir kartal gibi başını öne uzatarak:

— Çok basit bir mesaj: Geri çekilin! dedi.

Malko, Frank Thorpe'a "Geri çekilin" diyebileceğini düşünemiyordu. Aslında bu tür bir cevapla karşılaşacağını da tahmin etmişti.

— Yani? diye sordu.

— Çok basit, dedi Louis. Bu adamlar istedikleri zaman beynime bir kurşun sıkabilirler. Ama bu hareketleri hiçbir sonuç vermez. Çünkü beni öldürdükleri anda, belgelerin fotokopileri New York Times, Washington Post ya da Los Angeles Times'da basılacağı gibi, Washington'daki Rus Elçiliği'ne de iletilecektir. Odaya bir sessizlik çökmüştü. Dışardan yalıyara vuran dalgaların tatlı sesi geliyordu. Gökyüzü bulutlarla kaplı olmasına rağmen, dayanılmaz bir sıcak vardı.

— Anlıyorum, dedi Malko. Peşinizi bırakırlarsa, hiçbir şey yapmayacaksınız.

— Evet, dedi Louis. Adamlarınızdan hiçbirini
115

görmek islemiyorum. Ama siz sevimli bir adama
benziyorsunuz, dilediğiniz zaman beni ziyarete gelebilirsiniz.
Louis sözlerini burada kesmek zorunda kaldı, çünkü
kapı açılmıştı.

— Kimsenin beni rahatsız etmemesini... derken
Louis kıpkırmızı kesiliverdi.

Çıplak omuzlarına düşen siyah uzun saçları, düz
karnını açıkta bırakan minicik bikinisi ve bronzlaşmış
göğüsleriyle kapının önünde duran kadın, Mandy'den
başkası değildi. Mandy salonun ortasına doğru
ilerlerken, Malko Louis'nin gözlerindeki öfke pırıltılarını
görmekte gecikmedi.

— Aman Tanrım, Mandy! diye bağırdı. Yalnız
olmadığımı görmüyor musun?

Mandy Brown onların bir metre kadar ötelerinde
durarak yumuşak bir ses tonuyla:

— Sevgilim, alışverişe gideceğim, dedi. Sadece biraz
para İstiyorum. Ne konuştuğunuzu dinlemeyeceğime
söz veriyorum.

— Önemli olan o değil, dedi Louis. Çırılçıplak
olduğunun farkında değil misin?

— Oh!

Mandy çıplak göğüslerine sanki başkasının bedenine
aitmiş gibi bakarak, ani bir hareketle İlerledi ve
dudaklarını Louis'nin öfkeden titreyen dudaklarına
değdirdikten sonra:

— Bağışla sevgilim, dedi. Ama beyefendinin bir şok
geçirdiğini hiç sanmıyorum. Bilmiyor musun, bu tip
şeyler şimdi her yerde yapılıyor.

Louis cebinden çıkardığı yüz dolarlık para destesini
Mandy'nin uzun tırnaklı eline sıkıştırdıktan sonra:

— Gidebilirsin, dedi. Dışarı çıkarken üstüne bir
şeyler geçirmeyi unutma! Bir yosma değilsin.

— Peki canım, dedi Mandy. Görüşmek üzere...

Kapıya doğru ilerlerken kalçalarını sallamaya büyük
özen göstermişti. Elini kapının tokmağına değdirdiğinde
başım çevirerek biraz daha sert bir ses tonuyla:

— Arada bir böyle insanlar davet etsen hiç fena
olmaz, dedi. Hiç konuşmayan o adamların yanında çok
sıkılıyorum. Canım hayvan görmek istediği zaman
hayvanat bahçesine gitmeyi tercih ederim. Bir hapis

yaşamı sürmekten bıktım artık. Arkadaşın sempatik birine benziyor...

Malko Louis Siegel'in ayağa kalkarak genç kadını boğazlayacağını sandı. Malko bu sahneyi beynine kaydetti. Mandy içerde kimin olduğunu çok iyi biliyordu, para bir bahaneydi. Malko'nun henüz bilmediği bir nedenden dolayı genç kadın onu daha yakından görmek istemişti.

— Size ne söyledığımı duydunuz, dedi Louis.

Hükümetteki dostlarınıza peşimi bırakmalarını söyleyin.

O zaman ben de onlara barış bayrağını kaldırıyorum.

— Ya fotokopiler? diye sordu Malko.

— O fotokopileri kullanmayacağıma dair size söz veriyorum, dedi Louis. Şeref sözü...

Louis ayağa kalkınca, Malko da kalkmak zorunda kaldı. Konuşma sona ermişti.

Louis, Malko'yu çimenliğe kadar geçirdi. Araba bekliyordu, ama goriller yok olmuştu. Herhalde Mandy ile gitmişlerdi. Siegel Malko'nun elini hararetle sıkarak göz karptı ve;

— Yanılmıyorsam Glomar Explorer Maui'de demirlemiş, dedi. Onu İlk kez orada görmüş ve o parlak fikri de bu sayede bulmuştum. Teklifimi düşünün Bay Linge, diğerleri gibi aptal olmadığınız belli. Bu ülkede size iyi bir gelecek sağlayabilirim. Amerikalısınız, değil mi?

— Hayır, Avusturyalıyım, dedi Malko.

— Hiç önemi yok. Irkçı bir adam değilim. Hepimiz
117

buralara Avrupa'dan geldik. Haydi, hoşça kalın!.. Arabanın kapısını Louis Siegel kendisi kapadı. Şoför bu kez daha hızlı sürüyordu. Louis Siegel ne kadar güçlü olduğunu açıkça göstermişti. Malko o kısa mesajı CIA'ya göndermenin ne denli komik olacağını düşünüyordu: "Geri çekilin". Son bir kez dönüp geriye baktığında muhteşem beyaz binanın tropikal yeşillikler arasında kaybolduğunu gördü.

Frank Thorpe çok sevinecekti!..

118

XIII. BÖLÜM

Salonun büyük kanepesinde oturan DOD başkanı Frank Danon bardağındaki buzlan çevirmekle meşguldü. Frank Thorpe ise Washington'dan gelmek için

yaptığı on saatlik uçak yolculuğundan sonra oldukça yorgun gözüküyordu.

Her İkisi de Malko'nun Louis Siegel ile yaptığı konuşma üzerine, bir saat önce Oahu'ya gelmişlerdi. Malko gangsterle yaptığı görüşmeyi en ufak ayrıntısına kadar anlatmıştı. CIA'nın üst yöneticileri sinirli gözüküyorlardı. Sonunda Frank Thorpe Malko'nun tam karşısında durarak soğuk bir ses tonuyla: — Glomar Explorer'ı hurdaya çıkarmak veya turistlerin ziyaretine açmaktan başka seçeneğimiz yok, dedi.

Bu sözlerden sonra salona yeni bir sessizlik çöktü. Glomar Explorer Maui Adası'nda beklemeye devam ediyordu ve adalı gazeteciler de meraklarını gidermek için soru sormaya başlamışlardı. Glomar Explorer sonsuza dek orada kalamazdı.

Yedi yüz milyon dolarlık bir girişim, Louis Siegel yüzünden durdurulmaya mahkûmdu. Malko gangsterle yaptığı görüşmeden beri sorunu kafasında evirip çeviriyor ve pek çok noktadan rahatsız oluyordu.

— Siegel'e neden güvenmiyoruz? diye soruverdi. Tahmininizce Matador harekâtı kaç gün sürer?

119

— On beş gün kadar, diye yanıtladı Frank Thorpe.

— Harekâttan sonra olay öğrenilse bile o kadar zararlı olacağını sanmıyorum, dedi Malko. Sovyet denizaltısını ele geçirirseniz. Amerikan karasularında olduğu müddetçe kimse onu elinizden alamaz. Tersine, bu olay sizin için iyi bir reklam bile olabilir, Siegel kendinden çok emin, ama aynı zamanda korkuyor da... İstese Sovyetlere kolaylıkla bilgi vereceğini söyledi.

Ama her şeyden önce iyi bir Amerikan vatandaşıymış. Frank Thorpe Malko'ya gülerek baktıktan sonra:

— Sevgili Malko, bilmenizi istediğim şeyler var, dedi. Bir kere tek neden Ruslar değil. Biliyorsunuz, o belgeler Glomar Explorer'ın yapımında izlenen teknik metotların hükümete bildirilmesiyle Şirkel'in beyaz Saray'dan kazandığı ayrıcalıkları içeriyordu. Bu bilgi Washington Post'un eline geçtiği takdirde olacakları bir düşünün.

— Anlıyorum, dedi Malko. Ama bu riski zaten göze almıştınız. Harekâtı durdurmak yerine bunu yeğlemez misiniz?

— Belki, dedi Frank Thorpe. Ama her şey bu kadarla bitmiyor ki . . . İzin verirseniz size göstermek istediğim bir fotoğraf var.

Frank Thorpe belgelerin saklı olduğu dosyadan teleobjektifle çekildiği belli olan siyah-beyaz bir fotoğraf çıkardı. Louis Siegel'in villasının terasında çekilmiş bir fotoğrafı bu. Gangsterin üstünde alacalı bulacalı gömleği, diğer i k i adamın üstünde de kravatlı takım elbiseler vardı.

— Bu fotoğraf FBI ajanları tarafından üç gün önce çekildi, dedi Frank Thorpe. O i k i adamın kişilikleri çok ilgimizi çekti?

— Kimmiş onlar? diye sordu Malko.

120

— San Francisco'daki Sovyet Konsolosluğu'nun iki elemanı. İçlerinden biri uzun süredir varlığından haberdar olduğumuz bir KGB ajanı. Honolulu'ya tatil yapmak için geldiklerini söylüyorlar, ama gelir gelmez ilk işleri Louis Siegel'i görmek olmuş. Bu rastlantıyı ilginç bulmuyor musunuz?

— Çok ilginç, dedi Malko öfkelenerek.

— Louis'nin akıllı uslu olacağına hiç ihtimal vermiyorum. Aksine, Ruslardan yararlanmak için elinden geleni yapacaktır.

— Ruslarla daha önce de İşbirliği yapmış mı?

— Sanmıyorum.

Bu durumda Siegel'i devre dışında bırakmaktan başka çareleri yoktu. Malko soruna bir çözüm bulmak için tüm beynini çalıştırıyor, ama kesinlikle bir sonuç çıkaramıyordu.

— Louis kesin konuştu, dedi Malko. Eğer ona bir şey olursa belgeler halkın gözleri önüne serilecek. Fotokopilerin onda olduğundan eminim.

— Onları Mafya avukatlarından birine vermiştir, dedi Frank Thorpe. Kime verdiğini Öğrenmeliyiz. Ama bu insanlar konuşmayı pek sevmezler. Zarfın içinde ne olduğunu bile bilmezler, çünkü açıp da bakmayı göze alamazlar.

— Yani bir Mafya avukatının Şirket'ten korktuğu için bu olaya karışamayacağım mı söylemek istiyorsunuz? diye sordu Malko.

— Bilmiyorum, ama ülkenin güvenliğiyle ilgili bir sorunda bir Mafya avukatının Şirket'e başkaldırması

biraz cesaret ister. Böyle bir girişimde bulundukları takdirde onların başına pek çok dert açabiliriz. Yalnız Louis'nin o belgeleri kime emanet ettiğini bilmiyoruz. Tekrar başlangıç noktasına dönmüşlerdi. Malko'nun kafasını bulandıran pek çok nokta vardı.

121

— Louis'nin davranışına bir anlam veremiyorum, dedi. İki olasılık olduğunu o da biliyor. Ya Matador projesini tamamiyle İşlemez hale getireceksiniz, ya da güveniyor pozu takınarak onu sürekli izleyeceksiniz. Her iki durumda da zamanı geldiğinde onu köşeye sıkıştıracağınızı biliyor olmalı. Aptal biri değil, Stocktonların intikamını almak istediğinizin de farkında. Öyleyse bizim bilmediğimiz başka bir tasarısı var. Belki de Hawaii'de geçirdiği tatile bağlı bu. Louis zaman kazandıktan sonra bu kez köşeye sıkıştırılan siz olabilirsiniz. Aldığı beş milyon dolar bir yerde mutlaka onun işine yaramalı. Hawaii'de hangi nedenle bulunduğunu öğrenmeliyiz.

Frank Thorpe hoşnutsuz bir gülücükle:

— Çok haklısınız, dedi. Ama şu anda elimiz kolumuz bağlı durumdayız. Onu gözlemeye devam edersek, belgeleri halka sunması içlen bile değil...

"— Louis beni çok sevimli buldu. Hatta onunla birlikte çatışmamı bite teklif elti. Yani onu ikinci kez görme hakkım var.

Bu sözlerle odaya çöken sessizlikten Malko çok ileri gittiğini anladı.

— Ne olursa olsun sizin emrinizdeyim, diye ekledi.

Eğer bana ihtiyacınız kalmadıysa, buradan Los Angeles'a her gün uçak var. Oradan Avrupa'ya geçmem bir sorun değil.

— Sonrası İçin bir planınız var mı? diye sordu Frank Thorpe.

Malko başını sallayarak:

— Hayır, ya sizin? diye sordu.

— Hayır, dedi Amerikalı. Ne önerirsiniz? Louis ile çalışırsanız sırlarını size açıklayacağını mı zannediyorsunuz? Çok safsınız, Bay Linge.

Malko cevap vermedi. Louis'nin siyah gözlerini görür gibi olmuştu. Frank haklıydı.

122

— işte! dedi Frank. Gırtlığımıza dek batağa

saplanmış durumdayız. Bir saat sonraki uçakla Washington'a dönüyorum. Siz de aynı uçakla dönebilirsiniz, Bay Linge.

Malko bir an gözlerini kapatarak Louis'yi düşündü. Sonra aniden beyninde bir ışık yandı.

— Belki de bir yol var, dedi. Truva atından söz edildiğini duydunuz mu hiç?

Frank Danon anlamamış gibi gözlerini kocaman açmıştı.

— Truva atının bu olayla ne ilgisi var? diye sordu Frank Thorpe.

Malko gülerek:

— Truva atının tarihte pek çok yararları olmuştur, dedi. Sadece atı bulmak yeterli...

— Siz bulabildiniz mi?

— Belki, dedi Malko. Üç kişinin hayatına mal olan baş döndürücü bir yaratık: Mandy Brown.

Frank Thorpe hafifçe irkilerek:

— O... o...dedi.

"Orospu" diye tamamlayacaktı, ama dilİ varmadı.

Malko gülerek:

— Sevgili Frank, Louis'yi hareketsiz kılmak istiyorsak, tek şansımız Mandy Brown. Kaderi bir kez zorlamakla pek bir şey kaybedeceğimizi sanmıyorum, dedi.

Amerikalı gözlerini kocaman açmış Malko'ya bakıyordu.

— Ama ona ne vaat edebilirsiniz ki?Bu girişimde hiçbir fayda göremiyorum. O kadın bir katil...

— Ona herhangi bir vaatte bulunacak değilim, dedi Malko. Başka bir planım var.

— Onun size yardıma hazır olduğunu nereden biliyorsunuz? Öğrendiklerimize göre Siegel'in suç ortağı.

123

— Sezgilerim, dedi Malko. Ama yanılıyor da olabilirim.

Eğer yanılıyorsa yaşamının en büyük hatalarından birini işlemiş olacaktı.

124 -

XIV. BÖLÜM

Malko arabadan çıkarak beyaz parmaklıklara doğru ilerledi ve zili çaldı. Dışarısı saunadan farksızdı.

Sabahın erken saatlerinde yağmur yağmış ve Pasifik Okyanusu'nu gri bir renk kaplamıştı. Malko beklemeye koyuldu. Zilin üstündeki hoparlörden hiçbir ses gelmiyordu. Tekrar zile bastı. Parmaklıkların bulunduğu yerden Louis'nin muhteşem villasını görmek imkânsızdı. Bu sefer parmağını zilin üstünde yaklaşık bir dakika tuttu. Sabrı taşmak üzereyken parmaklıkların ardında duyduğu ayak sesleri içini rahatlattı. Yaklaşan adam demir kapıyı açmadan:

— Kimsiniz? diye sordu.

— Bay Siegel'i görmek istiyorum.

— Bay Siegel burada değil.

— Nerede?

— Maui'ye gitti.

Maui! Glomar Explorer'ın bulunduğu yer. Malko damarlarındaki kanın çekildiğini hissetti.

— Onu Maui'de nasıl bulabilirim? diye parmaklıkların arkasına doğru seslendi.

— Kendi evindedir, dedi yabancı ses.

Parmaklıkların ardındaki ayak sesleri uzaklaşmıştı.

Malko arabasına geri döndü. Louis Siegel Maui'de ne yapıyor olabilirdi? Oahu'dan Maui'ye yarım saatlik bir uçak yolculuğuyla gitmek mümkündü. Orada gangsteri kolaylıkla bulurdu. Malko arabasını geri döndürerek

125
Kahala Hilton'un yolunu tuttu.

Pioneer tnn'in salonunu marihuana kokusunu andıran görünmeyen bir bulut kaplamıştı. Sanki müşterilerin hepsi esrar çekiyorlardı... Oysa Malko'nun çevresinde oturanlar masum sigaralarını içmekle meşguldü. Lahaina balıkçı limanının tam karşısındaki tahtadan yapılmış tek katlı bina, geçen yüzyıl stilinde döşenmişti. Girişindeki tahta sandalı, deniz eşyalarıyla süslenmiş duvarları, İrlanda stili barı ve mekanik piyanosuyla Pioneer Inn, folklorik bir dekora sahipti. Malko Maui'ye varalı birkaç saat olmuştu. Aloha Airlines ile Koanapali Havaalanı'na gelmiş ve yorgun milyarderlerin değişmez mekânı olan Kapalua Bay Resort Otel'i'ne yerleşmişti. Bu otelde bir bardak su bile bir dolara satılıyordu. Tepeden tırnağa züppelikle dolu otelin odalarında ne radyo ne de televizyon vardı. Maui'deki CIA merkezinden aldığı bilgiye göre Louis Siegel günlerini golf oynamakla geçiriyordu.

Malko akşam Maui'deki CIA görevlisiyle bir görüşme yapacaktı. Parasını ödeyerek Pionneer Inn'den çıktı. Güneş batmak üzereydi. Deniz kıyısına yaklaştığında, sağ tarafta uzanan kiralık sandalları gördü. Uzaklarda, batı tarafında, Molokaı Adası'nın silueti farkediliyordu. Glomar Explorer iki mil ötede demirlemişti, ama sis yüzünden farkedilemiyordu.

CIA böyle bir harekât İçin neden turistlerin kaynadığı bu adayı seçmişti? Malko ile aynı uçakta gelen Chris Jones ve Milton Brabeck CIA'nın emirlerini beklemek üzere Lahaina Road'da başka bir otele yerleşmişlerdi. Malko neler olabileceğini tahmin edemiyordu. Eğer Louis kendisini iyi karşılamazsa, Maui'den canlı ayrılamama olasılığı da vardı. Bir kumar oynuyordu. Arkasında duyduğu ses üzerine düşüncele-

128
rinden sıyrıldı.

— Tanrı,ya inanır mısınız?

Malko başını çevirince çıplak ayakları, dolgun göğüslerini saran beyaz elbisesi ve kıvrıcık saçlarıyla genç bir kız farkettil. Malko gülerek:

— Neden olmasın? dedi. Ama hangi Tanrıdan söz ediyorsunuz?

— Krişna, dedi genç kız. Krişna'yı bilir misiniz?

— Evet, Hintlilerin en büyük tanrılarından biridir, dedi Malko.

Malko'yu kolundan kavrayan kızın bakışlarına pırıl pırıl bir anlam hakim oluvermişti.

— Bu harika! diye bağırdı, öyleyse siz de bizdensiniz! Ben Krişna'nın çocuklarından biriyim. Genç kız kalabalığın içinde Malko'yu iki yanağından öpüverince sörf yapanları seyreden İki yaşlı Amerikalı onlara bakmak zorunda kaldı. Malko geri çekilerek:

— Krişna'yı tanıdığım için sizin birliğinize katılmam söz konusu alamaz, dedi. Birkaç kez Hindistan'a gittiğim için Krişna'yı biliyorum.

— Krişna hakkında mutlaka konuşmalıyız, dedi kız. Bu çok önemli. Ben bir birlik kurmak amacıyla Maui'ye geldim.

Hep aynı hikâye!.. Malko kurtulmak İçin cebinden çıkardığı on dolarlığı kızın avucuna sıkıştırınca, kız parayı geri iterek:

— Ben dilenci değilim, dedi. Sİze Krişna ile İlgili bir

kitap vermek isterim.

— istemem, teşekkürler, dedi Malko.

— öyleyse size ne verebilirim?

Malko "sizi isterim" diyecekti, ama vazgeçti. Kız İse onun kulağına eğilmiş:

— Biraz pakalolo ister misiniz? diye soruyordu.

Şimdi hasat zamanı. Arada bir İçer misiniz?

Malko araya mesafe koymasına gerektiğine inanarak:

127

— Pek ilgilenmem, dedi. Yapılacak daha önemli işlerim var. Sanırım sizi terketmek zorundayım...

Malko arabasına doğru uzaklaşırken, kız da koluna yapışmış, onu izliyordu.

— Ruhunuzu düşünün, dedi. Sadece bîr dakikanız bile yok mu? Eğer benimle konuşmak isterseniz, Pioneer Sugar Mill'in tam arkasında, arkadaşlarımla birlikte küçük bir evi paylaşıyorum.

— Eğer vaktim olursa... dedi Malko.

Kız onun kolunu sıkmaya devam ederek:

— Mutlaka gelin, dedi. Krişna'dan söz ederiz.

— Olur, dedi Malko arabasına binerken.

— Adım Lisa. Nerede oturuyorsunuz?

— Kapalua Bay Resort'ta kalıyorum, dedi Malko.

Kız ona hayranlıkla bakarak:

— öyleyse çok zenginsiniz, dedi. Adanın en pahalı otelidir...

Malko daha fazla konuşmak istemiyordu.

— Hoşça kalın! dedi kıza.

Kız Pioneer Inn'e doğru uzaklaşırken, Malko da yola koyulmuştu. Öncelikle Louis hakkında yeterince şey öğrenmeliydi. Şimdilik yapabileceği tek İş, Maui'deki ilk kez karşılaşacağı CIA görevlisi Bob Meyer'den bilgi atmaktı.

Limahana Place'da bulunan yapı fakir görünüşlüydü. Neonlarla ışıklandırılmış tabelada "Robert Meyer Real Estate" yazısı vardı. Malko Ford'u park ettikten sonra merdivenleri tırmanmaya başladı. Çiçekli gömlek giymiş, gözlüklü dazlak adam içeri birinin girdiğini duyunca başını kaldırarak:

— Good afternoon, dedi. Size ne gibi yardımım olur?

— Ben Doggie'nin arkadaşayım, dedi Malko.

12S

Bob Meyer kapıya kaygılı bir bakış attıktan sonra "Kapalı" tabelasını kapıya astı ve Malko'nun yanma döndü. "Doggie" Honolulu'daki CIA şefinin takma adıydı ve Glomar Explorer personelinin nereye yerleştirileceğiyle ilgilenen kişiydi. Bob Meyer kendi bulunduğu binanın iki katını onlara kiralayınca mürettebat buraya yerleşmişti, iskemlesine oturan Meyer, buzdolabından iki bira çıkartarak alnını sildi ve: — Ne zaman gidecekler? diye sordu sinirli bir şekilde.

Malko onun Glomar Explorer'ın mürettebatından söz ettiği anlamıştı.

— Bilmiyorum, dedi. Benim ilgi sınıırımın dışında bir konu. Ben başka bilgilerin peşindeyim...

Meyer sinirli ses tonuyla:

— Bu böyle devam edemez! diye bağırdı. Maui News'un muhabirleri her gün başımın etini yiyor. Artık onlara ne cevap vereceğimi şaşırdım.

— Bu haberi yetkililere iletirim, dedi Malko. Ama, bu arada bana yardım edebilirsiniz. Siegel adında birini tanıyor musunuz? Louis Siegel?

Bob Meyer Maiko'yu süzdükten'sonra:

— Louis Siegel! Elbette tanıyorum, dedi. Ama ondan ne isteyebilirsiniz ki?

— Burada ne yapıyor? Nerede yaşıyor?

Meyer birasından bir yudum aldıktan sonra:

— Zor sorular soruyorsunuz, dedi. Onu çok yakından tanımam. Yılın sadece birkaç haftasını burada geçirir. Kuzeyde, Honokohau Bay'da bir evi var. Oahu ve Los Angeles'ta da birer evi olduğunu biliyorum. Onun hakkında çok şey anlatılır, garip işler çevirdiğini ve Mafya'ya karıştığını söylüyorlar. Ama burada hiç Öyle bir havası yok. Napili Bay'da bir kilisenin yapımını üstlendi. Onun dışında tek zevki golf oynamak.

— Nerede golf oynuyor?

129

— Tanrının her günü, yağmur bile yağsa, adanın en pahalı yeri olan Kapalua Bay Golf Club'le oynar. Golf e hayrandır. Hatta evinin yanındaki araziye de golf sahası yapmak için satın aldı. Ama henüz bilmedi.

— Tam olarak nerede oturuyor?

Ayağa kalkan Meyer Maui Adası'nı gösteren haritanın Önüne geçerek:

— 30 numaralı yolu izleyin, dedi. Sonra kuzeye çıkan 34 numaralı yolu İzlerseniz, Kapalua Bay'ın on mil ardında onun evini görebilirsiniz. Yolun sağ tarafına İnşa edilmiş ahşap bir dağ evidir. Oraları ıssız yerler, sadece ananas tarlaları var. Yol çok bozuk olduğu için oraya kimse gitmeye cesaret edemiyor.

— Louis yaşamak için neden böyle bir yeri seçmiş?
Bob Meyer gülererek:

— Sanırım rahat etmek istiyor, dedi. Los Angeles'ta hareketli bir hayatı olmalı...

— Orada tek başına mı yaşıyor?

Meyer Malko'ya şaşkınlıkla bakarak:

— Onunla neden bu kadar ilgileniyorsunuz? diye sordu. Honolululu dört hizmetçisi var. Melez kadınlar... O kadar çok yemek yiyorlar ki, hepsi de kocaman olmuşlar. Çünkü yapacak başka işleri yok. Louis evinden bir tek golf oynamak için çıkar.

— Nefis bir kızla birlikte olduğunu duydum, dedi Malko.

— Doğru, dedi Meyer. Bayan Mandy. O da melez, önceleri Kahala Hilton'da dans ederdi.

Bob Meyer bunları söyledikten sonra kalan birasını bir dikişte içerek:

— Louis Siegel size ne yaptı? diye sordu.

— Bana hiçbir şey... dedi Malko, Ama Şirket'in koruduğu bazı insanlara kötü şeyler yapmış. Bu konuşmamızdan kimseye söz etmeyeceksiniz, tamam mı?

— Saklayacak bir şey yok ki... dedi Meyer. Louis iyi bir adamdır. Ama kendinden kimseye söz ettirmez.

Bob Meyer sonra saatine bakarak:

— Adanın öteki ucunda bir randevum var, dedi. Sizi terketmek zorundayım. Dilediğiniz zaman beni burada bulabilirsiniz. Size ev adresimi de vereyim.

Kâğıdın üzerine bir şeyler yazdıktan sonra onu Malko'ya uzattı. İki adam birlikte dışarı çıktılar.

Yağmur başlamıştı, ama hava yine de çok sıcaktı. Meyer İç çekerek alnını sildikten sonra:

— Ne biçim yer burası! diye homurdandı.

Pennsylvania'ya dönsem çok daha iyi olacak. Haydi, sonra görüşürüz.

Meyer eski Volkswagen'ine, Malko da Ford'una bindi. Havalandırmayı sonuna kadar açtıktan sonra

kuzeye doğru çıkmaya başladı. Louis Siegel hakkında, kiliselere ilgi göstermesinin dışında, önemli bir şey öğrenememişti.

Dar yol turistlerle doluydu. On dört mil sonra Malko Kapalua Bay Resort'a inmek için sola sapacağına dümdüz ilerleyerek 30 numaralı yolu izledi.

Dört, beş mil boyunca ilgisini çeken bir şey görmedi. Şekerkamışı ve ananas tarlalarından başka bir şey yoktu görünürde. Ne bir ev ne de bir otel... Az sonra manzara değişerek, yerini vahşi bir doğaya bırakmıştı. Bulutlar neredeyse yola kadar iniyordu. Yolum altında kalan yahyarin görüntüsü insana heyecan veriyordu. Arabayı durduran Malko manzarayı seyretmek için aşağı indi. Az sonra ananasların nefis kokusu genzini doldurdu.

Beş mil ötesinde siyah harflerle yazılı bir tabela dikkatini çekti: "Geri dönün. Bundan sonrası çıkmaz yoldur ve çok tehlikelidir."

Malko arabaya binerek yoluna devam etti. Bir mil
131

sonra, yağmurlu havalarda geçilmesi imkânsız toprak bir yola girmişti. Ford, saatte ancak yirmi kilometreyle yol alabiliyordu.

Oahu'da lüks içinde yaşayan Louis Siegel gibi bir adamın böyle bir yerde oturması...

Malko arabadaki göstergeye bakınca Kapalua'dan beri on sekiz millik yol katetmiş olduğunu gördü. Yol gitgide daha da kötüleşiyordu. Uzakta hurda bir arabanın parçalarını gördü. Hiç de cesaret verici değildi. Virajı dönünce ansızın gördüğü sarı yük kamyonu Malko'yu korkuttu. Kapalua'dan beri ilk kez bir arabaya rastlamıştı. Kamyonun yanından geçerken önde oturan iki gölge dikkatini çekmişti. Herhalde iki sevgili olmalıydılar.

Yol kurumuş bir nehre doğru iniyordu. Malko nehrin üstündeki eski köprüden geçerken gözüne dağın yamacına kurulmuş tahta bir ev çarptı. Evin önünde iki araba duruyordu. Louis Siegel burada oturuyor olmalıydı.

Üç mil sonra Malko ani bir fren yapmak zorunda kaldı. Bundan sonra yol, kayalıkların arasından inen dar bir patikaya dönüşüyordu.

Arabadan inen Malko çevreye bir göz atmaya

niyetlendi, ama daha fazla ilerlemesi imkânsızdı. Uzun zamandan beri buradan hiçbir arabanın geçmediği belliydi. Demek, az önce gördüğü dağ evi gerçekten de Louis Siegel'e aitti. Arabaya binerek geri dönen Malko tekrar yola koyuldu.

Sarı kamyonet hâlâ oradaydı ve dağ eviyle birlikte civardaki tek yaşam belirtisiydi. Turist cenneti sayılan bir adada böyle bir yerde bulunmak Malko'nun benliğine garip bir duygu vermişti.

Duyduğu homurtulu ses üzerine başını kaldırmak zorunda kaldı. Gri bir helikopter yolun az üstünde uçuyordu. Eğer bu bir düşmansa, Malko kendini pek

132
koruyamazdı. Helikopter yaklaşık bir dakika boyunca Malko'nun arabası üstünde kaldıktan sonra dağlara doğru yol almaya devam etti. On beş dakika sonra Malko ilk turist kalitesiyle karşılaştı. Sonunda medeniyet kendini göstermişti.

Kapalua Bay Resort'a girdikten sonra, hemen bara geçerek düşüncelere daldı. Louis Siegel hakkında fazla bir şey öğrenememişti. O anda aklına Krişna hayranı hippinin söylediği bir söz geldi. Marihuana adanın kuzey tarafında yetiştiriliyordu. Yani, Louis'nin evinin bulunduğu yörede... Belki de bu sadece bir rastlantıydı. Ama Malko yine de konuyu biraz eşelemeye karar verdi. Konuşabileceği tek insan da o hippi kızıdan başkası değildi. Ama Malko pek tehlikeli olacağını sanmıyordu. Tek korkusu bir kez daha bıktırıcı bir ahlak dersi dinlemektir.

Ford'dan çıkar çıkmaz Pioneer Sugar Mill'in eski yapılarından gelen koku Malko'nun boğazını yaktı. Lahaina'nın en iyi lokantalarından biri olan Kimos'ta yemek yemiş, ama hepsi de birbirinden berbat olan yemekler midelerini bulandırmıştı. Şaraba gelince, ondan hiç söz etmemek daha iyiydi.

Dar patikayı izleyen Malko minicik bir bahçenin içine yerleştirilmiş kulübeyi andıran evi görmekte gecikmedi. Zili çalınca kapı hemen açıldı. Üzerinde aynı elbise bulunan hippi kız ananas dilimini yemekle meşguldü, Malko'yu görünce sevinçle bağırdı:

— Geldiniz ha! dedi. Krişna dualarımı kabul etmiş olmalı...

Ama Malko'yu İçeri sokacağı yerde, elinden tutarak

onu bahçenin karanlık bir köşesine doğru sürükledikten sonra:

— Gelmenize çok sevindim, dedi. Sizin için çok dua
133

ettim...

— Teşekkürler, dedi Malko.

Malko kızın kendisine bir şeyler anlatmak istediğini sezmişti. Kızın kaygılı bir hali vardı. Aniden Malko'nun kulağına eğildi.

— Pakalolo istemediğinizden emin misiniz? diye soruverdi.

— Neden?

— Çünkü arkadaşım hasattan yeni geldi. Şimdi pakalologyu hazırlıyor. Şehirdekinden daha ucuzdur. Benî görmeye gelecek bir dostumun pakalolo satın almak isteyebileceğini söylemişim ona.

— Kendim için olmasa bile size bir tane hediye edebilirim, dedi Malko.

— Oh, çok nazıksınız, öyleyse gelin. Arkadaşımın İngilizcesi pek İyi değildir. Kendisi yarı Hawaiiili yarı Portekizli bir melezdır.

Kulübenin kapısı, siyah kocaman gözlüklü iri bir adamın üstüne açıldı. Adam Maiko'yu şöyle bir süzdü. Marihuananın insanı bayıltan kokusu odanın içini kaplamıştı. Tek ayağı kırık masanın çevresine oturduklarında, adamla kız derin bir tartışmaya daldılar. Sonra kız Malko'ya dönerek:

— Fiyatlar yine yükselmiş, dedi. Bir tutamı yüz dolara çıkmış. Çok pahalı... Hâlâ satın almak istiyor musunuz?

Malko hemen hesap işine girişti. Altın fiyatının üç katı kadardı.

— Nasıl oluyor bu? diye sordu. Bu ülkenin esrar merkezi olduğunu sanıyordum.

Başını iki yana sallayan adam yarım yamalak İngilizcesiyle:

— Bizim suçumuz değil... dedi. Ben bu miktarı elli dolardan satıyordum. Ama sonra onlar gelince...

— Kim onlar? diye sordu Malko.

134

öteki soruyu anlamamış gibi:

— Halk her şeyi satın alıyor, dedi. Polis herkesi ayrı ayrı gözetleyecek güçte değil.

— Polis marihuanayla da ilgileniyor mu? diye adamın sözünü kesti Malko.

Adam Malko'nun bu saflığına şaşırarak:

— Şimdi Yeşil Hasat zamanı, diye cevapladı. Polisler her an hazır bekliyorlar...

Malko bir yandan adamı dinlerken bir yandan da dudaklarını yakan soruyu nasıl soracağını düşünüyordu.

O sırada arkasında bir köpek uluması duydu. Ayağa kalkan Portekizli tasmaından tuttuğu köpeği pirinç dolu bir tabağın önüne dek sürükledi. Sonra kıza bir şeyler söyledi. Kız söylediklerini İngilizceye çevirerek Malko'ya:

— Köpeği gördüğünüzü kimseye söylememelisiniz, dedi.

— Neden? Çalınmış bir köpek mi?

Kız gülererek:

— Oh! O önemli değil, dedi. Arkadaşım yemek için köpeğin şişmanlamasını bekliyor, onun için de onu beslemeye çalışıyor. Portekizliler bunu çok severler. Ama arkadaşımın yaptığı bu iş aslında yasak, ağır para cezası var.

Malko pirinçleri yemekle meşgul köpeğe bakarken Maui Adası'nın ne denli ilginç bir yer olduğunu düşünüyordu.

— Peki ama marihuananın esas sahibi kim? diye sordu.

Yaşlı Portekizli bir gözü köpeğin üstünde olduğu halde:

— Herkes, dedi. Hemen hemen tüm ada sakinleri tarlalarında marihuana yetiştiriyorlar.

— Madem bu kadar bol, neden fiyatlar böyle yüksek?

135

— Haklısınız, dedi yaşlı Portekizli. Ama marihuanayı toptan satın alanlar var. Ürünleri onlara satmamız için bizi zorluyorlar. Eğer satmazsak...

Adam sözlerini burada kesince onun yerine kız devam etti:

— Geçen yıl, onlara esrar satmak istemediği için bir arkadaşımın yüzüne kezzap döktüler.

Malko ani bir atakla:

— Esrar piyasasının baş sorumlusu Louis Siegel mi? diye sordu.

Karşısındaki iki insan sanki Malko şeytanın adını I ağzına almış gibi ona baktı.

— Onu tanıyor musunuz? diye sordu yaşlı Portekizli. Siz...

Malko adamın "Siz onun hesabına mı çalışıyorsunuz?" diye soracağını anlayınca hemen:

— Sadece adını duydum, dedi.

— İçlerinde en kötüsü odur, dedi Portekizli. Her sene, hasat zamanı buraya gelir. Kendi golf sahasının dışında diğer topraklara da el attı. Eğer istediği fiyattan ona esrar satmak istemiyorsanız, talih size küstü, ' demektir. Louis satın aldığı esrarı California'da beş katına satıyor.

— Neden dağda oturuyor? diye sordu Malko.

— Tabii, gözlemek için! dedi yaşlı Portekizli. Hasat yeri orasıdır.

Malko şaşırılmıştı.

— Ama çok geniş bir alanda marihuana yetiştirmesi polisin dikkatini çekmiyor mu?

Portekizli gülmekten kırılarak:

— Polis mi? diye bağırdı. Bay Siegel havaalanına iner inmez, şerif arabasıyla onu evine kadar bırakıyor. Mauı News, Louis'nin kuzeyde yeni bir golf sahası ' kuracağı haberini verince, Maui halkı gülmekten yerlere yatmıştı. Yolu, oteli ve turisti olmayan bir yerde golf

136

sahası yapmak...

Malko anlatılanları şaşkınlıkla dinliyordu. Olayların akışı şimdi açıklık kazanmıştı. Louis Siegel'in CIA karşısında zaman kazanmak istemesinin nedeni belliydi. Louis parasını cebine attıktan sonra Brezilya'ya ya da başka bir Ülkeye kaçacaktı. CIA'nın peşinden gelemeyeceği bir ülkeye...

Portekizli Malko'ya şöyle bir bakarak:

— Hâlâ esrar satın almaya niyetli misiniz? diye sordu.

Malko cebinden çıkardığı iki adet yüz dolarlığı masanın üstüne koyarak:

— Evet, dedi.

Ayağa kalkan yaşlı adam mutfakta bir şeyler yaptıktan sonra, elinde bir paketle geri döndü. Hippi kızın gözleri aydınlanmıştı. Dışarı çıkar çıkmaz Malko'nun koluna yapışarak:

— Haydi, Krişna'ya ulaşmaya çalışalım, dedi. Sizi daha yakından tanımak istiyorum.

Malko paketi kıza uzatarak:

— Yalnız sizin için aldım, dedi.

Kız şaşırarak:

— Deli misiniz? dedi, O kadar çok para...

Omuzlarını silken Malko:

— nemli değil, dedi. Bu akşam canım içmek istemiyor. Siz kalıyor musunuz?

— Hayır, kumsala ineceğim, dedi kız. Lahaina'nın kuzeyinde eşyalarımızı bırakmamıza ve yıkanmamıza izin verilen bir kilise var. Ormanla kumsalın birleştiği yerde... (Malko'yu elinden tutmuştu). Haydi gelin, birlikte yıldışları seyredelim, ay ışığında denize girelim. Harika bir olaydır. Krişna da dalgaların arasında olacak.

Tam bir deliydi bu kız!

— Lütfen gelin, diye ısrar ediyordu.

137

Malko cevap verecek zaman bulamadı. Kamyonların bulunduğu garajın içinden çıkan i k i gölgeyi farketmişti. Louis Siegel'in adamlarıydı bunlar...

Onların tam arkasında da daha önce yolda gördüğü sarı kamyonet duruyordu. Katiller Malko ile arabasının arasındaydılar. Malko kıza dönerek:

— Dinleyin, dedi. Gitmeniz gerekiyor. O i k i adamı görüyor musunuz?..

Başını çevirince boylu boyunca uzanan şekerkamışı tarlalarını farketdi. Bir fil sürüsü bile gizlenebilirdi orada. Tam oraya doğru koşmaya yeltendiğinde, tarlanın sınır çizgisi önünde bekleyen İki gölge dikkatini çekti.

İki katil daha...

Gecenin bu geç saatinde etrafta kedi bile yoktu.

Honoapilani'nin yoğun trafik gürültüsü bile buradan zar zor duyuluyordu. Birkaç saniye hareketsiz duran goriller, ağır adımlarla Malko'nun üstüne doğru yürümeye başladılar.

XV. BÖLÜM

Geç kız bir Malko'ya bir de yaklaşmakta olan dört adama baktıktan sonra:

— Aman Tanrım! diye bağırdı. Ne yapmak istiyor bunlar?

Kızı geri İten Malko:

— Gidin, dedi. Çabuk gidin. İstedikleri siz değilsiniz.

Bana yardım da edemezsiniz.

Canavar görünüşlü dört katil ağır ağır Malko'ya doğru ilerliyorlardı. Korkudan gözbebekleri dışarı fırlamak üzere olan kız az önce çıktıkları eve doğru geri çekilmeye başlamıştı, ama gorillerden b i r i tam karşısına dikilince durmak zorunda kaldı, i r i Hawaiiili, kızın suratına şiddetli bir tokat savurunca, genç hippy bir çılgılık atarak elindeki paketiyle yere düştü. Kızın yere düşmesinden sonra adam Malko'ya doğru ilerlemeye başladı. Dört goril avlarına yaklaştı. Silahsız benziyorlardı, ama dört kişi olduklarına göre Malko'nun hesabını görmeleri İşten bile değildi. Malko çevresine bir kez daha bakarak bir çıkış yolu aradı. Şekerkamışı tarlasından kaçamazdı. Tek şansı garajın üstündeki şeker fabrikasıydı. Eğer fabrikaya tırmanmayı başarabilirse orada saklanabilir ya da birine haber verebilirdi. Diana Hogg'un ölü bedeni birdenbire hayalinde canlanmıştı. Eğer harekete geçmezse kendisinin sonu da onunkinden farklı olmayacaktı. Ani bir kararla Ford ile kendisi arasında duran adamların üzerine yürüdü.

139

Bir tanesi oldukça uzakta sayılırdı, ama yakında olan öteki herif kendisini durdurmaya çalışabilirdi. Malko koluna yapışan pençeleri hissettiğinde çevik bir sıçramayla kurtulmayı başarabilirdi. Ford'dan sadece beş, altı metre uzaktaydı, ama arabayı çalıştırana kadar adamlar kapıları parçalamış olurlardı. Zaten bu yüzden acele etmiyorlardı.

Arabadan da umudunu kesen Malko fabrikanın yük kapısına yöneldi. Arkasında hafif bir ses duyunca hasımlarının bir araya toplandıklarını anlamakta gecikmedi. Yük kapısına ulaştığında topraktan üç metre yükseklikteki yükleme hunilerini gördü. Şekerler fabrikaya bu huniler aracılığıyla giriyor olmalıydı. Yerin az üzerinden başlayan bir merdiven duvar boyunca uzanıyordu. Malko'nun umudu yük kapısı boyunca tırmanarak, hunilerin sona erdiği yerden içeri girmektir. Ayak bileğini tutan el tüm gücüyle onu aşağı çekince, kollarıyla merdivenin trabzanlarına tutunan Malko, adamın yüzüne şiddetli bir tekme savurdu.

Boğuk bir çığlık atan adam, kırılan burnunun verdiği acıyla Malko'nun ayak bileğini bırakmak zorunda kaldı. Malko yukarı tırmanırken başını kaldırdığında umutlarını yitirdi. Binanın dışında tek bir havalandırma deliği yoklu. Kendisini izleyenler de bunu farketmişlerdi. Hiç konuşmadan merdivenin başına toplandılar. Malko'nun tekme attığı adam merdivenleri ağır ağır çıkmaya başlamıştı. Elindeki ustura Malko'nun dikkatini çekti. Şeker fabrikasının makinelerinin gürültüsü dayanılacak gibi değildi. Şekerkamışının o nefis kokusu, şimdi Ölüm kokusunu andırıyordu. Malko kendini toplamaya çalışarak nasıl kurtulacağını düşündü. Sadece birkaç saniyesi kalmıştı. Katil yaklaşıyordu, öbürü merdivenin öteki tarafına geçmiş, Malko'yu İzliyordu. Diğer ikisiyse, merdivenin tam altında, sanki Malko kucaklarına atlamak zorunda kalacakmış gibi

140
kollarını iki yana açmış, bekliyorlardı. Malko nasıl kurtulacağını düşünürken, başının tam üstünde bulunan vinçler dikkatini çekti. Bunlar hunilere şeker taşıyan boruları tutuyordu.

Bakışlarını son bir kez hasımlarına çeviren Malko, vinçlerden birinin kollarına sarılarak onu kendine çekti. Vinç bu ağırlığın etkisiyle hiç zorlanmadan yana kaydı ve tuttuğu hortumdan fişkıran beyaz kristal tanecikler katillerden birinin omuzlarına dökülmeye başladı. Birkaç saniye içinde goril piramit şeklindeki şeker yığınının altında kalmış, bağırarak zaman bile bulamamıştı.

Usturalı katil ise, Malko'nun üstüne gelmeye devam ediyordu. Malko aşağıdaki adamların şeker yığını içinde boğulmak üzere olan arkadaşlarına yardıma gittiğini görünce basamakta duruverdi. Elleriyle şeker tozlarını eşeleyerek adamlar gorili kurtarmaya çalışıyorlardı. Usturalı adam ise yukarı tırmanmayı sürdürerek Malko'yu vinçten uzaklaştırıyordu. Malko köşeye sıkışmıştı.

Ağır ağır, kendinden emin bir şekilde ilerleyen katilin Malko'ya ulaşması için sadece İki metresi kalmıştı. Tek bir şansı olan Malko, bacaklarını trabzanın demirine doladı. Usturalı goril arkadaşlarına seslenince, arkadaşlarını şeker yığınının kurtarmaya çalışan adamlar, onu bırakarak merdivene doğru koşmaya başladılar. Malko

kolunu kaldırarak vince ikinci kez asıldı. Aynı garip sesi çıkaran hortum içindeki şekerleri bu kez koşmakta olan iki adama boşalttı. Karşısındaki adam elini Malko'ya doğru uzattı. Malko midesine doğru yaklaşan usturayı gördüğünde yana kayınca, kemerini sıyıran silah tahta trabzana saplandı. Malko beklemeden kendini trabzandan aşağı bıraktı ve şekerkamışı tarlalarına doğru koşmaya başladı...

Şimdi son hızla kamışların arasında ilerliyordu.

141

Yüz metre sonra sola dönerek birkaç saniye çevreyi dinledi. Kendisini izlemiyorlardı.

Yola paralel olarak ilerlemeye devam etti. Soluk soluğa kalmıştı. Kamışların boyu o kadar uzundu ki, önünü bile göremiyordu. Az sonra Honoapilani Caddesi'nin gürültüsünü duymaya başlamıştı. Son bir gayretle yürümeye devam ettiğinde gözüne ilk çarpan First Hawaian Bank'ın yanındaki pizzacının tabelası oldu. Nihayet caddeye varmıştı. Chris Jones ile Miiton Brabeck'in kaldıkları otel yarım mil Ötedeydi. Malko yürüyüşünü sürdürdü.

Tüm bedeni titriyor, karmakarışık düşünceler kafasını kurcalıyordu. Bu sefer Louİs Siegel sert ve çabuk davranmıştı.

Malko Miiton ile Chris'in kaldıkları yere vardığında kan ter içinde kalmıştı.

Malko'nun kapalı kapının ardında gördüğü ilk şey, Chris Jones'a ait "357 Magnum"un namlusu oldu.

— Benim, dedi Malko. Uyanın, haydi cesaret!

— Tanrı aşkına! Neler oluyor? diye homurdandı Chris Jones.

Kapı açılınca Malko Chris Jones'un üzerinde bir tek şortu olduğunu farketti. Miiton Brabeck de aynı şekilde yatakta yatıyordu. İki Amerikalı terden sıırılsıklam kesilmişlerdi. Chris Jones Magnum'unu bırakarak: — Haksızlık bu! dedi. Geceler, gündüzlerden daha sıcak oluyor. Şu havalandırmayı da bir türlü işletemedik. Siz, siz de mi uyuyamadınız?

— Bu kadar şakacı olduğunuzu bilmiyordum, dedi Malko. Merak etmeyin, geceniz şimdilik sona erdi.

Malko başından geçenleri bir bir anlatırken goriller de giyiniyorlardı, Miiton Brabeck sevinçle gülerek:

— Çok iyi, dedi. Bir fil sürüsünü bile kolayca yok

edebilecek bir silahım var. O hayvanların hesabını görmem zor olmayacaktır.

— Yavaş olun, dedi Malko. Henüz savaşı başlatmadık. Louis Siegel o belgeleri Washington Post'a gönderirse hakkımızda hiç de hayırlı olmaz. *
Giyinen goriller silahlarını donanmakla meşguldüler, Zemin katın tümünü kaplayan garaja indikten sonra, arabaya bindiler. Miiton Brabeck direksiyona geçti. Rafineriye vardıklarında Chris Jones Magnum'unu dizleri üstüne koydu. Ama Malko'nun Ford'u aynı yerde duruyordu ve görünürlerde de kimseler yoklu. Yalnızca koca şeker yığınları olanların bir kanıtı olarak dikiliyordu.

— Ne yapıyoruz? diye sordu Chris Jones.

— Bob Meyer'in nerede oturduğunu biliyor musunuz? diye sordu Malko.

— Evet, dedi Miiton Brabeck. Ada hakkında bilgi almak istiyorsak konuşabileceğimiz tek insan o. Onu uyandıralım mı, ne dersiniz?

— Uyuduğunu hiç sanmıyorum, dedi Malko. Evi uzakta mı?

— Hayır, dedi Chris. Güneyde, Lahaina Hotel'den hemen sonra sevimli bir kır evinde oturuyor. Ford'una binen Malko yol boyunca gorilleri izledi. Bob Meyer gibi bir adamın Louis Siegel'in başı çektiği esrar trafiğinden habersiz olması imkânsızdı. Malko Bob Meyer'e, Louis'nin esrar piyasasının esas sorumlusu olduğundan söz etmeyi neden unuttuğunu soracaktı. Chris Jones ile Miiton Brabeck'in varlığının da, sorusuna daha bir ağırlık kazandıracağından emindi.

143

Bob Meyer'in kır evi Lahaina Hotel'in beş katlı binası ardında, karanlığın içinde kaybolmuştu. Yol boyunca uzanan kumsala vuran dalgalar tatlı bir ses çıkarıyordu. Chris Jones arabayı park ederek motoru durdurdu.

— Bob Meyer evli mi? diye sordu Malko.

Goril başını sallayarak:

— Bilmiyorum, dedi. Onunla yalnız mı konuşmak istiyorsunuz?

— Hayır, dedi Malko. Ama onu hemen korkutmak

istemiyorum. Burada bekleyin beni.

— Olur, diyen Milton Brabeck, Malko'nun eline bir silah tutuşturmaktan da geri kalmamıştı.

Malko bahçeyi geçtikten sonra zilin düğmesine bastı. Volkswagen bahçede olduğuna göre, Bob Meyer evinde uyuyordu. Zilin çalışıp çalışmadığını anlayamayan Malko bir omuz darbesiyle kapıyı açmaya çalıştı, ama kapı kilitliydi.

Bahçeyi dolaşmaktan başka çaresi yoktu. Verandaya açılan kapılardan biri kilitli değildi. içeri giren Malko kendini ananas kokusuyla kaplanmış bir mutfakta buldu. Mutfak çok dağınık olduğuna göre Bob Meyer bekârdı. İlerleyerek bir kapıyı daha açtıktan sonra:

— Bob Meyer? diye seslendi.

Ama cevap gelmedi. Bob Meyer'in uykusu çok derin olmalıydı. Arkasında hafif bir ses duyan Malko kalbi çarparak geri döndü. Siyah bîr kedi miyavlayarak bahçede dolaşıyordu. Malko silahı elinde, bir elektrik düğmesi bulana dek koridor boyunca ilerledi.

Koridor aydınlanınca açık duran iki kapı farketti. Kapılardan biri boş bir salona açılıyordu, diğeri ise bir yatak odasına aitti. İkinci kapıya doğru bir adım ilerleyen Malko, aniden durmak zorunda kaldı.

Bob Meyer'in uykusu hiç de derin değildi. Adam ölmüştü. Alçak yatağın üzerine serilmiş Bob Meyer çırdçıplaktı ve sırtı kan içindeydi.

Yerde açık duran telefonun kordonu boğazına tam Üç kez dolanmıştı.

Malko odayı terkederek sokak kapısını açtı ve yüksek sesle gorillerine seslendi:

— Chris! Milton!

Arabadan çıkan goriller hiç konuşmadan eve girdiler. Chris Jones cansız bedeninin yanına diz çökerek kana bulanmış sırtı inceledikten sonra:

— inanılmaz şey! diye bağırdı. Tam yirmi iki kurşun yemiş. Susturucu kullanmış olmalılar, yoksa bütün mahalle ayağa kalkardı. Öldürüleli çok olmamış, vücudu henüz ılık...

Malko'yu Kapalua Bay Resort' tan beri izleyen katiller, daha sonra Bob Meyer'in evine gelerek adamın işini bitirmişlerdi.

— Tanrı adına! Bu adama bunu neden yaptılar? diye sordu Chris Jones.

— Çünkü Bob Meyer hem "Şirket" hem de Louis Siegel hesabına çalışıyordu, dedi Malko. Ama ihtiyatsız davrandı.

Malko onun neden öldürüldüğünü çok iyi biliyordu. Louis Siegel'e Malko'nun varlığından söz etme deliliğini gösterince, azılı gangster kendini bekleyen tehlikeyi anlayarak adamı öldürtmüştü.

— Ne yapıyoruz? diye sordu Chris Jones.

— Frank Thorpe'a telefon edeceğim, dedi Malko.

Ona söyleyecek bir çift sözüm var. Emin bir telefon biliyor musunuz?

— Evet, dedi Milton Brabeck.

Malko gorilleri izledi. Eğer şansı ve soğukkanlılığı yardım etmeseydi, onun sonu da Bob Meyer'inkinden farklı olmayacaktı.

Bu son cinayet olayı, belgeleri halka teşhir etmeden önce Louis'nin CIA'ya gönderdiği en büyük ültimatomdu.

Malko'nun bundan sonraki görevi, avantajlı duruma geçebilmek için şiddet öğelerini iyi kullanabilmesine dayanıyordu.

Tabii, Louis ona gerekli zaman ve fırsatı bırakırsa...

XVI. BÖLÜM

Frank Thorpe'un Washington'daki numarasını çeviren Chris Jones numarayı düşürdükten ve karşı tarafta Thorpe'un sesini duyduktan sonra ahizeyi Malko'ya uzatarak:

— Karşınızda, dedi.

Malko büyük patronla havadan sudan bir şeyler konuştuktan sonra, sözü hemen ana konuya getirerek:

— Sanırım Maui'deki şefiniz Bob Meyer başımıza dert olan sıkıntıların esas sorumlularından biri, dedi. Hatta birincisi bile diyebilirim. Louis Siegel'e Glomar Explorer'dan bahseden o olmalı.

Malko dokuz bin mil ötede bulunan Frank Thorpe'un şaşkınlık dolu bağırmasını hatlardaki parazite rağmen duymuştu.

— Olamaz!

— Ne yazık ki oldu bile... dedi Malko.

Malko Bob Meyer ile yaptığı konuşmayı ve ondan sonra olanları kısaca özetleyerek:

— Meyer, Maui'de yıllardan beri yaşıyordu, dedi. Siegel'in esas görevinden bana söz etmemesinin nedeni, onun hesabına çalışıyor olması.

— Biraz karışık, dedi Frank Thorpe.

— Bana karşı yapılan saldırıdan sonra Louis, Bob Meyer'e bazı sorular soracağını biliyordu. Bunun için önlem aldı.

Birkaç saniye boyunca hatları karıştıran parazit sesinden başka bir şey duyulmadı. Sonra Frank Thorpe:

147

— Belki de haklısınız, dedi. Bundan sonra ne yapmayı düşünüyorsunuz? Sizi bekleyen tehlikenin farkındasınız...

— Evet, farkındayım, dedi Malko.

Bulunduğu odanın penceresinden Glomar Explorer'ın insanı ürküten gölgesini görebiliyordu. Yapılacak ilk yanlış hareketle bir skandal kopması işten bile değildi.

— Küçük bir şansım daha var, dedi Malko, Eğer bana bir şey olursa Arlington Mezarlığı'na gömülmek istediğimi unutmayın. Şatoma gelince, stajyerleri yetiştirmeniz için onu size armağan ediyorum.

— Sevgili Malko, dedi Frank Thorpe, bu anlattıklarınız hiç de iç açıcı değil. Söyleyecek başka şeyiniz yok mu?

— Yok.

— İyi. öyleyse beni yarın tekrar arayın. Good luck! Telefon kapanmıştı. Konuşmayı baştan sona dinleyen Chris Jones ile Milton Brabeck aynı anda başlarını salladılar.

— En iyisi bir güzel silahlanıp o heriflerin hesabını görmek... dedi Chris Jones. Siegel'in ıssız bir yerde oturduğunu söylemişsiniz.

— Chris, dedi Malko. Zaten Louis'nin beklediği de bu. Ama karşı saldırıya geçtiği takdirde işimiz bitiktir.

— Bu da ne demek? diye sordu Milton Brabeck tüm saflığıyla. Kusura bakmayın, anlayışım biraz kıttır da...

— Bu, ilk saldırıyı biz yapsak bile Louis'nin bizi kolayca yere devireceği anlamına geliyor, dedi Malko.

— Alı! dedi iki goril bir ağızdan, yani saldırıya geçmeyecek miyiz?

— Deneyeceğiz, dedi Malko. Ama dolaylı bir yoldan...

Sonra cüzdanından kırmızı bikinisi ve dolgun göğüsleriyle dikkati çeken Mandy Brovvn'un fotoğrafını çıkartarak:

148

— İşte Truva atım, dedi.

Kaşlarını çatan Chris Jones:

— Ben de sizi kıbar biri sanırdım, dedi. Kızın hiç de ata benzer bir hali yok...

Malko dürbününü golf sahasına yöneltti. Sabahın erken saatlerinde sadece birkaç oyuncu vardı. Bütün Amerikan golf sahalarında olduğu gibi buradaki oyuncular da toplarını koydukları çantaları yanlarından eksik etmemişlerdi. Eğer yanında canavar görünümlü dört gorili olmasa, Malko Louis Siegel'i asla tanıyamazdı.

Louis Siegel'in öteki yanında da şortlu bir kadın vardı: Mandy Brown.

Malko elindeki dürbünü indirdikten sonra gorillere dönerek:

— Yeni bir emre kadar burada kalıyorsunuz, dedi.

Ateş etmeye her an hazır olun.

— Nasıl? diye sordu Chris Jones.

Üç ayak üstünde dürbünlü bir Marlin 444 duruyordu. Silahın dürbününden tüm golf sahasını görmek mümkündü. Ayaklığı pencerenin önüne taşıyan Chris Jones dürbünü Siegel'in üstüne çevirdikten sonra:

— Umarını bu sonuncudur, dedi.

— Cesaret, dedi Malko. Size söylediklerimi sakın unutmayın.

Sonra kapıyı açarak dışarı çıktı. Hava kötüydü, az sonra yağmur başlayabilirdi. Arabasına binen Malko golf sahasının yolunu tuttu. Şaşkındı. Görevinin bundan sonraki bölümü sadece olayların akışına bağlıydı. Eğer yanılıyorsa parçalara ayrılmadan önce uçağa binerek burayı terketmesi hiç de fena olmazdı. Mandy Brown sere serpe çimenlere uzanmıştı. Kısa şortu, bacaklarının güzelliğini iyice ortaya çıkarıyordu.

149

Göğüslerini sımsıkı saran tişörtünün üzerindeki G.I.B. harfleri Malko'nun dikkatini çekti.

Louis Siegel ise, koruyucularının bakıştan altında topuna vurmakla meşguldü. Henüz kimse Malko'yı farketmemişti. Sonunda gangster topunun i k i yüz metre Öteye fırlattığında, Mandy Brown Malko'yu gördü.

Genç kadının yüzündeki karışıklık Malko'nun dikkatini çekti: Önce bir şaşkınlık ifadesi, sonra merakla dönüşen bir k o r k u . . . Mandy Brown daha sonra gözlerini kaldırıp

en çekici bakışıyla Malko'yu süzdüğünde:

— Bravo! diye bağırdı Malko. Çok iyi bir atıştı!

Louis Siegel duyduğu ses üzerine irkilerek geri dönünce, konuşmaya başlamadan önce birkaç saniye duraladı.

— Hay Tanrının cezası! Burada ne işiniz var?

Durumu farkedenden gorillerden biri hemen silahına uzanmıştı.

Malko koca silahın namlusunu görmekte gecikmedi.

Chris Jones'un parmağı tetikte olmalıydı. Louis, adamını eliyle durdurduktan sonra Malko'ya dönerek:

— Ne istiyorsunuz? diye sordu.

Masum bir tavır takınan Malko hasmına doğru ilerledi ve:

— Sizinle konuşmak İstiyorum, dedi. Hawaii Kai'de görüştüğümüzde dilediğim zaman sizi görmeye gelebileceğimi söylemiştiniz. Eh, ben de geldim. İş arıyorum.

Louis Siegel ne cevap vereceğini şaşırmıştı. Malko'nun kendisiyle alay edip etmediğini düşünüyordu.

Sonunda Malko'nun dalga geçtiğine karar vererek:

— Dün geceki olay aklınızı başınıza getirmede mi? diye sordu. Şansınız varmış. Gelecek sefer o da olmayacak. Lütfen beni sinirlendirmeden gidin buradan. Sinirlenmek kalbime iyi gelmiyor. Hatta en kısa zamanda adayı terketseniz sizin için daha hayırlı olacaktır.

150

Malko hareketsiz duruyordu.

— Bay Siegel, dedi. Dün gece, dostlarınızı tanımakta güçlük çekmedim. Ama dünkü olay bu sabah size gelmemi engellemedi. Hakikaten sizle çalışmak istiyorum.

Yaptığınız iş çok ilgimi çekti. Ayrıca böyle güzel bir hanıma da daha yakın olmak çok hoşuma gider.

Louis patlamaya hazır bir balon gibiydi. Mandy'nin gözlerine ise şaşkınlık dolu bir ifade hakimdi. Genç kadının kulaklarına inanmadığı her halinden belliydi.

Louis elindekileri bıraktıktan sonra yumruğunu sıkarak Malko'ya doğru yürüdü. Malko Chris Jones'un Marlin üzerindeki parmağını düşündü. Hayatının böyle güvencede olması hiç de fena bir duygu değildi. Gangster Malko'nun bir metre ötesinde durarak:

— Sizi İşe alacağımı düşünüyorsanız, sandığımdan da enayiymişsiniz, dedi. Eğer Mandy'ye bir kere daha o

şekilde bakarsanız, sizin yüzünüzü dağıtırım.
Malko'ya vurmamak için kendini güç tutan Louis bembeyaz kesilmişti. Mandy'ye şöyle bir göz atan Malko, yüz ifadesinden kadının oldukça eğlendiğini anlamakta gecikmedi.

— Bir kadının şerefini koruyan erkekleri her zaman lakdir etmişimdir, dedi. Hele o kadın Bayan Mandy kadar güzelse.., Ama bana saldırmanız pek işe yaramaz. Yalnız olmadığımızı siz de görüyorsunuz...

Diğer oyuncular fazla uzakta değillerdi.
Louis'nin yüzündeki kırılganlıklar sanki daha da çukurlaşmıştı.

— Akıllı geçiniyorsunuz ha! diye homurdandı.
Defolun, sizle konuşacak bir şeyim yok.
Louis çantasında top aramaya girişince Mandy Brown'un tişörtündeki yazı Malko'nun dikkatini çekti: Good in Bed. * Bu yazı hoşuna gidince Mandy'ye
(•) Yatakya İyiyim

151

dönerek:

— Burada yazılı olan doğru mu? diye soruverdi.

Mandy biraz şaşırarak:

— Oh, sadece bir espri bu! dedi.

Louis ise Malko'nun bakışlarını çoktan farketmişti.

Gözlerinden öfkeli ışıklar saçarak:

— Tanrı adına, çıkartır mısın onu? diye bağırdı.

Mandy usulca tişörtünü çıkartmaya koyulunca,

Louis kıpkırmızı kesilerek;

— Dur! diye bağırdı.

Genç kadın bu emre boyun eğdi. Louis'nin yanına gelip suratına şiddetli bir tokat atmasıyla genç kadın çimenlere yuvarlanı verdi.

— Bir daha bu orospu numaralarını yaparsan seni öldürürüm!

Malko adamın ciddi olduğunu anlamakta gecikmedi.

Bir hamlede ayağa kalkan Mandy Brown ise:

— Bu golf oyunundan bıktım artık! diye bağırdı. Bir duş alacağım.

— Hiçbir yere gidemezsin, dedi Louis. Kıçına da bir şey geçir artık, yoksa kalçalarını parçalamak zorunda kalacağım.

Mandy homurdanarak gözlerindeki yaşları sildi.

Malko daha fazla ileri gidemeyeceğini anlamıştı.

— Oyununuzu bitirebilirsiniz, dedi. Beni yanlış anlamınıza üzıldüm. Fikrinizi değiştirerseniz, beni Kapalua Bay Resort* ta 707 numaralı odada bulabilirsiniz. İyi günler!

Malko golf sahasını terkederken, Louis de çantasını toplamakla meşguldü. Malko'nun artık beklemekten başka seçeneği yoktu.

Chrıs Jones ile Milton Brabeck ellerine oyuncak verilmiş çocukların mutluluğuyla çoktan kumsala inmiş, 152

denizin tadını çıkarıyorlardı. Malko da aynı şeyi yapmak için can atıyordu, ama akşam olmadan odadan çıkmamaya kararlıydı. Saat zaten beş olmuştu. Zaman öldürmek için bir duş yaptıktan sonra pencereyi açtığında odayı dolduran rüzgârın sesi dikkatini dağıttı. Bu yüzden, kapıya vurulduğunu güçlükle duyabilmişti. Kapıyı açınca şaşkınlığını gizleyemedi.

Eşikte Mandy Brown duruyordu. Bikinisinin üstüne bir bluz geçirmişti ve ayakları da çıplaktı. Yüzünün sol tarafı şişmiş, gözü mosmor bir çürükle kapanmıştı. Malko Mandy'nİN hemen içeri girmemesine oldukça şaşırdı. Genç kadın ise başım Malko'ya doğru kaldırarak:

— Girmeden önce, dedi, size söylemem gereken bir şey var. Louis eğer beni bir daha görecekt olursanız, size kezzap banyosu yaptıracağını söyledi, isterse her şeyi yapabilir.

Malko ise bu konuyu hiç önemsememiş gibi:

— içeri girin. Rüzgârda kalıyorsunuz... demekle yetindi.

XVII. BÖLÜM

Kapı kapanır kapanmaz Mandy'nİN ilk işi yatağın üzerine oturmak oldu. Gerilmiş yüz hatlarından ne kadar sinirli olduğunu anlamak mümkündü. BİR bardağa doldurduğu meyve suyunu içerken, Malko onu sevinç dolu gözlerle İzliyordu. Planının ilk bölümü başarıyla sonuçlanmıştı.

— Ne oldu? diye sordu. Sîzi hırpaladı mı?

Genç kadın omuzlarını silkerek:

— Deli gibiydi, dedi. Çok korktum. Eğer onunla kalmaya devam edersem beni öldürecek.

Alçak sesie konuşurken bir yandan da ojeli tırnaklarına bakıyordu.

— Buraya nasıl geiebildiniz? diye sordu Malko. Çok tehlikeli...

— Eğer öğrenirse beni öldürecektir, dedi genç kadın. Bana asit banyosu yaptıracığını söyler hep. Gorilim JİM'i satın aldım. Alışveriş yapmaya gideceğimi söyleyerek onu kumsalda bıraktım. Jim bunun doğru olmadığını biliyor, ama Louis kuşkulananacak olursa bir şey bilmediğini söyleyecek.

Malko genç kadına Jim'i neyle satın aldığını sormadı. Sıra İkinci piyonu öne sürmeye gelmişti.

— Benden ne bekliyorsunuz? diye sordu.

Mandy Brown Malko'nun gözlerinin derinliklerine bakarak:

— Louis Siegel'den beni kurtarmanızı... dedi.

— Bunun için bana ihtiyacınız yok ki...

Genç kadın başını sallayarak:

— Hayır var, dedi. Beni öldürmesi işten bile değil. Sizin kim olduğunuzu ve kimin hesabına çalıştığınızı biliyorum. Kurtulmak için tek şansım sizsiniz. Yoksa beni öldürene dek, onunla kalmam gerekecek.

— Öyleyse siz de onun ölmesini İstiyorsunuz, dedi Malko.

— Evet.

Çöken sessizliği bir tek rüzgârın sesi bozuyordu.

— önemli bir karar, dedi Malko.

— Aptalca şeylerden söz etmeyin, dedi Mandy

Brown. ölümü çoktan hak etmiş bir adam o...

Pasifik'ten esen rüzgâr camları titretiyordu.

— Ama bir sorun var, dedi Malko. Bu olayda hangi rolü üstlendiğinizin farkındayım. Roy Stockton'un Ölümüne sebep olan sizdiniz, öyle değil mi?

Mandy Brown cevap vermedi.

— Nasıl yapabildiniz? diye sordu Malko. Ciddiyetinizden emin olmak istiyorum.

— Bana güvenmiyor musunuz? diye sordu Mandy Brown.

— Onu kastetmedim, dedi Malko. Sadece gerçeği öğrenmek istiyorum.

— Louis, Meyer'in işin içinde olduğunu biliyordu; dedi genç kadın. CIA'nın bu olaya çok sinirlendiğinin de farkındaydı. Roy Stockton'dan ilk söz eden Bob Meyer idi. Roy Stockton buraya gemiyle gelmişti.

— Onu nasıl tanıdınız?

— Çok kolay oldu, dedi Mandy Brown. Ona Century City'de askıntı olmuştum. Hoşuna gittiğimi biliyordum. Arada bir motellerde buluşuyorduk. Karısının evde olmadığı bir gün, evine de gitmişim. Ona iş aradığımı söyleyince..,

— Kasasında sakladığı kâğıtlardan haberiniz var mıydı?

Mandy bir an tereddüt ettikten sonra:

— Evet, dedi. Evine gittiğim İlk günden beri...Bir cuma günüydü. Kâğıtları bana gösterdi.

Genç kadın burada susunca Malko:

— Roy Stockton'a ne yaptıklarını biliyor musunuz? diye sordu.

Mandy Brown ani bir hareketle başını kaldırarak;

— O kadar ileri gideceklerini sanmamıştım, sîze yemin ederim, dedi. Sadece döveceklerini söylemişlerdi.

— O belgeleri Louis Siegel'den tam beş milyon dolara aldığımızı da biliyor musunuz?

— Beş milyon dolar mı? diye bağırdı Mandy. Pis herif! Beş yüz bin dolar aldığını söyleyerek bana üç yüz bin dolarlık bir kolye hediye etmişti.

— Sadece parayı almakla kalmadı, dedi Malko.

Fotokopileri de saklıyor. O fotokopileri ele geçiremediğimiz sürece Louis karşısında hiç şansımız yok. Onları bulmamda bana yardımcı olur musunuz?

Mandy birkaç saniye düşündükten sonra:

— Sanırım evet, dedi. Elimden geleni yapacağım.

Ama karşılığında bana ne vereceksiniz?

— Louis Siegel'i... dedi Malko. istediğiniz o değil mi?

— Evet, dedi genç kadın. Ama size nasıl inanayım?

— İnanmaktan başka çareniz yok... dedi Malko.

Genç kadın bakışlarını Malko'ya çevirerek düşüncelerini anlamaya çalışmak ister gibi birkaç saniye süzdükten sonra:

-Pekâlâ, dedi.

Malko kadının yumuşak elini sıkarak:

— Fotokopilerin nerede olduğunu biliyor musunuz? diye sordu.

— Evet, dedi Mandy Brown. Avukatlarından biri olan Sydney Weiser'a verdi onları. Louis ondan başkasına güvenmez. Telefon konuşmalarını dinlemiştim.

— Weiser'ı nerede bulabilirim?

— Her gün Beverly Hills'te Bistrot'da yemek yer, dedi Mandy. Ak saçlı, gözlüklü, yaşlı bir adamdır. Aptalın tekiyim ben, sanırım bana artık ihtiyacınız kalmadı.

Malko ona biraz cesaret vermek ister gibi:

— Mandy, dedi. O belgeleri ele geçirdiğimiz anda Louis Siegel'den kurtulmuş olacaksınız. Ama sizi bir daha nasıl görebilirim?

— Pek kolay olmayacak, dedi Mandy Brovvn.

Yarından sonra Lahaina'daki berberimde tek başıma olacağım, çünkü Jim beni dışarda bekler. Lahaina Shopping Center'da. Ben Franklin'e giderim. Beni orada bulabilirsiniz. Ne öğrenmek istiyorsunuz?

— Henüz bilmiyorum, dedi Malko. Ama size mutlaka İhtiyacım olacaktır.

Mandy Brovvn saatine bir göz atarak:

— Gitmem gerekiyor, dedi.

Sonra Malko'ya yaklaşarak kolunu adamın boynuna doladı. Şiş olsa bile kadının yüzü yine de çekiciydi. Genç kadın bedenini Malko'nun bedenine yapıştırdı, sonra bir çırpıda bluzunu çıkarınca, üzerinde bikinisinin altından başka bir şey kalmadı.

— Bu anlaşılmayı kutlamalıyız, dedi Malko'ya.

Dilini Malko'nun ağzına sokarken bîr yandan da bikinisinin altını çıkarmaya çalışıyordu. Sonra Malko'yu yatağın üstüne çekerek, onu Öpüp okşamaya başladı. Malko onunla sevişirken, kadının beynindeki hesapları düşünüyordu.

Genç kadın bikinisini giyerken Malko sırtında kahverengi noktacıklar farketti. Sanki üstünde sigara söndürülmüştü. Elini noktacıkların Üstüne koyarak:

157

— Sizi yaktı mı? diye sordu.

Genç kadın gülerek başını sallarken:

— Hayır, dedi. Benimle döşemenin Üstünde çılgınca sevişmekten çok hoşlanır. Tahtalara sürtündüğüm için... Her gün sevişiriz, o yüzden çürükler bir türlü geçmiyor.

Mandy giyinmişti.

— Neden bana güveniyorsunuz? diye sordu Malko.

Mandy omuzlarını silkerek:

— Çünkü başka seçeneğim yok, dedi. İki yıldan beri rastladığım en küstah İnsansınız. Küstah ve tehlikeli...

Sizi salonda gördüğümde nasıl biri olduğunuzu hemen anlamıştım. Eh, sempatik de sayılırsınız. Hayatımı sizle yeniden kurmak isterdim.

— Az önce zevk almadınız mı? diye sordu Malko.

— Hiçbir zaman zevk almam, dedi Mandy. Zevk almak aptallar içindir.

Genç kadın Malko'yu öperken:

— Berberde telefonunuzu bekleyeceğim, dedi.Louis çok tehlikelidir, dikkatli olun. Sizi kaybetmek istemiyorum.

Malko onu asansöre binene dek izledi. Genç kadın marihuana hasadından tek kelime bile söz etmemişti.

Kâğıtları henüz açık oynamıyordu. Bundan sonrası planın en önemli bölümüydü.

Louis o sabah nasıl olduysa gayet keyifli kalkmış, tıraş olmadan önce sadece iki kadeh votka içmekle yetinmişti. Kendini oldukça iyi hissediyordu. Golf sahasındaki ürünlerin toplanma işi neredeyse bitmek üzereydi. Marihuanayı satın alacaklar da çoktan adaya gelerek Kahala Hilton'a yerleşmişlerdi. Louis'nin bu alışverişten kazanacağı paranın miktarı üç milyon gibi yüklü bir miktar olacaktı.

158

Cote d'Azur'de nefis bir koya bakan o villayı satın almak için vaat bile almıştı. Doğrusu yaşamayı bir tek Avrupalılar biliyordu...

Beline bir havlu dolayarak Mandy'nin uyuduğu odanın kapısını açtı. Yan yatan genç kadın çtprak bedenini çarşafıla örtmüştü.

Louis Mandy'yi birkaç saniye seyrederek ona ne yapması gerektiğini düşündü. Sonra yatağa uzanarak, uyumakta olan kadının vücuduna sahip oldu. Mandy'nin uykusunda homurdanmasına rağmen, Louis yine de hareketlerini sürdürdü...

Kısa bir süre sonra yorgun düşerek sırtüstü uzandı ve en son projesini düşünmeye koyuldu. Bob Meyer'in ölümü Avusturyalıyı durdurmamıştı, esas sorun Mandy'nin karşı tarafa geçmesini önlemektir. Mafya'nın eski metotlarından biri olan "ölüm öpücüğü"ni uygulayarak o adamı evine davet edebilirdi. Onu ıssız yolda bekler ve sonra da otuz metre yüksekliğindeki uçuruma iterdi. Tek sorun olaya bir kaza süsü vermektir.

Planından hoşnut bir şekilde Mandy'nin bedenine sarılıp ikinci kez harekete geçti. Genç kadın tahrik edici

sesiyle:

— Çok güzel, sevgilim! diyordu. Bunu yapman çok hoşuma gidiyor. Bir hayvan gibi...

Altın gözlü adamın şiddet dolu bakışları hayal dünyasını doldurunca Louis'den sonsuz bir haz duydu. *

**

Frank Thorpe'un yüzü yorgunluktan bembeyaz kesilmişti. Birkaç gün içinde iki kez Washington-Hawaii yolculuğu yapmak biraz fazlaydı. Malko anlatılanları dinlerken Frank Thorpe'un uyumamak için büyük bir çaba sarfetliğinin farkındaydı. Ama şimdi uyuyacak zaman değildi. CIA'nın büyük patronu konuşma boyunca not alıp durmuştu. Sonunda başını kaldırarak:

159

— Bu önemli meselede o kıza güvenebileceğinizden emin misiniz? diye sordu.

Malko bir CIA ajanının ölümünden sorumlu olan kızını müttefik olarak seçmesine Thorpe'un ne denli kızdığını biliyordu.

— Evet, dedi. Kız hem korkuyor hem de paraya susamış. Ürünün parasına sahip olmak istediğinden yüzde yüz eminim.

— O para bize de lazım, dedi Frank Thorpe.

— Yoksa artık belgeleri istemiyor musunuz?

Frank Thorpe cevap vermedi. Malko'nun öğrenmek istediği bir yığın şey vardı.

— Sydney Weiser hakkında bir soruşturma yaptınız mı? diye sordu.

Amerikalı hoşnutsuz bir gülücükle:

— Soruşturma yapmaya gerek görmedik, dedi.

FBI'da onun üzerine hazırlanmış bir dosya var.

Mafya'nın en seçkin avukatlarından biriymiş. Jimmy Hoffa'nın kaçırılması olayına karışmış. Kızlarla gönül eğlendirmek ve viski içmek en büyük zevki. Ama adamın kolu her yere uzanıyor. Louis Siegel'in ekibinde o da var. İkisi de aynı dönemden. Sydney Weiser şimdi Los Angeles'ta! Ama tabii bu, belgeleri nasıl ele geçireceğimizi bilmemize yetmiyor.

Odaya bir sessizlik çökmüştü. Malko düşüncelere daldı. Görevinin en zor ve tehlikeli bölümüne gelmişti. Mandy Brown'dan başka yardım göreceği kimse de yoktu. Ama henüz kullanmadığı bir eleman daha vardı.

— Sanırım tek yol adamın gözünü korkutmak, dedi.

Yoksa...

— İşimiz bitiktir, diye tamamladı Frank. Eğer şirket'in bir Mafya avukatıyla uğraştığı öğrenilirse, gazete manşetlerini siz düşünün...

— Tamam, dedi Malko. Yarma dek bana izin verir misiniz? Bütün elemanları bir araya toplamak istiyorum.

160

rum. *

•*

Lahaina Road'daki turist kafilesi yüzünden Malko saatte ancak yirmi kilometreyle yol alabiliyordu. Böyle giderse randevuyu kaçırmayı şten bile değildi. Sonunda Lahaina Shopping Center'ı görünce sağa dönerek binanın önüne park etti. üst kattaki galeride bir telefon vardı. Malko numarayı çevirdi.

— Mandy Brown?

— Bir dakika, dedi bir kadın sesi.

Birkaç saniye sonra Malko Mandy Brown'un yumuşak sesini tanımakta güçlük çekmedi. Berber dükkânı, bulunduğu yerden yirmi metrede, Bank of Hawaii'nin hemen yanındaydı.

— Benim, dedi Malko.

— Oh, çok sevindim, dedi Mandy Brown alçak sesle.

— Sizinle hemen konuşmam gerek.

— Ama nasıl? diye sordu genç kadın. Jim kapının önünde bekliyor, saçlarımda da bigudi var.

— **Arka** tarafta Amilios'un karşısına bakan bir servis kapısı var, dedi Malko. Konuşmanın uzun süreceğini sanmıyorum. Bigudilere gelince, onların ne olduğunu iyi bilirim. Sizi arabada bekliyorum.

Malko genç kadına fikrini değiştirme fırsatı vermeden telefonu kapamıştı. Arabaya binerek, berberin servis kapısı girişine park etti. Az sonra Mandy saçındaki bigudilere rağmen arabaya yerleşerek:

— Evet? diye konuştu.

Gözlerindeki korkuyu sezmek İmkânsızdı.

— Louis'nin ürünlerini kimin satın alacağını biliyor musunuz?

Mandy biraz şaşırmıştı. Bu konudan daha önce hiç söz etmemişlerdi.

— Evet, biraz, diye yanıtladı. Neden sordunuz?

— Kim onlar? Neredeler"?

— Kanala Hilton'da kalıyorlar.

— Tehlikeli insanlar rını?

Genç kadın gözlerini indirerek:

— Sanırım evet, dedi.

— Alışverişi ne zaman ve nasıl yapacaklar?

— Ne zaman olduğunu bilmiyorum, dedi Mandy.

Louis ürünlerinin hepsini topladığı zaman onlara haber verecek. Akşam yemeğini birlikte yedikten sonra ödemeyi yapacaklar. Taşıma işi halledilene kadar da ürünün Louis'de kalmasını istiyorlar. Çünkü polis Louis'yi pek ziyaret etmez.

— Taşımayı nasıl yapacaklar?

— Malları geceleyin yatlarla götürecekler.

Malko bir an düşündükten sonra:

— Öyleyse mal önceden onlara veriliyor, dedi. Sonra da Louis adamlarla ilişkisini kesiyor.

— Evet, dedi Mandy. Şimdi gitmem gerekiyor.

Malko kapıyı açarak:

— Unutmayın sizin iyiliğiniz için çalışıyorum, dedi.

İki gün sonra bu saatte berbere tekrar gelebilir misiniz? Çok önemli...

— Çalışırım, dedi genç kadın. Ama...

Gözlerine panik dolu bir anlam hakimdi. BİR süre kapının yanında öylece kalakaldı.

— Eğer söylediklerimi yaparsanız, her şey en İyi şekilde sonuçlanacaktır, dedi Malko. Sizin i ç i n Genç kadın Malko'ya eliyle bir öpücük gönderdikten sonra koşarak berbere geri döndü. Malko arabayı çoktan çalıştırmıştı.

Uçak Los Angeles'a İnişe geçmişti.

Malko'nun yanında oturan mavi gözlü, kumral kadın beş saatlik uçak yolculuğu boyunca sürekli şikâyet edip durmuştu. Uçak rötarlı kalkış yaptığı için genç kadının Paris'e gidecek Air France'm 747'sine yetişmesine sadece yarım saat kalmıştı.

— Uçağımı kaçıracağım, uçağımı kaçıracağım... diye tekrarlayıp duruyordu.

Kadının kucığında iki çocuk ve ayrıca iki de köpek vardı. Malko kadının şikâyetlerini dinlemeye devam ederek Los Angeles Havaalanı'nın bitmek tükenmek bilmeyen koridoru boyunca ona eşyalarını taşımada yardım etti.

Air France'm 747'sinin kapısı kapanmak üzereyken görevlilerden biri dışarı çıkarak: "Miss Freeborn! Miss

Freeborn!" diye bağırdı.

Miss Freeborn mavi gözlü, kumral kadından başkası değildi.

— Alan şefi daha fazla geç kalmamanız için, eşyalarınızı yüklemeye size yardımcı olmamı istedi. Bunun Üzerine genç kadın yumurcıklardan birini Malko'nun elinden kopartarak, Öteki eliyle bavullarından birini kavradı, el çantasını da dişlerinin arasına geçirdikten sonra uçağa doğru koşan köpeklerini izlemeye koyuldu. Malko California'da kalmak yerine, bu nefis kadınla birlikte Air France'ın 747'sine binmeyi tercih ederdi.

Frank Thorpe sayesinde tüm şanslarını değerlendirmesine yardım edecek ikinci bir koz daha elde etmişti.

Ama elemanlardan biri hâlâ eksikti: Louis Siegel'in avukatı Sydney Weiser'in gerçek kişiliği... Planın bundan sonraki işleyişi tamamen bu adama bağlıydı.

X V I I I . BÖLÜM

Bistrot'nun bekçisi lokantanın önünde park eden Rolls'un kapılarını açmak için İlerledi, ama hiç de acele eder bir hali yoktu. Rodeo Drive'da Rolls Royce altın bir çakmakla eş değerdeydi. Arabadan ilk çıkan, beyaz kostümü İçinde Malko oldu. Chris Jones ile Milton Brabeck de griler içinde onu izlediler. Chris Jones'un elinde bir çanta vardı. Lokantanın içi gece gibi karanlıktı. Malko barı solunda bırakarak, dümdüz ileriye merdivenler boyunca uzanan ayrı bîr bölmeye yürüdü. Köşedeki masalardan birinde tek başına bir adam oturuyordu. Ak saçları, mavi gözlerini iyice ortaya çıkaran kocaman miyop gözlüğü vardı, önceden hiç görmemiş olmasına rağmen, Malko Sydney Weiser'ı hemen tanıdı. Avukat yetmiş yaşlarında olmalıydı. Buruşmuş elleri bunun bir kanıtıydı. Malko masada tam karşısına oturunca, yaşlı adam rahatsız olarak, gözlerini yukarı kaldırdı. Milton Brabeck ile Chris Jones ise bardaki taburelere yerleşmişlerdi. Malko masanın üstünden eğilerek alçak bir sesle:

— Bay Weiser, dedi. Ben Louis Siegel'in bir dostuyum. Onun tarafından geliyorum. Adım Malko Linge.

Avukat biraz rahatlamıştı.

— Tanıştığımıza sevİndim, dedi sıcak bir ses tonuyla. Sevgili Louis neler yapıyor?

— Hâlâ M a u i d e , dedi Malko. Oradaki işlerini henüz bitiremedi.

I «4

Dudaklarındaki sıcak gülücüğe rağmen Weiser'ın gözlerine soğuk bir bakış hakimdi. Malko'yu daha önce hiç görmediği, hatta adını bile duymadığı için bu soğukluğu doğal karşılamak gerekiyordu. Garsonu çağırarak Malko*ya ne İstedğini sordu. Malko bir kahve ısmarlamakla yetindi.

— Bay Siegel'in yanında çalışalı çok olmuyor, dedi. Onun Avrupa'daki temsilciliğini üstlendim.

— Oh! Çok i y i , dedi Sydney Weiser gülümseyerek. Arkadaşlarınız kim oluyor?

Bakışlarıyla Chris İle M i l t o n ' u gösteriyordu.

— Benimle yolculuk ederler, dedi Malko.

— Sizin için ne yapabilirim?

Konuşmanın kilit noktasına gelmişlerdi. Malko hiç bozuntuya vermeden:

— Bay Siegel'in size iletmek istediği bîr mesaj var, dedi. Size emanet ettiği belgeleri bana vermeniz gerekecek.

Sydney Veİser' ın gözlerinde hafif bir dalgalanma oldu. Buruşmuş parmakları bir kesme şekerle oynuyordu.

— Belgeler mi?.. Hangi belgeler? diye sordu doğal bir ses tonuyla.

Malko hafifçe gülerek:

— Tereddüt etmekte haklısınız, dedi. Bay Sİegel benden sadece büronuza dek size eşlik etmemi rica elti. Oraya gittiğimizde kendisi size telefon edecek ve gerekli bilgileri verecek. Acele halledilmesi gereken bir konu...

Avukatın rahatladığını yüz hatlarından anlamak mümkündü. Yaşlı adam yeniden gülümseyerek:

— öyleyse gidelim, dedi. Bir saat sonra MGM'de bir loplanlıya katılacağım.

Avukatın el İşareti üzerine garsonlardan biri hesapla birlikte masaya yaklaştı. Avukat hesap pusulasını imzaladıktan sonra, on doları masanın üstüne koydu ve

16&
dört adam birlikte dışarı çıktılar. Beyaz Rolls Royce aynı yerde duruyordu. Malko kapıyı açarak, Sydney Weiser'ın öne yerleşmesini bekledikten sonra:

— Yürümekten hoşlandığınızı söylemişlerdi, dedi. Ama bir seferlik...

Wilshire Boulevard'ı hiç konuşmadan indikten sonra, avukatın bürosunun bulunduğu modern binaya vardılar. Goriller Malko'nun arkasından içeri girip kanepeye yerleştiklerinde, yaşlı avukatın gözleri biraz buğulanır gibi oldu. Malko kapıyı kapattıktan sonra:

— Burada konuşabilir miyiz? diye sordu.

— Ne konuşacağız? dedi Weiser.

Geniş pencerelerin ardından Beverly Wilshire Hotel'in eski yapısı göze çarpıyordu. Utrillo'nun tablolarından biri masanın arkasındaki duvarı kaplamıştı.

— Belgelerden söz edeceğiz, dedi Malko. Onları bu odada saklıyorsunuz değil mi?

Sydney Weiser Malko'yu süzdükten sonra soğuk bir tavırla masasının başına oturdu. İç telefonun düğmelerinden birine basarak, görünmeyen bir sekretere seslendi:

— Bay Louis Siegel'i Maul'deki evinden arar mısınız? Çok acil. (Sonra başını Malko'ya kaldırdı.) Müşterimin onayını almadan hiçbir konuda konuşamam, dedi. Adınızı tekrarlar mısınız?

— Malko, Malko Linge.

Avukat başını sallayarak duyduğu adı bir kâğıda not etti.

— İngilizceniz çok iyi. SİZ...

Telefon çalmıştı. Malko'nun kalbi yerinden fırlayacakmış gibi atıyordu. Bu ana dek her şey beklediği gibi gelişmişti. Gorillerin nefesini sırtında hissediyordu. Sydney Weiser'in kolunu Öne uzatarak ahizeyi kaldırdı. Sekreter:

166

— Bay Siegel'i bağlıyorum, diyordu, Sydney Weiser ahizeyi kulağına götüreceği sırada Malko parmaklarını telefonun düğmesine bastırdı, önce "klik" diye bir ses duyuldu, sonra da meşgul İşareti veren "bip-bip-bip" sesi... Sydney Weiser aynı şekilde oturuyordu. Yüz hatları gerilmişti.

— Demek sen... Orosu ço...

— Lütfen, dedi Malko yumuşak bir ses tonuyla.

Küfretmeniz bir işe yaramayacaktır.

Sonra ayağa kalkarak ahizeyi Sydney Weiser'm kulağından ayırdı ve onu telefonun Üstüne değil de masaya bıraktı.

Avukatın eli, sekreterine hattın yeniden bağlanmasını

haber vermek İçin telefona uzanmıştı.

Chris Jones iri vücudundan beklenmeyecek bir çeviklikle ayağı Cırlayarak kolunu Öne uzattı. "357" Magnum'unu mavintrak namlusu pırıl pırıl parlıyordu. Chris Jones silahın namlusunu yaşlı avukatın buruş buruş boyun derisine dayadı.

— Telefonu kapatacağım, dedi Malko. Sekreteriniz konuşmayı ikinci kez bağladığında, Louis Siegel'e hatlarda bir karışıklık olduğunu söylersiniz. Bizim varlığımı/dan ona sakın söz etmeyin. Bir bahane uydurursunuz. Eğer bîr numara yapacak olursanız arkadaşım beyninize bîr kurşun sıkacaktır.

— Kimsiniz? Ne İstiyorsunuz? dîye sordu yaşlı avukat.

Malko cevap verecek zaman bulamadı. Telefon çalıyordu. Magnum'un ucu adamın boynuna İyice dayanmıştı. Az sonra sekreterin sesi, yerini Louis Siegel'in sesine bıraktı:

— Hey Syd! Neler oluyor?

— Hiçbir şey, Louis... Hiçbir şey, dedi Sydney VVeiser. Hat kesildi. Aptal sekreter bağlayamadı herhalde. Buraya ne zaman geleceğini sormak için 167

aradım. Bir haftalığına Montreal'e tatile gideceğim. Sen de gelir misin, diye soracaktım. Meridien Otelİ'nde kalacağım. Ne dersin?

— Hemen gelemem, dedi Louis Siegel.

— Pekâlâ, öteki telefon çalıyor. Akşam seni bir daha ararım. Evden daha rahat konuşuruz, sohbet ederiz. Önce kısa bir sessizlik, sonra dört bin mil ötedeki gangsterin sesi:

— Tamam Sdy. Çok iyi olur, dedi. Burada her şey yolunda gidiyor. Dikkatli ol .

Telefon kapanmıştı. Sydney Weiser anlamsız bakışlarını Malko'ya dikerek:

— Ne istiyorsunuz? diye sordu.

— İlgine bir teklifim var, dedi Malko. Size şimdi bir milyon dolar vereceğim, siz de bana Utrİllo'nun tablosu ardındaki kasadan o belgeleri vereceksiniz.

Neyseki, F B I ' ı n avukat hakkında tam bir dosyası vardı.

Sydney Weiser başını sallayarak:

— Delisin seni diye bağırdı.

Masanın üstüne doğru eğilen Malko:

— Bay Weiser, dedi. Jimmy Hoffa'yı hatırlıyor musunuz? Günlerden bir gün adam yok oluverdi ve o günden sonra da kimse ondan söz edildiğini duymadı. Yanılmıyorsam müşterilerinizden biriydi. Eğer bizimle işbirliği yapmazsanız, sizin sonunuz da aynı olacak. Bizimle birlikte bu bürodan çıkacaksınız ve bir daha da kimse sizi görmeyecek. Ama öteki seçenek bana daha mantıklı geliyor. Siz ne dersiniz?

Masaya yaklaşan Mİlton Brabeck çantayı üzerine koyarak, kapağını açtı. Para desteleri güneş ışıkları altında parlıyordu. Sydney Weiser ilgisini gizlemeye çalışarak:

— Bak, dedi, eğer Louis...

— Louis Siegel konusu çoktan kapandı, dedi Malko

168
sert bir ses tonuyla. Farzedin ki, öldü. Bir daha onun adını bile duymayacaksınız. Korkacak bir şey yok. Zaten dediğimi yapmaktan başka seçeneğiniz de yok.

Bakışları dolarlara kayan Weiser:

— O belgeleri ne yapacaksınız? diye sordu.

— Bu sizin sorunuz değil, dedi Malko. Sizin yapacağınız en İyi şey, bizim ziyaretimizi unutmak olacaktır.

— Ya Louis?

— Onun size sıkıntı vermeyeceğini daha önce de söyledim. Asla.

Odayı derin bir sessizlik kaplamıştı. Sydney Weiser gözlerini yere indirmiş, düşünüyordu. Yüzü bembeyazdı. Alnını ter tanecikleri kaplamıştı. Malko en son bombayı da patlatmaya karar vererek:

— Bay Weiser, dedi. Pek çok insanın ölümünden sorumlu olduğunuzu biliyorum. Benim gözümde yaşamınızın fazla bir değeri yok.

Avukatın yüzündeki bütün kan çekilmişti. Başını eğerek:

— Pekâlâ, dedi. Kabul ediyorum.

Ayağa kalkarak masanın çevresinde dolandı, sonra duvara yaklaşarak tabloyu kaldırdı. Ortaya küçük bir kasa kapağı çıktı. Kasanın kapağını açan Weiser, elini içeri daldırdı.

Elinde belgeler yerine siyah otomatik bir silah vardı. Namluyu Malko'ya çevirerek:

— Canın cehenneme! dedi.

Malko yaşlı avukatın mavi ve boş bakışlarını gördüğü an, arkasında " p l u f " diye bir ses duydu. Sydney Weiser görünmeyen bir yumruğun etkisinde kalmış gibi geriye sıçradı.

Yaşlı adamın eli birkaç saniye boyunca yere paralel
169

olarak kaldı, sonra yumruğu gevşedi. Milton Brabeck adamın bileğine şiddetli bir tekme savurunca, silah döşemenin üstüne kayd ve Sydney Weiser boylu boyunca masanın altına uzandı. İki kaşı arasındaki delikten kan fışkırıyordu.

— Belgeler! diye bağırdı Malko.

Susturuculu silahın sesi bile duyulmamıştı. Sydney Weiser'ın cesedi şimdi odadakilerin içine sıkıntı veriyordu. Malko kasaya doğru yürüyerek elini içeri daldırdı. Eline ilk değenler yığınla para desteleri oldu. Bir servet... Sonra kâğıtlar. Bütün kâğıtları avuçlayarak masanın Üstüne koydu ve hepsine çabucak göz gezdirdi. En altta kapalı bir zarf vardı. Zarfın üstüne kurşunkalemle yazılmış sözcükler dikkatini çekti: Louis Siegel.

Zarfı açınca fotokopilerle karşılaştı. C I A ' n ı n aradığı dokümanlar bunlar olmalıydı. Malko onları kontrol ettikten sonra Weiser'ın bir hiç yüzünden ölmediğini düşündü. Chris Jones sinirlenmeye başlamıştı.

— Kaçalım, dedi. Eğer sekreter içeri gelecek olursa bütün Los Angeles polisi peşimize takılacaktır.

Malko kasayı kapattıktan sonra kapıyı açtı ve koridoru kontrol etti. Görünürde telefonda konuşan sekreterden başka kimse yoktu. Malko önünden geçerken sekretere hafifçe selam verdi, genç kadın da bu selamı cevapsız bırakmadı. Az sonra asansörle aşağı inerek, Wilshire Boulevard'a çıkmışlardı. Arabaya binerek Century City'nin yolunu tuttular. Little Santa Monica yoluna çıktıklarında bir polis sireninin sesini duydular. Başını sallayan Chris Jones:

— Umarım polisler şüpheli bir şey bulamazlar, dedi.

Malko yukardaki televizyon kamerasına baktıktan sonra adını söyledi. Kapı açılınca, gorillerle birlikte
170

küçük bölmeye girdi. Giriş kapısı kapanınca bölmedeki ikinci kapı açıldı. Bu kapıdan geçtikten sonra diğer

kapının açılmasını beklediler. Sonunda, karşılarında Frank Thorpe'u gördüklerinde, arkalarından kapanan kapıların sayısını hatırlamıyorlardı.

— Evet?

Malko hiç konuşmadan zarfı uzattı. Frank Thorpe zarfı açarak belgeleri tek tek inceledi. Yüz hatları yumuşamıştı. Bakışlarını Malko'ya çevirerek:

— Bunların ikinci bir kopyasının olmadığından emin misiniz? diye sordu.

— Sanmıyorum, dedi Malko. Sydney Weiser'ın kasasından aldık.

— Ya Sydney Weiser?

— Yüzünde bir delik açıldı.

— Nasıl?

Malko olanları kısaca anlattı. Sustuğunda Frank Thorpe soğuk bir ses tonuyla:

— Sizin Şirket'e bağlı olduğunuzu anladı mı? diye sordu.

— Sanmıyorum, dedi Malko. Büroda yaptığımız konuşma teybe alınmış olsa bile, polislerin Şirket'i akıllarına getireceklerini tahmin etmiyorum.

— Geriye Rolls kalıyor... dedi Frank. Neyse, onunla biz ilgileniriz. ölmüş biri adına kiralanmıştı. Bize kadar çıkmaları olanaksız...

Sonra Chris Jones'a dönerek:

— Bay Jones, silahınız lütfen, dedi.

Chris kemerinden çıkardığı "357" Magnum'u masanın üstüne koyunca, silahı bir süre inceleyen Frank onu çekmecelerden birine koydu.

— Bravo! dedi Frank Thorpe.

Sesi heyecan doluydu. Bara giderek şampanya şişesini çıkardı. Tıpayı çekti ve üç ayrı kadehi doldurdu.

— İyi iş becerdiniz! dedi. Tebrikler. Ama ne yazık ki ,

171

size henüz resmi olarak teşekkür edemiyorum. Louis Siegel'in işini henüz bitirmedik.

— Onunla ben ilgilenirim, dedi Malko. Glomar Explorer ne zaman yola çıkacak?

— Kırk sekiz saat içinde mürettebata hareket emri vereceğim.

— Tamam, dedi Malko. Yarın Mandy Brown ile berberinde randevum var. Maui'ye ne zaman dönmemi istersiniz?

— En kısa zamanda. Bir planınız var mı?
— Evet. Ama takviye kuvvetine ihtiyacım olacak.
— Her istediğinizi karşılamaya hazırız dedi Amerikalı.

— Çok iyi, dedi Malko. Bu akşamki uçakla döneceğim.

172

XIX. BÖLÜM

Louis telefonu öylesine hızlı kapamıştı ki, masanın üzerinden sıçrayan telefon yere düşüverdi. Louis odanın içinde dört döndükten sonra verandaya çıktı. Mandy Brown gözlerini kapatan siyah gözlüğü ve her zamanki minicik slipiyle şezlonglardan birine uzanmış güneşleniyordu.

Sicgel onun tam karşısında durarak:

— Syd'e saldırmışlar, dedi soğuk bir ses tonuyla.

Mandy başını kaldırdı, siyah gözlüğünü çıkartarak:

— My God! diye bağırdı. Ama kim?..

— Belgelerin varlığını senden başka kimse bilmiyordu, dedi Louis imalı bir ses tonuyla.

Mandy ayağa kalkarak:

— Louis. Herhalde söylemek istediğin... demeye çalıştı.

Ama Louis genç kadını şezlongundan çekince Mandy'nin elindeki gözlük yere düştü.

— Louis! Deli misin sen?

— Orosu!

Louis kadının yüzüne tüm gücüyle bir tokat attı.

Mandy'nin gözleri yaşla dolmuştu. Tahta trabzana tutunarak:

— Louis, dur! diye bağırdı.

Louis dudaklarını sıkarak sağ elini Mandy'nin boynuna doladı.

— Onları oraya sen yolladın, dedi. Söyle, sen yolladın değil mi? O herif çok hoşuna gitmişti...

173

Mandy dehşete düşmüş bir halde olmasına rağmen konuşmaya çalıştı:

— Louis, dur lütfen. Deli gibi bakıyorsun. Ne...

— Syd'e saldıranlar üç kişiymiş. Bürosunda saldırmışlar ona. Daha önce de Bistrot'ya gelmişler. Mandy karşı koyacak gücü bulamadı. Bu haldeyken, Louis*nin onu öldürmesi işten bile değildi. Tüm soğukkanlılığını toplayarak:

— Ama sevgilim, ne demek istiyorsun sen? diye inledi.

Louis boğazını biraz daha sıkarak:

— O herife belgelerin Syd'de olduğunu sen söyledin, dedi. Onları ele geçirerek beni öldürmeleri için...

Böylece sen de benden kurtulmuş olacaktın.

Mandy aşığının bu kadar soğukkanlılıkla konuşabilmesinc şaşırmişti. Boğazını sıkıan ele rağmen:

— Ama Louis böyle şeyler düşünmen delilikten başka bir şey değil, diyebildi. O adamla aramda hiçbir şey olmadı. İstersen ona da sor.

— Aptal! dedi Louis.

Eline kramp girince Mandy'nin boğazını bırakmak zorunda kaldı. Müthiş bir öfke duyuyordu. Mandy'nin bu işe karıştığına adı gibi emindi. Karşısındaki başka bir kadın olsa, onu çoktan öldürmüştü. Ama Mandy'yı kaybetmek korkusu kalbini sıkıştırıyordu. Ne yapacağını bilemeden orada öylece kalakaldı.

Mandy Brown son bir şansı daha olduğunu

hissetmekte gecikmedi. Kollarını aşığının boynuna doladıktan sonra bedenini onun vücuduna sürterek:

— Seni seviyorum, diye fısıldadı. Sensiz yapamayacağımı biliyorsun.

Bunlar Louis'nin duymaktan hoşlandığı sözcüklerdi.

Adamın öfkesi bir anda geçmişti. Mandy omuzlarını okşayıp ağzıyla adamın kulağını ısırınca Louis hafifçe inledi, ama hemen geri çekilerek:

174

— Dur orospu! diye bağırıldı.

Ama Mandy durmadı. Eliyle pantolonun kemerini çözüyordu. Louis'yi sakinleştirmen, şüphelerini yok etmeliydi, önünde diz çökerek aşığını trabzana yasladığında Louis zevkle karışık bir homurtu çıkardı.

— Seni seviyorum, dedi Mandy. Beni asla terketmeyeceğine söz ver.

Tüm kuşkulayı unutan Louis, Mandy'nin saçlarını okşamaya başladı. Bir an yeniden kaygılandı, ama kendisine yapmış esnek bedeninin verdiği heyecan, düşünmesini engelledi. Mandy ona bakarak:

— Belgeleri mi almışlar? diye sordu. Ama kim?..

Louis sözünü keserek:

— Kasa açık değildi, dedi. Şifreyi de Syd'den başka bilen yoklu. Yarın kasayı açtırtacağız. Syd belgeleri

verme tence bir kurşun yemeyi tercih etmiş olmalı...

— Yarın ona çiçek gönderelim, dedi Mandy her zamanki pratik zekâsını kullanarak. Eğer izin verirsen çiçekle ben ilgilenirim. Berbere giderken...

— Olur, dedi Louis.

Şimdi kontrol etmesi gereken bir şey vardı.

— Bana dürbünü getir, dedi Mandy'ye.

Mandy içeri giderek dürbünü aldı. Glomar Explorer' in siste kaybolan gölgesini görmesi Louis'nin birkaç dakikasını almıştı. Dürbünü indirdiğinde oldukça rahatlamıştı. Glomar Explorer burada olduğu müddetçe kaygılanacak bir şey yoktu. Avantajlı duruma geçebilmesi için belgeleri bir an önce ele geçirmesi gerekiyordu. Tabii Mandy'yı de daha yakından izlemeliydi.

Sonuna dek açılmış havalandırmaya rağmen Malko güneşin altına park edilmiş arabanın içinde sıcaktan bunalıyordu. Mandy yarım saat Önce gelmiş olmalıydı, 175

ama Malko berbere telefon ettiğinde Mandy'yi bulamamıştı. Neler oluyordu? Eğer Mandy ile ikinci bir kontak kuramazsa, tüm planı altüst olacaktı.

Bunları düşünürken Louis SiegePin arabasının yanından geçtiğini şöyle bir farkettiler. Siyah camlar yüzünden içeride kimlerin olduğu anlaşılmıyordu. Araba berber salonunun önünde durunca, Mandy yanında Jim olduğu halde arabadan çıkarak berbere girdi. Jim dışarda kalmıştı.

Malko direksiyonun ardına gizlenmişti. Arabadan çıkarak telefon kulübesine doğru yürüdü. Bu kez, Mandy'yi hemen verdiler.

— Louis şüpheleniyor!., dedi Mandy isterik bir ses tonuyla.

— Neden şüpheleniyor? diye sordu Malko.

— Size Syd'den benim söz ettiğimi sanıyor. Bugün beni neredeyse Öldürecekti. Belgeleri alamadınız mı? Malko genç kadının cesaretini kaybetmekte olduğunu anladı. Sıra son kartı açmaya gelmişti,

— Aldık, dedi. Her şey planladığımız gibi gelişti.

Karşı tarafta kısa bir sessizlik oldu, berber salonundaki konuşmalar duyuluyordu. Sonra yeniden Mandy'nin sesi geldi:

— Ne yapmayı düşünüyorsunuz?

— Malı satın alacaklarla ne zaman buluşacak?
— Bu akşam, dedi Mandy. Eve gelecekler. O yüzden ben de saçımı yaptırıyorum.
— Mal teslimini ne zaman yapacaklar?
— Yarın. Louis golf sahasına gideceğimizi söyledi. Mal teslimi sırasında burada olmak istemiyor.
— Sonra ne olacak?
— Bilmiyorum... Yolculuğa çıkacağımızı söylemişti. Ama Syd bu durumdayken...
Birdenbire genç kadının sesi titremeye başladı.
— Dikkat, diye fısıldadı. Sanırım konuşmamızı

176

dinliyorlar. Kapatıyorum.

Malko cevap verecek zamanı bulamadı. Terden sıırıslıklam bir halde kulübeden çıktı. Atılacak yanlış bir adım her şeyi mahvedebilirdi. Arabaya dönerek Chrıs ve Milton'u buldu, sonra onlara planını anlattı. Goril gülmekten iki büklüm olmuştu, Saatine bakarak:

— Teknik Bölüm'e şimditelefon edersem, istediğin İz şey ancak yarın sabah elinize geçer, dedi. Uygun mu?

— Uygun, dedi Malko.

"Drug Enforcement Agency"nin sorumlusu ak saçlı, ufak tefek bir adamdı. Malko'nun anlattıklarını ilgisiz bir ifadeyle dinledikten sonra:

— Neden özellikle yarın harekete geçmek istiyorsunuz? diye sordu. Bu akşam da onları kolaylıkla yakalayabiliriz.

— Buna karşıyım, dedi Malko. Yarın tonlarla marihuana size gümüş bir tepside sunulacak.

Oahu'daki merkezin şefi de sözç karışarak:

— Bay Linge Şirket'in büyük patronlarından emir aldı, dedi. Ülkenin güvenliğiyle ilgili bir sorunla karşı karşıyayız.

DEA patronu omuzlarını silkerek:

— Tamam, tamam, dedi.

Soğukça gülümseyen Malko:

— Sizden fazla bir gayret göstermeniz beklenmiyor, dedi. Yarın sabah saat dokuzda otelime gelirsiniz.

Öteki ayağa kalkarak:

— Olur, dedi. Yarın sabah dokuzda görüşmek üzere...

Sonra kapıyı çarparak dışarı çıktı. CIA görevlisine dönen Malko:

— Bir aptallık yapmayacağından emin misiniz? diye sordu.

177

— Eminim, dedi adam.

— Siegel'in bütün telefon konuşmalarını dinliyor musunuz?

— Evet.

— İlginç bir şey var mı?

— Braniff ile konuşarak Los Angeles'a kendi adına iki bilet ayırttı. Sonra Miami'ye uçacak. Oradan üçüncü bir uçağa binerek Fort de France'a, Fransız Ant illerine geçecek.

— Hepsi bu kadar mı?

— **Hayır.** Bir de Kanala Hilton'a telefon ederek yemeğe üç kişi davet etti. Üçü de California'dan gelen Mafya üyesi...

— **Çok** iyi, dedi Malko. Bu durumda yarına dek beklemekten başka yapabileceğimiz bir şey yok. Chris Jones neşeyle ayağa kalkarak:

— **Lahaina'da biraz** dolaşacağım, dedi. Front Street'le kıratı altmış dolara mücevher satan bir kuyumcu gördüm. Sahicilerinden ayırt etmek imkânsız gibi... Kanma doğum günü için böyle bir hediye almayı düşünüyorum.

Malko gülerek:

— **Altmış** dolarlık mücevherin pek hakikiye benzediğini sanmam, dedi.

— Olabilir, dedi Chris Jones. Ama hükümet bana fazla para vermiyor. Karımın bu kadarla yetinmesi gerekecek...

Büfenin bulunduğu terasta denizi seyretmekte olan üç adam başlarını aynı anda çevirdiler. Doğrusu Mandy giyimine büyük özen göstermişti. Uzun elbisesinin her iki yanından kalçalarına dek uzanan yırtmaçlar, adım atışlarında bronzlaşmış bacaklarını ortaya çıkarıyordu. Louis misafirlerine yaklaşıp üçünün de elini ayrı

178

ayrı sıktıktan sonra:

— Mandy, işte dostlarım Jack Dagna, Bugsy Mose ve Chuck Barr, dedi.

Adamlar gözlerini Mandy'nin bacaklarından ayırmadan elini sıktılar. Genç kadın hafif bir dönüş yaptıktan sonra içki servisini hazırlamak Üzere

uzaklaştı. Malko'nun neler yapmakla olduğunu bilmediği için oldukça kaygılıydı. Gelen misafirlerden biri yere koyduğu çantadan gözlerini bir an olsun ayırmamıştı. Mandy, Jack Dragna'nın yıllardır Mafya'nın Batı bölgesinin sorumlusu, olduğunu biliyordu. Sakin geçen yemek boyunca Mandy sıkıntıdan patlamıştı.

Kahvelerini henüz bitirdiklerinde, Louis genç kadını belinden kavrayarak usulca odanın dışına çıkardı ve: — Misafirlerimle özel olarak konuşmam gerek, dedi. Beni terasta **bekle**.

Louis'nin yokluğu tam yirmi dakika sürdü. Geri döndüğünde elinde bir çanta, dudaklarında da keyifli bir gülücük vardı.

— Haydi yatalım, dedi.

Mandy boyun eğdi. Odaya girdiklerinde Louis çantayı yatağın üstüne koyarak kapağını açtı. Mandy'nin gözbebekleri para desteleri karşısında kocaman olmuştu. Louis göz ucuyla onu izliyordu.

— Fena değil ha?.. dedi.

— Bunların hepsi senin mi?

Louis böbürlenerek:

— Zor yaşam benim İçin burada son buluyor, dedi.

Yarın gidiyoruz.

Mandy kalbinin sıkıştığını hissetti.

— Nereye sevgilim?

— **Önce** Los Angeles'a. Belgeleri Syd'den aldıktan sonra Guadeloupe Adası*na gideceğiz. Meridien'de yer ayırttım.

179

— Harika! dedi Mandy. Ama geçenlerde orada bir kasırga olmamış mıydı?

— Olmuş, ama fazla zarar vermemiş, dedi Louis.

Otele telefon ettim. Her şeyin yolunda olduğunu söylediler.

Louis bunları söyledikten sonra kollarını genç kadının boyuna dolayarak:

— Yarın hareket edene kadar bu odadan çıkmanı istemiyorum, dedi. Joe İle Jim'In gözleri her an senin ve paranın üstünde olacak. Yarın sabah ben golf sahasında olacağım. ötekiler buraya saat on bire doğru gelecekler. Sen odandan çıkmayacaksın. Uçağımız saat üçte kalkıyor.

Mandy zorlukla gülümsedi. Louis ölmediği sürece bu yaşamdan kurtulamayacağını biliyordu.

Malko dürbünüyle garajda hazır bekleyen Range-Rover'ı izledi. Sahil Muhafaza helikopteri i k i saat önce Malko'yu Drug Enforcement Agency'nin M 16'larla silahlanmış i k i adamıyla birlikte Louis Siegel'in evinin beş yüz metre ötesindeki kayalık alana bırakmıştı. Telsiz irtibatlı üç helikopter Pasifik Okyanusu üstünde dolanıp duruyor, şekerkamışı tarlalarında da kamyonlara bindirilmiş bir düzine adam bekliyordu. Az sonra Louis Siegel, üstünde beyaz bir kıyafet, evden çıkarak Range-Rover'a bindi. Range-Rover'ın şoförü dört katilden biriydi. Evde bir yaşam belirtisi göremeyen Malko, arabayı Kapalua'ya çıkan 34 numaralı yola dek izledi.

Araba görüş mesafesinden çıktığında dürbününü bırakarak telsizini aldı ve:

— Gidebilirsiniz, dedi.

Sonra, az ötede bekleyen antenli arabaya doğru koştu. Malko bindiğinde araba arkasında bir toz bulutu
180

bırakarak yola koyuldu. Beş dakika sonra Siegel'in evinin yakınında bulunan ambarın Önünde durduklarında Sahil Muhafaza helikopterlerinden birinin oraya gelmiş olduğunu gördüler. Katillerden biri elindeki tüfikle hangardan çıktığından, kendisine yöneltilmiş M 16'ları görünce durmak zorunda kaldı.

Şimdi her taraftan polisler geliyordu.

Hangardan çıkan ikinci katil dağ tarafından kaçmaya yeltendi. Ama bir M 16 kurşununu beynine yer yemez yere yuvarlanıvcırdi. Bulundukları yer o kadar ıssızdı ki, sürekli ateş edilse bile kimsenin duyması mümkün değildi. Malko, Louis'nin evinden çıkan Chris jones'u gördüğünde:

— Telefon tellerini kopardık, diye bağırdı goril.

Şimdi ne yapıyoruz?

— Benimle geliyorsunuz, dedi Malko.

DEA patronu da Malko'ya doğru ilerliyordu. Terden sıırıslıkılam olmuştı.

— Harika! diye bağırdı. Bugüne dek gerçekleştirdiğimiz en büyük operasyon bu! En az on ton marihuana ele geçirdik.

Malko saatine bakarak:

— Bir saat içinde her şey halledilmiş olmalı, dedi. Bu olaydan şimdilik kimseye söz etmemenizi istiyorum. Kamyonlarınız Lahaina'dan geçmemek şartıyla isterlerse bütün adayı dolaşabilirler.

— Basına ne zaman haber vereceğiz?

— Ben ne zaman haber verin, dersem...

Adam daha fazla ısrar etmeden uzaklaştı. Marihuana paketlerinin yüklenmesi bitmek üzereydi. Malko, Chris ve Milton İle eve doğru ilerledi. Mandy onu koridorda bekliyordu.

Saçlarını at kuyruğu yaparak toplamıştı. Bu haliyle en fazla on altı yaşında gösteriyordu. Malko onu İlk kez beyaz bir elbise içinde, gösterişsiz bir kıyafette görünce

181
şaşırdı.

— Louis yarım saat önce gitti, dedi Mandy, Ötekiler saat on birde gelecek. Neler oluyor? Silah sesleri duydum...

Genç kadının korktuğu her halinden belliydi. Malko ona gülümseyerek:

— **Her** şey yolunda, dedi.

— J im nerede?

— Güvenli bir yerde, dedi Malko. Artık, en iyi avukatları bile tutsa on yıldan önce kurtulamaz.

Chris Jones onları yalnız bırakmak ister gibi çimenliğe doğru uzaklaşmıştı. Malko Mandy'nin yanında duran çantaya bakarak:

— Hazır mısınız? diye sordu.

— Evet ama...

— Milton Honolulu'ya kadar uçakta size eşlik edecek. Sizi Kahala Hilton'a yerleştirdikten sonra da güzlerini bir saniye olsun üzerinizden ayırmayacak. Eğer kıınıldamazsanız, sizin İçin herhangi bir tehlike söz konusu değil...

— Ne söylerseniz onu yapacağım.

Malko onu M i l t o n 'u n kullandığı Ford'a dek geçirdi. Helikopterlerin motor gürültüsü kulakları sağır ediyordu. Mandy Malko'ya hafifçe gülümsedikten sonra:

— Beni unutmayın... dedi.

Malko onun ne demek istediğini anlamıştı. Kapıyı kapatınca araba hareket etti.

Malko onları güneye sapana dek izledikten sonra, duruma yeniden göz atmak üzere geri döndü.

Kamyonlar teker teker uzaklaşıyordu. Malko evin içini dolaştı, ama ilgisini çeken bir şey göremedi. Sonra iskemlelerden birine oturarak harekâtın sonunu beklemeye koyuldu, tik helikopter korkunç bir homurtuyla havalanınca diğerleri de onu İzledi. Adamlar da kamyonlara biniyorlardı. Tekrar bir sessizlik çöktü. Boş

182
hangarların dışında, operasyondan hiçbir iz kalmamıştı. DEA patronu terden sırtına yapışmış gömleğiyle soluk soluğa Malko'nun yanına geldi.

— İşte, dedi. Söylediğiniz gibi sadece birkaç torba esrar bıraktık kapının önünde.

— **Artık** uzaklaşabilirsiniz, dedi Malko. Kuzey yönüne gidin. Öğleden sonra sizi ararım. O vakte kadar adamlarınızı iyi gözleyin. En ufak bir yanlışlık olduğu takdirde sizi sorumlu tutacağımı biliyorsunuz.

Hararetle el sıkıştılar. DEA patronu uzaklaştığında, Chris Jones elinde küçük bir bavulla yaklaşıarak:

— Hazırını, dedi.

— Gidebilirsiniz, dedi Malko.

Goril, adamların marihuanayı depoladıkları hangara girerek içerde kayboldu. Yirmi dakika sonra dışarı çıktığında ter içindeydi ve elleri de leş gibi pisti.

— Tamamdır, dedi. Hangara girecek ilk kişi, anında kömür tozuna bulunacak.

— Umarım ince İş yapmışsınızdır, dedi Malko.

Bütün adayı ayağa kaldırmayalım da...

— Kaygılanmayın, dedi Chris Jones gülererek.

— Pekâlâ, dedi Malko. Golf çantam sizde mi?

— Evet.

— öyleyse İleri!

Geride kalan tek arabaya bindiler. Malko dönüp de arkasına baktığında, her şeyin şüphe çekmeyecek derecede sakin olduğunu gördü. Tepeye vardıklarında Malko Chris'e durmasını söyledi. Dürbünü alarak denize baktığında kalbi atmaya başlamıştı. Kuzeyden gelen büyük bir yat kıyıya doğru ilerliyordu. Demek, Mandy yalan söylememişti.

Tekrar yola koyuldular. Uç mil sonra küçük bir konvoyun peşine takılmak zorunda kaldılar.

—Çabuk olalım, dedi. Yoksa golf atışlarımı yapamayacağım, dedi Malko.

183

Louis Siegel bir numaralı deliğin önünde, golf eşyalarının satıldığı Pro-shop'un az ötesinde bulunuyordu. Chris otomobili duvarın dibine park ettikten sonra motoru durdurdu.

— Ne yapıyorum?

— Gözlerinizi üzerimden bir saniye bile ayırmayacaksınız, dedi Malko.

Chris Jones çantasından çıkardığı dürbünlü silahı dizlerinin üstüne koydu. Katillerin sonuncusu boynunda bir dürbün, Louis'nin hemen yanında duruyordu.

Malko golf çantasını arabanın bagajından çıkardıktan sonra tüm sakinliğiyle Louis'ye doğru ilerledi.

Louis onu gördüğünde Malko henüz yirmi metre uzağındaydı. Bu mesafeye rağmen, onun küfrettiğini duyabildi.

— Namussuz it!

Malko tüm sevimliliğiyle elini ona uzatarak:

— Nasıl gidiyor? diye sordu.

— Burada ne işiniz var? diye bağırdı Louis.

Yaşamaktan bu kadar bıktınız mı?

— Eğer izin verirseniz sizinle birkaç atış yapmak istiyorum, dedi Malko. Golfu çok severim.

— Syd'e yaptığınızı size tekrarlamadan defolun buradan.

Malko adamın sözlerini duymamış gibi, çantasından çıkardığı topu çimene yerleştirdi. Louis Öfke dolu bakışlarıyla ona yaklaşarak:

— Beni duymadınız galiba? dedi.

— Bir dakika, dedi Malko. Dürbünü alın ve Molokai Adası'nın burnu yönüne bakın.

Louis katilin boynunda asılı duran dürbünü koparıncasına çektikten sonra haftalardan beri Glomar Explorer'm durduğu yere baktı. Uzun dakikalar

184 boyunca gözlerini bomboş denizden ayıramadı.

— Glomar Explorer bu sabah hareket etti, dedi Malko.

Louis dişlerinin arasından bir şeyler homurdanırken Malko:

— Kasayı açmak çok kolay oldu, dedi. Belgeler artık sizde değil.

Malko bunları söylerken gangsterden uzaklaşmıştı.

Louis dürbünü yere fırlattı.

— Namussuz piç! Seni cehenneme yollamadan önce yapacağım en son şey yüzünü dağıtmak olacak.

Sonra goriline dönerek:

— Hana, dedi, bana silahını ver...

Malko topuna vurmak üzereyken goril de elini kemerine sokmuştu. Malko'nun vurduğu top yerin biraz üstünde uçtuktan sonra gorilin göğsünün ortasına çarptı ve aynı anda korkunç, bir patlama oldu. Gorilin bedeninden arta kalanlar bir kan denizine dönüşerek yere yığılmıştı. Kemerdeki silah da bu patlama sırasında yok olmuştu. Şimdi golf sahasına tam bir sessizlik hakimdi.

— Sizin de gördüğünüz gibi, dedi Malko bu hakiki bir golf topu değildi, özel servisimiz tarafından ustaca yapılmış bir M 79 tahrip kalıbıydı.

Gangster cevap veremeyecek kadar şaşkıındı. Malko duyduğu motor sesi üzerine başını çevirince, büyük siyah bir arabanın son hızla üzerlerine gelmekte olduğunu gördü.

Louis'ye gülerek baktıktan sonra devam etti:

— Sahi dostlarınızın kötü bir sürprizle karşılaştıklarını söylemeyi unuttum, dedi. Hangarda marihuana bulamadıkları gibi ustaca hazırlanmış bir tuzakla karşılaştılar. Sanırım sizden bazı açıklamalarda bulunmanızı isteyeceklerdir.

Louis boğuk bir çığlık attı, sonra arabanın ters

185

yönünde koşmaya başladı. Araba dönüş yapana kadar, Louis otuz metrelik bir mesafe katetmişti. Malko arabanın içindeki adamların kırıışmış yüz hatlarını görmekte gecikmedi. Golf çantasını alarak Pro-Shop'a doğru ilerledi. Arabanın Louis'yi yakalaması bir dakika bile sürmemişti. Arabadan çıkan iki adam gangstere doğru ilerliyordu.

XX. BÖLÜM

Arabadan çıkanlarla Louis arasında çok kısa bir tartışma oldu. Malko aralarındaki mesafeye rağmen gangsterin inkâr dolu hareketlerini görebiliyordu. Parayı teslim edenlerin Louis'yi suçladıkları belliydi.

Adamlardan biri silahını Siegel'e yöneltince Louis geri dönerek kaçmaya yeltendi, ama kurşunlar peşini bırakmamıştı, i k i adam şarjörlerini sakinlikle boşalttılar. Louis bir, iki kez sendeledikten sonra yeşil otların

üzerine devriliverdi. Katillerinden biri yaklaşarak son kalan kurşunları boynuna ateşledi. Sonra arabaya bindi ve hemen uzaklaştılar. Malko onları Lahaina yoluna çıkana dek gözleriyle izledi.

Kendi arabasına döndüğünde adamlar çoktan yok olmuştu. Chris Jones buruk bir gülücükle:

— Golf partiniz berbat oldu, dedi.

— Güzel bir düşün sonuydu, dedi Malko. Sanırım, Louis'nin alıcı dostları tuzağınızdan pek hoşlanmadılar...

— Olabilir, ama yine de iyi bir çalışmaydı, dedi Chris Jones. Sizin golf topunuz gibi...

Glomar Explorer kuzeydoğuya doğru iniyordu.

Yaklaşık dört saat sonra Sovyet denizaltısının bulunduğu yere varacaktı.

187

Kahala Hilton'un yunuslarla dolu havuzuna bakan balkonda tatlı bir meltem esiyordu. Trabzanlardan aşağı sarkan Mandy Brovvn küçük bir çocuk gibi sevinçle ellerini çırpıyordu.

— Oh, bakın! dedi. Onları besliyorlar.

Bakıcılardan biri yunuslara yem atıyordu. Kahala Hilton'un bir numaralı gösterisiydi bu. Ay ışığı az ötedeki yahyara çarpan dalgaları, projektörle ışıklandırılmış gibi aydınlatıyordu. Chris Jones ve Milton

Brabeck sandviçlerini yerken bir yandan da Malko'yı gözlüyorlardı. Malko bir saat Önce Washington ile konuşmuş, CIA patronu Louis Siegel'i tehlikesiz hale getirdiği için onu defalarca tebrik etmişti. Matador harekâtı nihayet başlamıştı. Honolulu Times marihuana operasyonu ile ilgili haberi baş sayfada vermişti.

Louis Siegel ile gorilinin ölüm haberi ise dördüncü sayfada yer alıyordu, öldürme olayından Mafya sorumlu tutuluyor, ne Malko ne de CIA'dan tek kelime bile söz edilmiyordu,

Mandy ayağa kalktı. Siyah bir elbise giymiş. Saba kraliçesi gibi makyaj yapmıştı. Bu haliyle onu her erkek arzu edebilirdi. Aniden Malko'ya yaklaşarak dudaklarına bir Öpücük kondurdu.

— Hiç böyle mutlu olmamıştım, dedi.

— Yarın gidiyor musunuz? diye sordu Malko.

Başını eğen genç kadın:

— Oh, evet, dedi. Önce New York'a, ardından da St. François'ya Meridien'e gideceğim. Çok güzel bir yer

olduğunu söylemişlerdi. Benimle gelir misiniz?

Malko başını sallayarak:

— Hayır, teşekkürler, dedi.

Mandy televizyonu açtı, sonra yatağa uzandı.

Malko ya iyiliğinin bedelini ödemesi gerektiğini düşünüyordu.

Malko'nun ise hiç acelesi yoktu. Mandy bir bilgisayardan farksızdı. Bir bilgisayarla aşk yapmak da Malko'nun pek hoşuna gitmezdi.

— Paraya ne oldu? diye sordu. Alabildiniz mi?

Mandy'nin rengi değişti, yüz hatları gerildi.

Gözlerini masanın üstünde duran siyah çantaya çevirdiğinde Malko gülümseyerek:

— Korkmayın, dedi.

— Yarisını ister misiniz?

Malko başını sallayarak:

— Hayır, dedi.

— Neden? Yoksa hepsini mi istiyorsunuz?

— Hiçbir şey istemiyorum, dedi Malko. O parayla dilediğinizi yapabilirsiniz.

Mandy onun ne dediğini anlamak için birkaç saniye düşündükten sonra:

— Dalga geçmiyorsunuz ya?., diye sordu.

— Kesinlikle hayır, dedi Malko. Ama paraları görmek isterdim.

Mandy bir çırpıda yataktan aşağı atlayarak çantayı aldı ve kapağı kaldırınca yüzlerce para destesi bir anda ortaya çıkıverdi. Malko ile Mandy gördükleri manzara karşısında birkaç saniye sessiz kaldılar. Sonra Mandy çantadan avuçladığı paraları çocukça bir gülücükle yatağın üstüne attı, sonra Malko'nun da yardımıyla paraları yatağa iyice yaydı. Bir yandan da deliler gibi gülüyordu.

Sonra ayaklarını birleştirerek yukarı sıçradı ve paraların üstünde bir o yana bir bu yana yuvarlanmaya başladı.

Malko onun üstüne eğilerek genç kadını dudaklarından Öptü. Mandy bu öpücüğe karşılık verdi. Paralar tüm vücuduna yapışmıştı. Birkaç dakika boyunca böyle kaldılar. Malko şimdi onu delicesine arzuluyordu.

Mandy kollarını Malko'nun sırtında kenetlediğinde haz dolu bir sesle bağırdı.

— Malko! Oh! Malko!

Az sonra ikisi de ter içinde kalmışlardı. Mandy bir süre gözleri kapalı kaldıktan sonra:

-Tanrım **i l k** kez zevk aldım, diye fısıldadı.

Malko cevap vermedi. Genç kadın banyoya giderken, yüz dolarlık paralar terden ıslanmış bedeninin her tarafına yapışmıştı. Banyoya girmeden önce Malko'ya dönerek:

— Bana ne yaptığını görüyor musun? dedi. İlk kez... ,

— Hep bu kadar çok parayla gezmeni öneririm, dedi

Malko. Mutlaka zevk alırsın...

Herhalde dünyanın en pahalıya malolan orgazmı buydu: üç milyon dolarlık bir orgazm...